

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย • มีนาคม 2017

เลิยเฮนา

วันครบรอบ
175 ปีของ
สมาคม
สงเคราะห์

น. 14

เอลิซาเบธ ฮาเวิร์ด, เอไลซา ร็อกชี สโนว์ และฮันนาห์ เทพฟีลด์ คิנגถ่ายภาพในปี 1867 โดยประมาณ ราวช่วงนี้ เอไลซา อาร์. สโนว์ยอมรับงานมอบหมายจากประธานบริติช (1801-1877) ให้ช่วยจัดตั้งสมาคมสงเคราะห์ที่วอชิงตัน เธอเป็นประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญคนที่สองในปี 1880 และรับใช้จนกระทั่งถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม ค.ศ. 1887

ภาพถ่ายเอื้อเฟื้อ โดยหอสมุดประวัติศาสตร์วอชิงตัน

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด:
มีความชอบธรรมเป็นอาวุธ
โดย ประธานเฮนรี่ บี. อาซริงก์
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: เดชานุภาพอันกอปร
ด้วยพระปรีชาสามารถของพระเยซู
คริสต์และการชดใช้ของพระองค์

ภาพปก

ภาพถ่ายโดย โคดี้ เบลล์

บทความพิเศษ

- 13 การเตรียมงานเลี้ยงทางวิญญาณ
โดย มานูเอล เอมีลิโอ กิริอาโก
เราตัดสินใจปฏิบัติต่อการประชุม
ศีลระลึกเหมือนไม่ใช่แค่การประชุม
วันอาทิตย์อีกการประชุมหนึ่งเท่านั้น
—และผลออกมาดีเกินคาด
- 14 การหลังพระวิญญาณ
ในวันครบรอบ 175 ปีของการก่อตั้ง
สมาคมสงเคราะห์ฝ่ายประธาน
สมาคมสงเคราะห์สามัญแบ่งปัน
ประสบการณ์และข้อคิดเกี่ยวกับ
องค์การอันเปี่ยมด้วยพลังและ
ศักดิ์สิทธิ์นี้
- 26 ได้รับพรเพราะพี่สาวที่ซื่อสัตย์ของผม
โดย ราฟาเอล แอนทิลัน
แบบอย่างและประจักษ์ของเทลมามี
สาวเปลี่ยนชีวิตผม
- 30 พระกิตติคุณและชีวิตที่ดี
โดย เอ็ดเดอร์เคานทิน แอล. กุก
เอ็ดเดอร์คุกเตือนให้เราถึง
สำคัญของการเลือกปรัชญาชีวิตที่มุ่ง
เน้นพระผู้ช่วยให้รอดและสิ่งสำคัญ
ที่สุด

ปกิณกะ

- 8 สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือน
ตุลาคม 2016
- 10 การสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด:
พลังของการสอนหลักคำสอน
โดยคักลาส ดี. โฮล์มส์
- 38 ภาพแห่งศรัทธา: มาร์คัส ทิลก์เนอร์
- 40 เสี่ยงวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: บทเรียนจาก
แดนดี
โดย ประธานเดวิด โอ. แมกเคย์

48

44 จงเป็นแบบอย่างของผู้เชื่อ

โดย เอ็ดเดอร์วอน จี. คิทซ์

เราจะทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในหน้าที่ซึ่งพระเจ้าเป็นเจ้าทรงมอบให้เราสอนความจริงโดยไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งและความโกรธได้อย่างไร

48 โพรไฟล์คนหนุ่มสาว:

ลิมรสลอกในแอฟริกาใต้

โดย แมกเคนนา จอห์นสัน

หญิงสาวคนหนึ่งเห็นว่าความรักและความเห็นใจของพระเจ้าสะท้อนอยู่ในการกระทำของเพื่อนวิสุทธิชน

54

50 เจ็ดสิ่งที่เรากลัวเกี่ยวกับการกลับใจ—

และสาเหตุที่เราไม่ควรกลัว

โดย เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์

เรามักผัดวันการกลับใจเพราะเรากลัวแนวคิดและข้อเสนอนั้นต่อไปนี้จะช่วยให้ท่านกล้าเปลี่ยนแปลงจริงๆ

54 แค่ว่าตามที่แพทย์สั่ง

โดย ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล

การกลับใจจะหอมหวานไม่เหมือนการกินยาหรือการฉีดยา

57 เจาะประเด็น

เรารู้อะไรเกี่ยวกับพระมารดาในสวรรค์ เราควรสอนเพศศึกษาอย่างไร

58 จากสนามเผยแผ่: ชื่อสัตย์อย่างลงเอย

ได้รับพรมากมาย

โดย อีไซอัส วาร์กัส ซาวาร์เรีย

60 ห้องสนทนา

62 โปสเตอร์: เลือกความหวัง

63 คำตอบจากผู้นำศาสนจักร:

วิธีเผชิญการทดลองศรัทธา

โดย เอ็ดเดอร์นีส แอล. แอนเดอร์เซ็น

64 ปาฏิหาริย์นาที่สุดท้าย

โดย ซิซาร์ เอช. โบนิโต คูอาร์เต

ผมพยายามซ่อมเครื่องจักรที่เสียตลอดการฝึกงานของผมแต่ไม่ประสบความสำเร็จ การสวดอธิษฐานในนาที่สุดท้ายจะช่วยให้หรือ

76

66 คู่กับการรอคอย

โดย เจสซิกา ลาร์เซ็น

ชาติอายุครบแปดขวบ แต่คุณพ่อยังไม่ยอมอนุญาตให้เธอรับบัพติศมา

68 คำตอบจากอัครสาวก: จะเป็นอย่างไร

ถ้าฉันรู้สึกเหมือนไม่ดีเท่าที่ควร

โดย เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์

69 มุมคำถาม

บางครั้งฉันรู้สึกไร้ค่าอยู่รอบครัวของฉัน ฉันจะทำอะไรได้บ้าง

70 เด็กๆ กับหัวใจ: วาดภาพความรัก

โดย จิลล์ แฮ็กกิง

72 ความรู้สึกที่ดี

โดย เจน แม็คไบรด์

ตั้งแต่เราได้รับบัพติศมาเราไม่ทำผิดอะไรเลยจนกระทั่งวันหนึ่ง ศีลระลึกจะช่วยได้อย่างไร

74 เห็นศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้า

โดยเอ็ดเดอร์คิม บี. คลาร์ก

ข้าพเจ้าจำครั้งแรกที่เห็นศาสดาพยากรณ์ด้วยตนเอง

75 บุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์ศาสนจักร:

การจัดตั้งศาสนจักร

76 เรื่องราวของพระเยซู:

พระเยซูทรงรับบัพติศมา

โดย คิม เว็บบ์ ริด

79 หน้าระบายสี: ดันขอบพระทัยสำหรับ

ร่างกายของฉัน

ดูว่าท่านจะหา
เลื่อยโซนาที่ซ่อน
อยู่ในฉบับนี้ได้
หรือไม่ คำใบ้:
ท่านวัดส่วนสูง
อย่างไร

มีนาคม 2017 ปีที่ 23 เล่มที่ 3
เลียวนา 14443 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุค
สุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โรเบิร์ต เอส. มอนสัน, เฮอร์เบิร์ต อ. อายริงก์,
ดีเทอร์ เอฟ. อุทเคอร์ฟ

โควอร์ริเออร์สาวกสิบสอง: รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, คัลลีน เอช. โอคัส,
เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด, โรเบิร์ต ดี. เฮลด์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์,
เดวิด เอ. เบคเนอร์, เควนติน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสตอฟเฟอร์สัน,
นัล แอล. แอนเดอร์เซ็น, โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์, แกร็บบี อี. สตีเวนสัน,
เดวิด จี. เรนสัน

บรรณาธิการ: โจเซฟ คัมเบิล, ชิตาดี

ผู้ช่วยบรรณาธิการ: แรนดัลล์ เค. เบเนดิกต์, แครอล เอฟ. แมคคองกี
ที่ปรึกษา: ไบรอัน เค. แอชตัน, จีน บี. บิงแฮม, เลอแกรนด์ อาร์.
เกอร์ดิส ซูบิโน, คริสโตเฟอร์ โกลด์แมน, คัลลีน เอ. โอคัส, เอริก
คัมเบิล, โคพิชกา, แลร์รี อาร์. ลอว์เรนซ์, แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์

ผู้อำนวยการบริหาร: ปีเตอร์ เอฟ. อีเวนส์

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อัดัม ซี. โอคัส

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์ร

ผู้ช่วยฝ่ายพิมพ์เผยแพร่: เคมิลลา อมารัล

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: เบธานี บาร์โธโลมิว, บริทาณี บีคที,
เดวิด คิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟัลด์สัน, ลอรี ฟูลเลอร์,
การเวคัล เอช. การ์ฟ, ลารีน พอร์เตอร์ กอนต์, ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล,
ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอคัส, อีริก บี. เมอร์คอกก์,
โจเซฟ เอ. เพอร์รี่, เจน ฟินโบโรห์, ริชาร์ด เอ็ม. รอนนี, มินดี แอนน์
เชล, มาร์ธา วิลคินสัน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สตีเฟน คูนเคิน

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพตตี อาร์. เพอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูว์, เฟย์ บี. แอนดรูว์, ซี. คิมบิลล์
บอยด์, โรเบิร์ต ไซเคิล, เนท ไกลด์, คอลลิน อิงลิช, เอริก บี. จอห์นสัน,
ซูซาน ลอฟเกรน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค คัมเบิล, โรบิสัน, เรเชล
สมิธ, แบรด เทียร์, เค. นิโคล วิลเลียมส์

นักศึกษาศึกษาออกแบบ: เคลลี จอห์นสัน

ผู้ประสานงานทรัพยากรทางปัญญา: โกลแลนด์ เนบเกอร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเคอร์ส

งานผลิต: เคลลี อะแควร์, คอนนี โบว์ธอร์พ บรีดจ์, จูลี เบอร์เคดต์, ไบรอัน
คัมเบิล, กิก, จีน บี. เนลสัน, คาลีน เทด แรฟเฟอริ, เดวิด ริชาร์ดสัน

งานออกแบบ: โจเซฟ เดนนิส, แอมมอน แฮร์ริส

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: สตีเวน ที. ลูอิส

ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: ทอช เอ. เวลลิงกา

งานแปล: ศศิธร ฤกษ์ยะ โคม

เลียวนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อีวาคัสมาชิกในประเทศไทย 70
บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมาชิกสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสารเลียว
นาของอัครสาวกหรือส่งใบสมัครไปที่: ศูนย์หนังสือ 16456 ถนนเพอร์ริค
ไคท์ แขวงมิกเกสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722
โทร 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสิบวัน

ส่งฉบับและข้อจำกัดทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org: ทางอีเมลที่
liahona@ldschurch.org: หรือทางไปรษณีย์ที่ Lahona, Rm. 2420, 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA. เลีย (คำศัพท์
ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “ขี้ผึ้ง” หรือ “เครื่องใช้ทาง”) จัดพิมพ์
ในภาษาแอลเบเนีย อารเมเนีย บัลแกเรีย กัมพูชา จีน จีน
กลาง (ตัวอักษรเข้าใจง่าย) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัตช์ อังกฤษ เอสโต-
เนีย ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย
อิตาลี ญี่ปุ่น รัสเซีย เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาเลเซีย มาเลเซีย มอลโดวา
มอนเตเนโกร โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย สเปน สเปน
สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก ตาฮิติ ไทย ตุรกี ยูเครน อุรุกวัย และเวียดนาม
(จำนวนฉบับที่ต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)
© 2017 โดย Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. พิมพ์
ในสหรัฐอเมริกา

ข้อมูลลิขสิทธิ์: เว้นแต่ระบุเป็นอย่างอื่น ท่านอาจทำซ้ำข้อความและ
ภาพจาก เลียวนา ไว้ใช้ส่วนตัวได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ (รวมทั้ง
ใช้ในการเรียกของศาสนจักร) สิทธินี้อาจจกอนคืนได้ทุกเมื่อไมออนุญาต
ให้ทำสำเนาภาพที่ระบุข้อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับ
ลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North
Temple St., FL. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; email:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

March 2017 Vol. 23 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN
0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ
of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,
\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.
Include address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt
Lake Distribution Center at address below. Subscription help line:
1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover,
MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org.
(Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)
POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to
Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake
City, UT 84126-0368, USA.

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้กับการสังสรรค์ในครอบครัวได้ต่อไป
นี่คือตัวอย่างสองเรื่อง

“จงเป็นแบบอย่างของผู้เชื่อ,” หน้า 44:
เอลเดอร์ทิทซพูตถึงความสำคัญของการ
ปกป้องหลักคำสอนของพระกิตติคุณ
ด้วยความรักและความอ่อนโยน หลังจาก
อ่านคำพูดนี้ ท่านอาจจะพูดถึงเวลาต่างๆ
ในชีวิตของสมาชิกครอบครัวที่พวกเขา
ต้องปกป้องพระกิตติคุณ ท่านอาจจะอ่าน
เรื่องราวพระคัมภีร์เกี่ยวกับคนที่ยื่นหยัด
สนับสนุนความเชื่อของตนได้เช่นกัน
อาทิ เรื่องราวของดาเนียลหรือเอสเธอร์
คนเหล่านี้แสดงความรักทั้งต่อครอบครัว
ข้างและต่อพระเจ้าอย่างไร ท่านอาจจะ
ลองแสดงบทบาทสมมติของสถานการณ์
ที่สมาชิกครอบครัวสามารถฝึกแบ่งปัน
ความเชื่อในหัวข้อต่างๆ ด้วยท่าทีสุ่มและ
เข้าใจ

“จะเป็นอย่างไรถ้าฉันรู้สึกเหมือนทำได้ไม่
ดีเท่าที่ควร,” หน้า 68: เอลเดอร์ฮอลแลนด์
พูดถึงสิ่งที่ต้องทำเมื่อเรารู้สึกว่าเราไม่ดี
เท่าที่เราจะดีได้ ท่านอาจจะพูดคุยกันใน
ครอบครัวและจดพระสวรค์ที่พระบิดาบน
สวรรค์ประทานแก่ท่าน และให้สมาชิก
ครอบครัวพูดถึงพระสวรค์ที่สมาชิก
ครอบครัวแต่ละคนได้รับจากพระบิดาบน
สวรรค์ ท่านอาจจะให้สมาชิกครอบครัว
จดเป้าหมายที่พวกเขาต้องการทำให้บรรลุ
ผลสำเร็จตลอดเดือนถัดไป โดยสนทนา
วิธีบรรลุเป้าหมายนี้ พระสวรค์จะช่วย
พวกเขาอย่างไร และพวกเขาจะต้องพัฒนา
ทักษะอะไรบ้างจึงจะบรรลุเป้าหมาย ท่าน
อาจจะติดตามผลกิจกรรมนี้ในภายหลัง
และกระตุ้นให้สมาชิกครอบครัวตั้งเป้า
หมายและพยายามทำให้บรรลุผลสำเร็จ

ออนไลน์เพิ่มเติม

เลียวนา และสื่ออื่น ๆ ของศาสนจักรมีหลายภาษาที่ languages.lds.org เชื่อมชม
facebook.com/liahona.magazine (มีเฉพาะภาษาอังกฤษ โปรตุเกส และสเปน) เพื่อหา
แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว ความช่วยเหลือเรื่องบทเรียนวันอาทิตย์ และ
เนื้อหาที่ท่านสามารถแบ่งปันกับเพื่อนๆ และครอบครัวได้

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

การกลับใจ, 50, 54, 63, 72
การชดใช้, 7
การเชื่อฟัง, 58, 80
การทดลองศรัทธา, 63
การผูกมิตร, 13, 43, 48
การเยียมสอน, 40, 41, 43
การรับใช้, 41, 42, 63
การเลือก, 30
การสวดอ้อนวอน, 4, 61, 63,
64, 66
ครอบครัว, 26, 30, 60, 69, 70

ความคุ้มครองทางวิญญาณ,
4, 14, 80
ความจริง, 44
ความรัก, 44, 70
ความสำนึกคุณ, 30, 79
ความหวัง, 50, 62
ความอ่อนน้อมถ่อมตน, 30
งานเผยแผ่ศาสนา, 26, 58
บัพติศมา, 61, 66, 76
แบบอย่าง, 26, 44
ประวัติครอบครัว, 40

ประวัติศาสตร์, 75
พระบัญญัติ, 80
พระเยซูคริสต์, 7, 76,
พระวิญญาณบริสุทธิ์, 41,
42, 63
พันธสัญญา, 4
ศาสนพยากรณ์, 4
ศีลระลึก, 13, 63, 72
สตรี, 14, 26, 40
สมาคมสงเคราะห์, 14, 40, 41

โดย ประธาน
เฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธานสูงสุด

มีความชอบธรรม เป็นอาวุธ

ประธานโรมัส เอส. มอนสันศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกประกาศว่า “ทุกวันนี้เราตั้งป้อมสู้กับบาป ความเลวทราม และความชั่วร้ายที่เรียงแถวยาวเหยียดอยู่ต่อหน้าต่อตาเรา”¹

ท่านจะแปลกใจหรือไม่เมื่อทราบว่าประธานมอนสันกล่าวถ้อยคำเหล่านั้นเมื่อ 50 ปีก่อน ถ้าเราตั้งป้อมสู้กับความชั่วร้ายที่มีมากอย่างคาดไม่ถึงในสมัยนั้น ความชั่วร้ายที่คุกคามเราในทุกวันนี้จะมีมากยิ่งขึ้นไปอีก มีเหตุผลสมควรให้พระเจ้าทรงประกาศเกี่ยวกับสมัยการประทານของเราว่า “ดูเถิด, ศัตรูถูกนำมารวมไว้” (คพ. 38:12)

สงครามที่ “เราจะต้องถูกเกณฑ์”² เริ่มต้นก่อนเราเกิดบนแผ่นดินโลก เริ่มต้นแม้ก่อนสร้างโลกด้วยซ้ำ เริ่มต้นเมื่อหลายพันปีก่อนในโลกก่อนเกิด ที่ซึ่งชาตานกบฏและ “หมายมั่นจะทำลายสิทธิ์เสรีของมนุษย์” (โมเสส 4:3)

ชาตานแพ้การต่อสู้คราวนั้นและ “ถูกโยนลงมาที่แผ่นดินโลก” (วิวรณ์ 12:9) ซึ่งเขายังคงทำสงครามต่อเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ บนแผ่นดินโลก “เขาทำสงครามกับวิสุทธิชนของพระผู้เป็นเจ้า, และล้อมพวกเขาไว้รอบด้าน” (คพ. 76:29) ด้วยคำเท็จ การหลอกลวง และการล่อลวง

เขาทำสงครามกับศาสดาพยากรณ์และอัครสาวก เขาทำสงครามกับกบฏแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศและความศักดิ์สิทธิ์ของการแต่งงาน เขาทำสงครามกับครอบครัวและพระวิหาร เขาทำสงครามกับสิ่งที่ดี บริสุทธิ์ และศักดิ์สิทธิ์

เราสู้กับข้าศึกเช่นนั้นอย่างไร เราต่อสู้กับความชั่วร้ายที่ดู

เหมือนกำลังดูดกลืนโลกของเราอย่างไร ยุทธภัณฑ์ของเราคืออะไร พันธมิตรของเราคือใคร

เดชานุภาพของพระเมษโปดก

ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทสอนว่าชาตานมีอำนาจเหนือเราก็ต่อเมื่อเรายอมเขา³

นี่ไฟเห็นสมัยของเรา ท่านจึง “เห็นเดชานุภาพของพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า, ว่าลงมาบนวิสุทธิชนของศาสนจักรของพระเมษโปดก, และบนผู้คนแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า, ซึ่งกระจัดกระจายอยู่บนทั่วพื้นพิภพ; และพวกเขามีอาวุธคือความชอบธรรมและเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าในรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่” (1 นิไฟ 14:14; เน้นตัวเอน)

เรามีอาวุธคือความชอบธรรมและเดชานุภาพอย่างไร เรารักษาวินสบบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์และให้เกียรติฐานะปุโรหิต เราทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ ทำประวัติครอบครัวของเรา และเข้าพระวิหาร เราพยายามกลับใจตลอดเวลา และทูลวิงวอนพระเจ้าขอ “โปรดใช้พระโลหิตที่ซดใช้ของพระคริสต์เพื่อพวกเขาพระองค์จะได้รับการให้อภัยบาปของพวกเขา” (โมไซยาห์ 4:2) เราสวดอ้อนวอน รับใช้เป็นพยาน และใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์

เรามีความชอบธรรมและเดชานุภาพเป็นอาวุธเมื่อเรา “สั่งสมถ้อยคำแห่งชีวิตไว้ในความคิด [ของเรา] เสมอไป” (คพ. 84:85) เราสั่งสมถ้อยคำเหล่านั้นโดยตั้งใจศึกษาพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์และถ้อยคำของผู้รับใช้ที่พระเจ้าทรงเลือก ผู้จะแบ่งปันพระประสงค์ พระดำริ และสุรเสียงของ

พระองค์ (ดู คพ. 68:4) ระหว่างการประชุมใหญ่สามัญของเดือนถัดไป ในการต่อสู้กับความชั่วร้าย เราพึงจำไว้เสมอว่าเรามีความช่วยเหลือทั้งสองด้านของม่าน พันธมิตรของเรา รวมถึงพระผู้เป็นเจ้าพระบิดา นินรันดร์ พระเจ้าพระเยซูคริสต์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์

พันธมิตรของเรารวมถึงกองทัพสวรรค์ที่มองไม่เห็นด้วย “อย่ากลัวเลย” เอลีซาบอกชายหนุ่มที่หวาดกลัวคนหนึ่งขณะที่พวกเขาเผชิญหน้ากับกองทัพของความชั่วร้าย “เพราะฝ่ายเรามีมากกว่าฝ่ายเขา” (ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 6:15–16)

เราไม่จำเป็นต้องกลัว พระผู้เป็นเจ้าทรงรักวิสุทธิชนของพระองค์ พระองค์จะไม่ทรงทอดทิ้งเรา

ข้าพเจ้ารู้ว่าเพื่อตอบคำสวดอ้อนวอน พระผู้เป็นเจ้าทรงทำตามคำวิงวอนของข้าพเจ้าเพื่อปลดปล่อยข้าพเจ้าจากความชั่วร้าย ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าด้วยความช่วยเหลือของพระ

ผู้เป็นเจ้าพระบิดา พระผู้ช่วยให้รอดของโลก และพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราเชื่อมั่นได้ว่าเราจะได้รับพลังมากพอจะต้านอิทธิพลชั่วร้ายทุกอย่างที่เราเผชิญ

ขอให้เรามีอาวุธคือความชอบธรรมเสมอเพื่อเราจะมีความมั่นใจในชัยชนะท้ายที่สุด ■

อ้างอิง

1. โรนัลด์ เอส. มอนสัน, “Correlation Brings Blessings,” *Relief Society Magazine*, Apr. 1967, 247.
2. “เราต้องถูกเกณฑ์” เพลงสวด บทเพลงที่ 127.
3. ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 229.

การสอนจากข่าวสารนี้

ประธานอัยริกค์เตือนเราว่าเรากำลังทำสงครามกับความชั่วร้าย ท่านอาจจะเริ่มโดยร้องเพลง “เราต้องถูกเกณฑ์” (เพลงสวด, บทเพลงที่ 127) กับคนที่ท่านสอน จากนั้นท่านอาจจะเชิญให้พวกเขาแบ่งปันว่าพวกเขาได้รับความคุ้มครองผ่านความชอบธรรมอย่างไรและระดมความคิดเพื่อหาวิธีป้องกันครอบครัวของพวกเขาจากซาตาน เช่น เลือกสื่อที่ดี จัดสภาก่อครัว หรือจัดสังสรรค์ในครอบครัวทุกสัปดาห์ ท่านอาจจะท้าทายให้พวกเขาได้ตรงร่วกับการสวดอ้อนวอนว่าจะเสริมแนวป้องกันครอบครัวของพวกเขาอย่างไรและกระตุ้นให้พวกเขาวางแผนนำแนวคิดเหล่านั้นไปปฏิบัติ

ดิฉันตัดสินใจแล้ว

โดย เมคัสัน ฆอมพ์สัน

ดิฉันเคยได้รับบทเรียนอันทรงคุณค่าในชั้นเรียนเยาวชนหญิงเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ทางเพศ—หัวข้อที่ทำให้เยาวชนส่วนใหญ่รู้สึกอึดอัด ดิฉันจำสิ่งที่เรียนรู้นั้นได้ไม่หมด แต่จำได้ว่าผู้นำพูดถึงมาตรฐานส่วนตัวอย่างหนึ่งของเธอ—นั่นคือรักษาความบริสุทธิ์ทางเพศไว้เสมอ ดิฉันจดจำคำพูดของเธอ และจากนั้นดิฉันตัดสินใจแน่วแน่ว่าจะนำมาใช้เป็นคุณค่าส่วนตัวของดิฉัน

วันหนึ่งขณะกำลังนั่งรถประจำทางกลับจากงานกีฬา มีคนบนรถเริ่มเล่นเกม truth or dare (พูดความจริงหรือรับคำท้า) เพราะ

ความเบื่อ ดิฉันกับเด็กบางคนจึงเล่นด้วย เมื่อถึงรอบของดิฉัน ดิฉันถูกทำให้ทำสิ่งที่รู้ว่าไม่ถูกต้อง นี่อาจจะเป็นเรื่องที่ทำให้ดิฉันตัดสินใจลำบาก แต่คำพูดของผู้นำเยาวชนหญิงคนหนึ่งเข้ามาในจิตใจ การเลือกจึงไม่ยาก ดิฉันขอถอนตัวทันที ดิฉันตัดสินใจไว้แล้วว่าจะทำอะไรในสถานการณ์นั้น

ดิฉันรู้ว่าเมื่อเราไปโบสถ์และพยายามเรียนรู้สิ่งที่ศาสนจักรสอน เราจะได้รับพรด้วยความเข้มแข็งทางวิญญาณและความคุ้มครองมากขึ้นจากการล่อลวงของโลก

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เด็ก

สวมยุทธภัณฑ์ของท่าน

มีสิ่งไม่ดีมากมายในโลกทุกวันนี้ พระบิดาของคุณเปรียบเสมือนโล่ป้องกันท่าน ประธานอวยริงก์บอกให้เราทำ 10 อย่างต่อไปนี้เพื่อป้องกันตัวเรา ให้แต่ละคนหาตัวเลขบนภาพและลากเส้นไปตามจุด ระบายสีเมื่อลากเส้นเสร็จ!

1. รักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์
2. ให้เกียรติฐานะปุโรหิต
3. ทำและรักษาพันธสัญญา
4. ทำงานประวัติกอบครัว
5. ไปพระวิหาร
6. กลับใจ
7. สวดอ้อนวอน
8. รับใช้ผู้อื่น
9. แบ่งปันประจักษ์พยานของท่าน
10. อ่านพระคัมภีร์

เดชาานุภาพอัน กอบปรด้วยพระ ปรีชาสามารถ ของพระเยซูคริสต์ และการชดใช้ของ พระองค์

ศึกษาเนื้อหานี้ร่วมกับการสวด
อ้อนวอนและทูลขอการดลใจให้รู้ว่า
จะแบ่งปันอะไร การเข้าใจจุดประสงค์
ของสมาคมสังเคราะห์จะเตรียมจิตใจ
ของพระผู้เป็นเจ้าให้พร้อมรับพรแห่ง
ชีวิตนิรันดร์อย่างไร

ศรัทธา
กรอบครีว
การบรรเทาทุกข์

“ข้าพเจ้าเผชิญได้ทุกอย่าง
โดยพระองค์ผู้ทรงเสริมกำลัง
ข้าพเจ้า” (ฟิลิปปี 4:13) “แม้
เราทุกคนจะมีความอ่อนแอ แต่
เราเอาชนะได้” ประธานดีเทอร์
เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ ที่ปรึกษา
ที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด
กล่าว “แน่นอนว่าโดยพระคุณ
ของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งหากเรา
นอบน้อมถ่อมตนและมีศรัทธา
สิ่งอ่อนแอจะกลับเข้มแข็งได้”¹

พระผู้ช่วยให้อวดของเรารู้สึ
ในพระคัมภีร์หลักคำสอนและ
พันธสัญญาว่า “เราจะไปเบื้อง
หน้าเจ้า. เราจะอยู่ทางขวามือ
เจ้าและทางซ้ายเจ้า, และพระ
วิญญาณของเราจะอยู่ในใจเจ้า,
และเหล่าเทพของเราห้อมล้อม
เจ้า, เพื่อประคองเจ้าไว้” (คพ.
84:88)

“นี่ไฟเป็นแบบอย่างของคน
ที่รู้ เข้าใจ และพึ่งพาเดชาานุภาพ

อันกอบปรด้วยพระปรีชาสามารถ
ของพระผู้ช่วยให้อวด” เอ็ดเดอร์
เดวิด เอ. เบดนาร์แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสองกล่าว “พี่ๆ
ของนี่ไฟมัดท่านด้วยเชือก
และวางแผนทำลายท่าน โปรด
สังเกตคำสวดอ้อนวอนของนี่ไฟ
‘ข้าแต่พระเจ้า, ตามศรัทธาของ
ข้าพระองค์อันมีอยู่ในพระองค์,
ขอทรงปลดปล่อยข้าพระองค์ให้
พ้นจากมือพี่ๆ ของข้าพระองค์
ด้วยเถิด; แท้จริงแล้ว, แม้
ประธานกำลังให้ข้าพระองค์เพื่อ
ข้าพระองค์จะทำให้สายรัด ที่ผูก
ข้าพระองค์ขาด’ (1 นิไฟ 7:17;
เน้นตัวเอน)

“... นี่ไฟไม่ได้สวดอ้อนวอน
ขอให้สภาวะการณ์เปลี่ยน แต่
ท่านสวดอ้อนวอนขอให้หิมพลัง
เปลี่ยนสภาวะการณ์ของท่าน
และข้าพเจ้าเชื่อว่านี่ไฟสวด
อ้อนวอนในท่านองนี้เพราะท่าน

รู้ เข้าใจ และประสบเดชาานุภาพ
อันกอบปรด้วยพระปรีชาสามารถ
ของการชดใช้

“ข้าพเจ้าไม่คิดว่าสายรัดที่มัด
นี่ไฟหลุดจากมือและข้อมือนี่ไฟ
เหมือนเล่นมายากล แต่ข้าพเจ้า
คาดว่าท่านได้รับพรให้มีทั้งความ
ไม่ย่อท้อและพลังกำลังส่วนตัว
นอกเหนือความสามารถตาม
ธรรมชาติของท่าน ซึ่งต่อจากนั้น
‘ด้วยกำลังจากพระเจ้า’ (โมไซยาห์
9:17) ท่านออกแรงบิดและดึงจน
เชือกขาดได้ในท้ายที่สุด”²

ข้อมูลและพระคัมภีร์เพิ่มเติม

อิสยาห์ 41:10; อีเธอร์ 12:27;
reliefsociety.lds.org

อ้างอิง

- ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ, “ของ
ประธานแห่งพระคุณ,” *เสียง*,
พ.ศ. 2015, 108.
- เดวิด เอ. เบดนาร์, “Strength beyond
Our Own,” *New Era*, Mar. 2015, 4.

พิจารณาสิ่งนี้
เดชาานุภาพ
อันกอบ
ด้วยพระ
ปรีชา
สามารถ
ของพระ
เยซูคริสต์
และการพลี
พระชนม์
ชีพเพื่อการ
ชดใช้ของ
พระองค์
จะช่วยให้เรา
ทำให้ความ
อ่อนแอ
เป็นความ
เข้มแข็งได้
อย่างไร

สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือนตุลาคม 2016

“สิ่งใดที่เราพระเจ้าพูดไว้, เราพูด; . . . ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38)

ขณะทบทวนการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคมปี 2016 ท่านสามารถใช้หน้าเหล่านี้ (และสมุดบันทึกการประชุมใหญ่ในฉบับต่อ ๆ ไป) ช่วยท่านศึกษาและประยุกต์ใช้คำสอนล่าสุดของศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตตลอดจนผู้นำศาสนจักรท่านอื่น ๆ

หลักคำสอนเด่น

ปีติเป็นกุญแจสู่การอยู่รอดทางวิญญาณของเรา

“เมื่อศูนย์กลางของชีวิตเราอยู่ที่แผนแห่งความรอดของพระผู้เป็นเจ้า . . . และพระเยซูคริสต์กับพระกิตติคุณของพระองค์ เราจะรู้สึกปีติได้ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น—หรือไม่เกิดขึ้น—ในชีวิตเรา . . .

“... ปีติของพระองค์เสมอต้นเสมอปลายให้ความมั่นใจต่อเราว่า ‘ความทุกข์ (ของเรา) จะอยู่เพียงชั่วครู่’ [คพ. 121:7] และทรงอุทิศให้เป็นพรของเรา . . .

“... ดังเช่นในทุกสิ่ง พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างสูงสุดของเรา ‘พระองค์ทรงสู้ทนต่อกางเขนเพื่อความยินดีที่อยู่ต่อหน้าพระองค์’ [ฮีบรู 12:2] จงนึกดู! เพื่อที่พระองค์จะทรงทนต่อประสบการณ์ที่เจ็บปวดที่สุดที่เคยทนบนแผ่นดินโลก พระผู้ช่วยให้อรอดของเราจับตามองไปที่ ปีติ! . . .

“หากเรามองไปที่โลกและทำตามสูตรความสุขของโลก เราจะไม่มีวันรู้จักปีติ . . . ปีติเป็นของประทานสำหรับคนซื่อสัตย์”

ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน ประธานโควรัมอัครสาวกสิบสอง, “ปีติและการอยู่รอดทางวิญญาณ,” เลียวไฮนา, พ.ย. 2016, 82, 83, 84

คำสัญญาของศาสดาพยากรณ์

สองสิ่งที่ศรัทธาทำไม่ได้

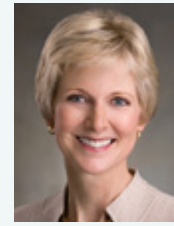
1. “พระบิดาในสวรรค์ . . . จะไม่ทรงบังคับให้ใครเลือกหนทางที่ชอบธรรม พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงบังคับให้บุตรธิดาของพระองค์เองทำตามพระองค์ในโลกก่อนเกิด พระองค์จะทรงบังคับเราน้อยลงเพียงใดในเวลานี้ขณะที่เราเดินทางผ่านชีวิตมรรตัย

“พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเชื่อเชียว ไฉนน้ำใจ พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเอื้อมออกไปอย่างไม่หยุดยั้งด้วยความรัก การคลั่งใจ และกำลังใจ แต่พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงบีบบังคับ—ซึ่งจะบ่อนทำลายแผนอันยิ่งใหญ่ของพระองค์เพื่อการเติบโตนิรันดร์ของเรา . . .

2. “ศรัทธาทำไม่ได้คือ . . . บังคับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า เราไม่สามารถบังคับให้พระผู้เป็นเจ้าทรงยอมทำตามความปรารถนาของเรา—ไม่ว่าเราจะคิดว่าถูกต้องเพียงใดหรือเราวาดอ้อนวอนอย่างจริงใจเพียงใด . . .

“ไม่เลย จุดประสงค์ของศรัทธาไม่ใช่การเปลี่ยน พระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า แต่เป็นการให้อ่านใจเรา ทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า ศรัทธาคือความวางใจ—วางใจว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงเห็นสิ่งที่เรามองไม่เห็นและพระองค์ทรงรู้สิ่งที่เราไม่รู้”

ประธานเดวิด เอฟ. ลูคัสที่ปรึกษาที่สามในฝ่ายประธานสูงสุด, “ขั้นดี ประคองท้าย,” เลียวไฮนา, พ.ย. 2016, 16, 17

มีจิตกุศลต่อผู้อื่น

“พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีพร้อมของจิตกุศล . . .

“... เราอยากจะใช้ความสว่างของพระกิตติคุณเพื่อมองคนอื่นอย่างที่เราผู้ช่วยให้รอดทรงมอง—ด้วยความเมตตา ความหวัง และจิตกุศล จะมีวันหนึ่งที่ เราจะเข้าใจหัวใจของผู้อื่นอย่างสมบูรณ์ และจะชอบพระทัยที่ได้รับพระเมตตา—เช่นเดียวกับที่เราให้ความคิดและคำพูดที่มีจิตกุศลแก่ผู้อื่นในชีวิตนี้ . . .

“หน้าที่และสิทธิพิเศษของเราคือการยอมรับการปรับปรุงของ *ทุกคน* ขณะที่เราพยายามเป็นเหมือนพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์มากยิ่งขึ้น”

จิน บี. บิงแฮม ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ, “ฉันจะนำความสว่างแห่งพระกิตติคุณมาสู่บ้านของฉัน,” *เลียวโนนา*, พ.ย. 2016, 6, 8

การเป็นสมาชิกผู้สอนศาสนาที่ดีขึ้น

ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าวในการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2013 ว่า “บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่สมาชิกและผู้สอนศาสนาจะพร้อมใจลงแรงทำงานด้วยกัน . . . [พระเจ้า] จะทรงช่วยเราในการลงแรงนั้นถ้าเราจะกระทำด้วยศรัทธาเพื่อให้งานของพระองค์เกิดสัมฤทธิ์ผล”

อัครสาวกสองท่านกระตุ้นเราให้เป็นสมาชิกผู้สอนศาสนาที่ดีขึ้น ใช้ฉบับเดือนพฤศจิกายน 2016 หรือเข้าไปที่ conference.lds.org เพื่ออ่านสิ่งที่ท่านเหล่านั้นพูดไว้

- ดู นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น, “พยานเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า,” 35
- ดู คัลลิน เอช. โอ๊คส์, “การแบ่งปันพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู,” 57

เข้าไปอ่าน ดู หรือฟังคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญได้ที่ conference.lds.org

เรื่องเล่าการประชุมใหญ่

จุดพลิกผัน

ใช้ฉบับเดือนพฤศจิกายน 2016 หรือเข้าไปที่ conference.lds.org เพื่ออ่านสิ่งที่เปลี่ยนแปลงชีวิตเหล่านี้

- ประธานเฮนรี บี. อายริงก์เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนเมื่อท่านเป็นปุโรหิต—ดู “เพื่อเขาจะกลายเป็นคนเข้มแข็งเช่นกัน,” 75
- เอ็ดเดอร์เดล จี. เรนลันด์เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับการกลับใจเมื่อท่านอายุ 12 ปี—ดู “การกลับใจ: การเลือกอันน่าพิศวง,” 121
- เอ็ดเดอร์เกรย์ อี. สติเวนสันได้รับประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอนอย่างไร—ดู “มองพระคัมภีร์ มองพระเจ้า,” 44
- เอ็ดเดอร์เกรก ซี. คริสเตนเซ็นทำอะไรสมัยเป็นนักเรียนเซมินารีที่เปลี่ยนวิธีอ่านพระคัมภีร์มอรมอนของท่าน—ดู “เราจะยกผู้หยิ่งผู้ที่เลิกละผู้หนึ่งขึ้น,” 27

พลังของการสอนหลักคำสอน

เราจะเพิ่มความสามารถในการสอนหลักคำสอน
ด้วยพลังและสิทธิอำนาจได้อย่างไร

โดยดักลาส ดี. โฮล์มส์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญ

เมื่อครั้งเป็นประธานคณะเผยแผ่
O คนใหม่ ข้าพเจ้ามาถึงคณะเผยแผ่
ที่ได้รับมอบหมายด้วยความคาดหวัง
หวังมากกว่าการประชุมผู้สอนศาสนา
จะเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเหมือนที่
ข้าพเจ้าจำได้สมัยเป็นผู้สอนศาสนา
วัยหนุ่ม แต่หลังจากการประชุมโซน
รอบแรกเสร็จ ข้าพเจ้าผิดหวัง พระ
วิญญาณไม่มากเท่าที่ข้าพเจ้าหวัง และ
ผู้สอนศาสนาบางคนดูเหมือนไม่สนใจ

ขณะข้าพเจ้ากับภรรยาไตร่ตรอง
และสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับวิธีเชื้อเชิญ
พระวิญญาณเข้ามาในชีวิตเราและ
ชีวิตผู้สอนศาสนามากขึ้น เราได้รับ
การนำทางให้เน้นการสอนหลักคำ
สอนของพระคริสต์และพลังของหลัก
คำสอนที่จะเปลี่ยนเรา เมื่อเราทำตาม
แนวทางนี้ตลอดหลายเดือนต่อมา
ผู้สอนศาสนาหลายคนมาบอกข้าพเจ้า
ว่าพวกเขาเสียใจกับความประหลาด
ในอดีต พวกเขาแสดงความปรารถนา
จะรักษากฎผู้สอนศาสนาและดำเนิน
ชีวิตตามพระกิตติคุณด้วยความขยัน
หมั่นเพียรมากขึ้น

อะไรเป็นเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนี้

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ (1924–2015) ประธานโครัมอัครสาวกสิบสองสอนบ่อยครั้งว่า “หลักคำสอนที่แท้จริงเปลี่ยนแปลงเจตคติและพฤติกรรม ถ้าเข้าใจ การศึกษาหลักคำสอนของพระกิตติคุณจะปรับปรุงพฤติกรรมเร็วกว่าการศึกษาพฤติกรรมจะปรับปรุงพฤติกรรม”¹ ข้าพเจ้าเคยรู้หลักธรรมนี้แล้ว แต่หลังจากประสบการณ์ครั้งนี้กับผู้

สอนศาสนาของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามีความสำนึกคุณมากขึ้นต่อพลังและอำนาจแห่งพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าที่จะเปลี่ยนใจ (ดู แอลมา 31:5) เมื่อคณะเผยแผ่ของเราก้าวหน้าและเรายังคงเน้นเรื่องการสอนหลักคำสอน ใจพวกเขาเปลี่ยนและใจเราเปลี่ยนเช่นกัน เพราะเราเข้าใจหลักคำสอน เราจึงเข้าใจว่า “ทำไม” ต้องเชื่อฟัง ไม่เพียงเข้าใจ “อะไร” และ “อย่างไร” เท่านั้น

เหตุใดการสอนหลักคำสอนจึงมีพลังเช่นนั้น

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด สอนว่า “พระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าคือหลักคำสอนที่พระเยซูและศาสดาพยากรณ์ของพระองค์สอน”² หลักคำสอนที่แท้จริงมีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง หลักคำสอนของพระองค์เมื่อสอนและรับโดยพระวิญญาณ จะเพิ่มพูนศรัทธาในพระเยซูคริสต์เสมอ (ดู แอลมา 32:28–43; โมโรไน 7:25, 31–32)³ ศรัทธาเป็น “เหตุให้เกิดการกระทำทุกอย่าง” หรือพฤติกรรมทุกอย่าง⁴ เมื่อเปิดเผยพระบิดาและพระบุตรต่อเราผ่านคำพูดที่เปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ศรัทธาของเราเติบโต ความปรารถนาจะกลับใจและเชื่อฟังเพิ่มขึ้น และเราเปลี่ยน

พลังที่จะเปลี่ยนใจไม่ได้อยู่ในครู แต่อยู่ใน “อำนาจแห่งพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า” (แอลมา 31:5) ตัวอักษรบนกระดาษหรือคลื่นเสียงที่ออกจากปากไม่มีพลังเปลี่ยนใจ แต่เมื่อถ้อยคำที่แท้จริงเปี่ยมด้วยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า ถ้อยคำเหล่านั้นจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งในใจ (ดู 1 โครินธ์ 2:4; 1 เธสะโลนิกา 1:5; โมไซยาห์ 5:2; แอลมา 5:7; คพ. 68:4) เมื่อเราสอนพระวจนะของพระองค์โดยพระวิญญาณ พระวิญญาณ

บริสุทธิ์จะทรงนำความสว่างและความจริงเข้ามาในใจผู้เรียน (ดู ยอห์น 6:63; 2 นิไฟ 33:1; คพ. 84:45) เมื่อผู้เรียนเปิดใจรับพระวจนะ พระวิญญาณทรงทำให้ความนึกคิดของพวกเขาสว่างและทรงเปลี่ยนใจพวกเขา—เจตนาและพฤติกรรมของพวกเขา

พระคัมภีร์มอรมอนเป็นพยานอันทรงพลังว่า “หลักคำสอนที่แท้จริงเปลี่ยนแปลงเจตคติและพฤติกรรม ถ้าเข้าใจ” ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างบางประการ

- กษัตริย์เบ็นจามินสอนพระวจนะที่เขาได้รับจากเทพให้ผู้คนของเขา และพระวิญญาณทรงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งกับใจพวกเขาจนพวกเขา “ไม่มีใจที่จะทำความชั่วอีก, แต่จะทำความดีโดยตลอด” (โมไซยาห์ 5:2)
- เมื่อแอลมาผู้บิดาสอนผู้คน “จิตวิญญาณพวกเขาได้รับความสว่างโดยแสงสว่างของพระวจนะอันเป็นนิจ” และพวกเขาได้รับการช่วยให้รอด (แอลมา 5:7; ดู ข้อ 9 ด้วย)
- พวกบุตรของโมไซยาห์ “เพราะพลังแห่งพระวจนะของพระองค์” (แอลมา 26:13) จึงช่วยให้ชาวเลมมันหลายพันคนเกิดการเปลี่ยนแปลงใจโดยสิ้นเชิง (ดู แอลมา 17:14–17; 53:10)

เราจะปรับปรุงได้อย่างไร

มีหลายสิ่งที่เราทุกคนทำได้เพื่อเพิ่มความสามารถในการสอนหลักคำสอนด้วยพลังและสิทธิอำนาจ (ดู แอลมา 17:3; ฮีลามัน 5:18) เราไม่จำเป็นต้องมีปริญญาเอกในการสอนหรือในการศึกษาศาสนา แต่เราต้องจ่ายราคาแนวคิดต่อไปนี้จะช่วยได้เมื่อท่านพยายามเชื่อเชิญพลังแห่งหลักคำสอนเข้ามาในการสอนของท่าน

ความเรียบง่าย ทำให้เกิดความ เข้าใจ

“จงสั่งสอนหลัก
ธรรมเบื้องต้น
ของพระกิตติคุณ
—สั่งสอนครั้ง
แล้วครั้งเล่า
และท่านจะพบ
แนวคิดใหม่และ
ความสว่างเพิ่ม
ขึ้นทุกวันเกี่ยว
กับหลักธรรม
เหล่านั้นที่จะเปิด
เผยต่อท่าน ท่าน
สามารถเพิ่มพูน
ได้มากขึ้นจน
เข้าใจแจ่มแจ้ง
จากนั้นท่านจะ
สามารถทำให้คน
ที่ [ท่าน] สอน
เข้าใจชัดเจน”

โฮรัม สมิธ, ใน *History
of the Church*, 6:323

1. **สั่งสอนและดำเนินชีวิตตามพระ
วจนะ** เพื่อสอนหลักคำสอนด้วยพลัง
และสิทธิอำนาจ เราต้องรู้หลักคำสอน
พระผู้ช่วยให้รอดรับสั่งกับโจเซฟและ
โฮรัม สมิธว่าก่อนพวกท่านหมายมั่นจะ
ประกาศพระวจนะของพระองค์ พวก
ท่านต้องแสวงหาให้ได้พระวจนะก่อน
จากนั้นพวกท่านจะมีพระวิญญาณของ
พระองค์และพระวจนะของพระองค์
“อำนาจของพระผู้เป็นเจ้าในการสร้าง
ความเชื่อมั่นแก่มนุษย์” (คพ. 11:21)
ความเข้าใจเช่นนี้ “เรียกร่องมากกว่า
การอ่านผ่านๆ” ดังที่ประธานฮาเวิร์ด
ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ (1907–1995)
สอน แต่เรียกร่องให้ตั้งใจศึกษาทุกวัน¹

ศึกษาอย่างเดียวไม่พอ หากเรา
ต้องการรู้หลักคำสอน เราต้องดำเนิน
ชีวิตตามนั้นด้วย (ดู ยอห์น 7:17;
แอลมา 12:9) การศึกษาอย่างขยันหมั่น
เพียรและการประยุกต์ใช้พระคัมภีร์
ตลอดจนถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ที่
มีชีวิตอยู่เป็นวิธีทำให้เรามีพลังแห่งพระ
วจนะของพระองค์ “ในเรา” (แอลมา
26:13; ดู แอลมา 17:2–3; 32:42 ด้วย)

2. **สอนหลักคำสอน** เราต้องตั้งใจ
สอนหลักคำสอนที่แท้จริงเท่านั้น
พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็น
“พระวิญญาณแห่งความจริง” (ยอห์น
15:26) ผู้เรียนจะรู้สึกถึงพยานยืนยัน
ของพระองค์เมื่อเราไม่ประกาศ “เรื่อง
อื่นใดนอกจากศาสดาพยากรณ์และ
อัครสาวกทั้งหลาย” (คพ. 52:36)
หลีกเลี่ยงการคาดเดาและการตีความ
ด้วยตนเอง วิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งในการ
หลีกเลี่ยงไม่เข้าใจหลักคำสอนเท็จ
คือทำให้การสอนของเราเรียบง่าย
เสมอ (ดู โมไซยาห์ 25:22; 3 นิไฟ
11:39–40) นอกจากนี้ เราควรผูกโยง

ความเห็นและประสบการณ์ที่สมาชิก
ชั้นเรียนแบ่งปันเข้ากับหลักคำสอนที่
เรากำลังศึกษา

3. **สอนโดยพระวิญญาณ** เราต้อง
จำไว้ว่าการสอนไม่ใช่เพื่อตัวเราเลย
ดวงตาของเราต้องเห็นแก่พระผู้เป็น
เจ้าอย่างเดียว เราต้องไม่สร้างความ
บันเทิงหรือตั้งตนเป็นแสงสว่าง
เปาโลบอกชาวโครินธ์ว่าท่านอยู่กับ
พวกเขา “ด้วยความอ่อนแอ ด้วยความ
กลัว และความหวาดหวั่นมาก”
(1 โครินธ์ 2:3; ดู ข้อ 4 ด้วย) นั่นแสดง
ว่าเปาโลไม่ได้ใช้การนำเสนอที่เขียน
ไว้และฝึกซ้อมมาอย่างดี

หากเราต้องการเป็นเครื่องมือ
เปลี่ยนแปลงใจในพระหัตถ์ของพระผู้
เป็นเจ้า เราต้องหลักทางและให้พระ
วิญญาณบริสุทธิ์ทรงสอนความจริง
ขณะเตรียมสอน จงจดจำสิ่งสำคัญ
ที่สุดในชั้นเรียนของท่าน นั่นคือ
การสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์
จงทำทุกอย่างที่ท่านทำได้เพื่ออัญเชิญพระ
วิญญาณเข้ามาในชั้นเรียนของท่าน
ขณะที่ท่านสอน อย่ากลัวถ้าต้องหยุด
ชั่วคราวเพื่อท่านจะสามารถฟังและ
รู้สึกถึงการนำทางของพระวิญญาณ

เมื่อเราเต็มคำและดำเนินชีวิต
ตามพระวจนะทุกคำของพระผู้เป็น
เจ้าและสอนเฉพาะหลักคำสอนที่แท้
จริงโดยอำนาจของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ เราจะค้นพบว่าพระเจ้าทรง
กำลังเปลี่ยนแปลงใจเราและใจคนที่
เราสอน ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระผู้
เป็นเจ้าทุกวันสำหรับการเปลี่ยนแปลง
ที่พระวจนะของพระองค์ทำให้เกิดแก่
ใจข้าพเจ้าและสำหรับครูผู้สอนหลัก
คำสอนที่แท้จริงให้ข้าพเจ้าด้วยพลัง
และสิทธิอำนาจ ■

อ้างอิง

1. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “Little Children,” *Ensign*, Nov. 1986, 17.
2. เฮนรี่ บี. อายริงก์, “The Power of Teaching Doctrine,” *Liahona*, July 1999, 85.
3. ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน ประธานโครัมอัครสาวกสิบสองสอนว่า “พระเจ้าทรงออกแบบหลักคำสอนของพระเยซูคริสต์ไว้เพื่อช่วยให้เราเพิ่มพูนศรัทธาของเรา” (“ให้ศรัทธาของท่านแสดงออกมา,” *เลห์โยนา*, พ.ค. 2014, 29)
4. *Lectures on Faith* (1985), 1–2.
5. ดู ฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์, “Reading the Scriptures,” *Ensign*, Nov. 1979, 64.

๒ การเตรียม งานเลี้ยงทางวิญญูญาณ

โดย มานูเอล เอมีลิโอ กิริอาโก

เมื่อผมได้รับเรียกเป็นที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายอธิการ
ผู้เข้าร่วมการประชุมศีลระลึกในวอร์ดของเราลดน้อยลง
ฝ่ายอธิการจึงตัดสินใจจัดหาอาหารอย่างจริงจังและสวด
อ้อนวอนขอให้พระบิดาบนสวรรค์ประทานปัญญาแก่เรา
เพื่อรู้ว่าจะทำให้สมาชิกเข้มแข็งได้อย่างไร

พระเจ้าทรงเฉลียวใจให้เราเน้นการประชุมศีลระลึกเป็นงาน
เลี้ยงทางวิญญูญาณ เราจึงคิดวิธีเชิญสมาชิก มิตรสหายและ
เพื่อนบ้านของพวกเขา来参加การประชุมศีลระลึกและประสบ
งานเลี้ยงทางวิญญูญาณ เราทำบัตรเชิญที่เขียนว่า “เชิญมา
ฟัง ดู และรู้สึกถึงการประทับอยู่ของพระเจ้าในงานเลี้ยง
ทางวิญญูญาณ” แจกให้สมาชิกแต่ละคน รวมทั้งเยาวชนชาย
และเยาวชนหญิง

เราเตรียมคณะนักร้องกลุ่มเล็กๆ แปะคนไว้ด้วย
เราคัดเลือกเพลงสวดทางวิญญูญาณและผู้พูดร่วมกับการ

สวดอ้อนวอน เราเชื่อเชิญให้สมาชิกช่วยเรื่องความคารวะ
ในครั้งนี้นะเช่นกัน

ทุกอย่างพร้อมสำหรับงานเลี้ยงทางวิญญูญาณ! ผู้เข้าร่วม
ประชุมวันอาทิตย์นั้นมีผู้สนใจและสมาชิกที่แข็งขันน้อย
42 คนรวมอยู่ด้วย ที่งานเลี้ยงทางวิญญูญาณครั้งที่สอง
มีผู้สนใจและสมาชิกที่แข็งขันน้อย 64 คน สามเดือนต่อ
มาห้องนมัสการไม่พอรองรับคน และหกเดือนต่อมาวอร์ด
ของเราเติบโตมากจนเราต้องเตรียมแบ่งเป็นสองวอร์ด

เราเรียนรู้ว่าการถือว่าการประชุมศีลระลึกเป็นมากกว่า
การประชุมวันอาทิตย์ธรรมดาๆ แต่เป็นประสบการณ์
ศักดิ์สิทธิ์ที่จะเปิดโอกาสอันน่าอัศจรรย์ให้เราเชื่อเชิญคนที่
เรารักมาหาพระคริสต์ผ่านงานเลี้ยงศักดิ์สิทธิ์ทางวิญญูญาณ

การเตรียมของเราเพื่อปรับปรุงคุณภาพของวิญญูญาณ
และความคารวะในการประชุมศีลระลึกช่วยปรับปรุง
จำนวนผู้เข้าร่วมประชุมที่ไม่เคยนึกฝันว่าจะรู้สึกปิติโดย
มาฟัง รู้สึก และพบปิตินั้นในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในสาธารณรัฐโดมินิกัน

เราจะช่วยทำให้ศีลระลึกเป็นศาสนพิธี ทางวิญญูญาณมากขึ้นได้อย่างไร

- การเตรียมเริ่มได้ที่บ้านเมื่อครอบครัวพูดถึงวิธีปรับปรุง
ประสบการณ์ของพวกเขากับศีลระลึก
- ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่ปฏิบัติศีลระลึกสามารถทำเช่นนั้นได้ด้วย
ความคารวะ โดยรู้ว่าพวกเขาเป็นตัวแทนของพระเจ้าในการแบ่ง
ปันศีลระลึกกับสมาชิก คนที่ให้พรศีลระลึกสามารถทำให้การ
สวดอ้อนวอนของเขาเป็นการสื่อสารที่ศักดิ์สิทธิ์กับพระผู้เป็น
เจ้า ไม่ใช่แค่การกล่าวคำซ้ำๆ

เราทำบัตรเชิญที่เขียนว่า “เชิญมาฟัง ดู และรู้สึกถึงการประทับ
อยู่ของพระเจ้าในงานเลี้ยงทางวิญญูญาณ”

วันที่

17 มีนาคม ค.ศ. 1842
บันทึกการประชุม
หลังจากเอ็มมา สมิธ
เป็นประธานสมาคม
สตรีสงเคราะห์แห่ง
นอวู เธอพูดถึงเกี่ยวกับจุด
ประสงค์ของสมาคม
นั้น “เพื่อเสาะหาและ
กลายทุกข์ให้คนทุกข์
ใจ” เธอกล่าว เพื่อ
“ฮักเหิมทำความดี”
และ “รักษาศีลธรรม”¹

“สมาคมไม่เพียง
บรรเทาทุกข์คน
ยากจนเท่านั้น แต่
ช่วยจิตวิญญาณให้
รอดด้วย”²
—โจเซฟ สมิธ

การ หลังเท พระวิญญาณ

ฝ่ายประธานสามัญพูดด้วยความอ่อนโยน
และพลังในวันครบรอบ 175 ปีของสมาคม
สงเคราะห์ พวกเธอแบ่งปันความรู้สึกร
ข้อคิด และประจักษ์พยานของพวกเธอกับ
เราในฐานะพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์

6 รารักพี่น้องสตรีทั่วศาสนจักร” ลินดา เค. เบอร์ตัน ประธานสมาคม
สงเคราะห์สามัญกล่าวเมื่อพูดสำหรับตัวเธอกับที่ปรึกษาของเธอ
—แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์ ที่ปรึกษาที่หนึ่ง และลินดา เอส. รีฟส์ ที่
ปรึกษาที่สอง “เราจะต้องการอะไรมากไปกว่านี้อีกเล่านอกจากการช่วย
เหลือกันตามเส้นทางพันธสัญญาไปจนถึงชีวิตนิรันดร์ พระผู้เป็นเจ้าทรง
เปิดเผยจุดประสงค์ของพระองค์ไว้ใน โมเสส 1:39: ‘เพราะเหตุเกิด, นี่คื
งานของเราและรัศมีภาพของเรา—คือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและ
ชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์ [และสตรี]’ ในสมาคมสงเคราะห์เราช่วยเตรียม
สตรีให้พร้อมรับพรแห่งชีวิตนิรันดร์ เราทำสิ่งนี้ผ่านการเพิ่มพูนศรัทธา
ในพระบิดาบนสวรรค์ในพระเยซูคริสต์และการซื่อสัตย์ของพระองค์ การ
เสริมสร้างความเข้มแข็งให้แต่ละบุคคล ครอบครัว และบ้าน ผ่านศาสน
พิธีและพันธสัญญา ตลอดจนการทำงานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อช่วย
คนตกทุกข์ได้ยาก”

“เมื่อเราจดจำและดำเนินชีวิตตามจุดประสงค์ของสมาคมสงเคราะห์
เราในฐานะสตรีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจะกลายเป็นคน ‘โดดเด่นและแตก
ต่าง—อย่างมีความสุข’” ซึ่งจะทำให้เราเป็นอภินิหารดีทั่วโลก นั่นคือสิ่งที่
เราต้องการสำหรับพี่น้องสตรีของเราในสมาคมสงเคราะห์”

สมาคมสงเคราะห์หนอ
ได้รับการสถาปนาใน
ร้านอิฐแดง

สมาคมสงเคราะห์ผู้ทาท
ก่อตั้งครั้งแรกเพื่อคัดเย็บ
เครื่องนุ่งห่มให้สตรีและ
เด็กพื้นเมืองอเมริกัน

1840

1842

1844

1850

1854

เอมมา เอช. สมิธ
1842

มรณสักขี
ของโจเซ
ฟกับไฮรัม
สมิธ

ส่วนหนึ่งจากภาพ มรณสักขีของโจเซฟกับ
ไฮรัม โดย แกรี่ เอิร์นเนสต์ สมิธ

ใน

ยูทาห์

สมาคมสงเคราะห์ยัง
คงทำงานเพื่อช่วยจิต
วิญญาณให้รอดและดูแล
ความต้องการ สมาคม
สงเคราะห์ดูแลช่วยเหลือ
ผู้อพยพที่มาถึงรวมทั้ง
ผู้รอดชีวิตจากขบวน
รถลากวิบัติและมาร์ติน
โดยจัดหาเครื่องอุปโภค
บริโภค และการรักษา
พยาบาล ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1868
สมาคมสงเคราะห์วอร์ด
ในท้องที่เริ่มสร้างห้อง
ประชุม ดูแลคนยากจน
ดำเนินธุรกิจ และขาย
สินค้า การก่อสร้าง
ห้องประชุมสมาคมสง
เคราะห์วอร์ดสิ้นสุดในปี
ค.ศ. 1924

ณ ที่นี้ในการสัมภาษณ์กับเจ้าหน้าที่
นิตยสารศาสนจักร สมาชิกในฝ่ายประธาน
สมาคมสงเคราะห์สามัญตอบคำถามเกี่ยว
กับข้อกังวลในปัจจุบันและแบ่งปันวิสัยทัศน์
ของพวกเขาสำหรับอนาคต

1. สมาคมสงเคราะห์ทำอะไรเพื่อให้สตรีจาก ต่างวัฒนธรรมและหลากหลายสถานการณ์ เป็นหนึ่งเดียวกัน

ซิสเตอร์เบอร์ตัน: การรู้และดำเนินชีวิต
ตามจุดประสงค์ของเราทำให้พวกเราที่
ต่างวัฒนธรรมเป็นหนึ่งเดียวกัน ดิฉันพบ
สตรีคนหนึ่งในการุภัยเมื่อปีที่แล้ว เธอบอก
ดิฉันว่าเธอได้รับเรียกเป็นประธานสมาคม
สงเคราะห์ในช่วงเวลาที่มีมิติที่สุดของชีวิต
เธอ เธอถูกล่อลวงให้พูดว่า “ตอนนั้นดิฉัน
ยังทำไม่ได้” แต่เพราะเธอทำพันธสัญญา
ศักดิ์สิทธิ์แล้ว เธอจึงกล่าวว่า “ดิฉันจะทำ
ตามที่ขอให้ทำ ดิฉันมีศรัทธาในพระบิดา
บนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ ดิฉันรู้ผ่าน
การชดใช้ของพระองค์ว่าดิฉันทำได้” เธอ
พูดกับดิฉันต่อจากนั้นว่า “การเรียกของ
ดิฉันนำแสงสว่างเข้ามาในชีวิตเมื่อดิฉัน
รับใช้พี่น้องสตรี ดิฉันพึ่งพาพระเจ้า และ
พระองค์ทรงอวยพรดิฉัน”

ดิฉันรับรู้จุดประสงค์ของสมาคม
สงเคราะห์ในเรื่องราวของเธอ ศรัทธาของ
เธอในพระบิดาบนสวรรค์ในพระเยซูคริสต์
และการชดใช้ของพระองค์ช่วยเธอ เธอได้
ทำพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์และต้องการรักษา
พันธสัญญาเหล่านั้น เมื่อเธอทำงานเป็นอัน
หนึ่งอันเดียวกันกับอธิการ การเรียกของเธอ
เกิดสัมฤทธิ์ผล เวลานี้เธอมีประจำชัษพยานว่า
พระเจ้าทรงอวยพรเราเมื่อเราวางใจพระองค์
ดิฉันเพิ่มประจำชัษพยานของดิฉันเข้ากับ
ประจำชัษพยานของเธอว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้
รอดของเราพระเยซูคริสต์จะทรงช่วย
เราผ่านพ้นปัญหาท้าทายทุกอย่างใน
ความเป็นมรรตัยและทุกอย่างที่ดู
เหมือนไม่ยุติธรรมในชีวิตนี้

ซิสเตอร์สเตเฟนส์: ศรัทธา
ของเราในพลังอำนาจของการพลี
พระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของ
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเป็นองค์ประกอบ
สำคัญที่ทำให้เราเป็นอันหนึ่งอัน
เดียวกัน ความรักที่เรามีต่อพระ
บิดาบนสวรรค์และความรู้เรื่อง
แผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุข
ของพระองค์ผูกมัดเราไว้ด้วยกัน
ขณะที่เราแสวงหาชีวิตนิรันดร์

เอลิซา อาร์. สโนว์ได้รับเรียก
จากบริกัม ยังก์ให้ควบคุมดูแล
การสถาปนาสมาคมสงเคราะห์
ทั่วศาสนจักร

หนังสือพิมพ์ Woman's Exponent เริ่มตี
พิมพ์และกลายเป็นกระบอกเสียงของ
สมาคมสงเคราะห์นาน 50 ปี

1860

1868

1870

1872

1880

สมาคมสงเคราะห์วอร์ดที่
15 ซอลท์เลกก่อสร้างห้อง
ประชุมสมาคมสงเคราะห์
แห่งแรก ก่อสร้างห้อง
ประชุมกว่า 120 ห้อง
ใน 50 ปีต่อมา

สตรียูทาห์
อยู่ในหมู่คน
กลุ่มแรกที่
ออกเสียง
เลือกตั้งใน
สหรัฐ

เอลิซา อาร์.
สโนว์
1866

พี่น้องสตรีของเราเป็นโนสต์ แต่งงานและมีบุตร หรือ
แต่งงานและไม่มีบุตร มีสตรีม่ายและผู้ที่ย่ำร้าง ความหวัง
ของเราคือให้เราทุกคนสามารถทำงานด้วยความสามัคคี
และเป็นหนึ่งเดียวกันขณะที่เราเข้าใจอัตลักษณ์ของเรา
งานของเรา และจุดประสงค์ของเรา

ซิสเตอร์ฟัส: ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทำให้เราเกิด
ความสุขเพราะไม่มีความขัดแย้งและความรักของพระเจ้า
เป็นเจ้าของใจเรา (ดู 4 นิไฟ 1:15) ความเป็นอันหนึ่งอัน
เดียวกันเอาชนะความแตกต่างทั้งหมด โอ้ เราต้องการให้
พี่น้องสตรีรู้สึกรักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด โอ้ เราต้องการเป็นหนึ่ง
เดียวในการช่วยให้บรรลุดจุดประสงค์ของพระองค์

2. สตรีจะทำอะไรได้ถ้าพวกเธอไม่รู้ลึกเป็นส่วนหนึ่ง ของสมาคมสงเคราะห์

ซิสเตอร์สตีเฟนส์: ความปรารถนาของใจเราใน
ฝ่ายประธานคืออยากให้พี่น้องสตรีเข้าใจอัตลักษณ์
นิรันดร์ของพวกเธอ เราเป็นส่วนหนึ่งในงานของ
พระเจ้าเป็นเจ้าเสมอ พวกเราเหล่าสตรีได้รับการ
ประสาทพรด้วยของประทานพิเศษเพื่อประโยชน์
ของทุกคน เราได้รับการสอนและการฝึกฝนใน
ชีวิตก่อนเกิดว่างานของเราคืออะไร เราอยู่ในสภา
ใหญ่ในสวรรค์ที่เราเลือกแผนของพระบิดา
บนสวรรค์ ซึ่งรวมถึงการชดใช้ของพระเยซูคริสต์
เช่นกัน เราให้อภัยด้วยปีติกับโอกาสที่จะมีร่างกาย
บนแผ่นดินโลก เริ่มจากท่านมารดาเอวา

สมาคมผ้าไหมเคเซเรีทก่อ
ตั้งภายใต้การนำของไซ
นา คี. เอช. ยิ่งก็ประธาน
สมาคมสงเคราะห์สามัญ

เริ่มอง
ก็การปฐมวัย

1875

1876

เอมเมลิน บี.
เวลส์เป็น
หัวหน้า
โครงการ
สะสม
ขวัญพืช
โครงการ
ใหม่

1878

1880

วางมือนอบ
หน้าที่ฝ่าย
ประธาน
สมาคม
สงเคราะห์
สามัญชุดที่
สอง

กิจการ

ที่ยั่งยืนที่สุด ของ
สมาคมสงเคราะห์คือ
โครงการสะสมขวัญพืช:
1876–1918 ในช่วง
ขาดแคลนข้าวสาลีใกล้
สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 1 พวกเธอขายข้าว
สาลีตามคำขอที่ไม่อาจ
ปฏิเสธได้ของรัฐบาล
สหรัฐ เงินที่ได้จากการ
ขายข้าวสาลีครั้งนี้ใช้ลด
อัตราเสียชีวิตของมารดา
และทารกแรกเกิด เป็น
ทุนให้คลินิกสำหรับ
สตรีมีครรภ์และเด็กอ่อน
หลายแห่ง อุปถัมภ์ชั้น
เรียนสุขศึกษา และเก็บ
สะสมของใช้สำหรับการ
คลอดบุตร

สตรียังคงเป็นส่วนหนึ่งในงานของพระ
ผู้เป็นเจ้าของ ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท
จัดองค์กรสตรีตามแบบแผนของฐานะ
ปุโรหิต—แบบแผนที่ดำรงอยู่เสมอ—เมื่อ
ท่านจัดตั้งสมาคมสงเคราะห์เมื่อปี 1842
ในเมืองนอว รูอีลลินอยส์

ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน ประธาน
โครัมมิอัครสาวกสิบสอง แนะนำให้เรา
“เรียนรู้ ด้วยตนเอง ว่าจริงๆ แล้วท่าน
เป็นใคร ทูลถามพระบิดาบนสวรรค์ใน
พระนามของพระเยซูคริสต์ว่าพระองค์
ทรงรู้สิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับท่านและพันธ
กิจของท่านบนแผ่นดินโลก ถ้าท่านจะ
ทูลถามด้วยเจตนาแท้จริง เมื่อถึงเวลา
พระวิญญาณจะทรงกระซิบบอกความ
จริงที่เปลี่ยนชีวิตท่าน บันทึกรู้สึก
เหล่านั้น ทบทวนบ่อยๆ และทำตามอย่าง
เคร่งครัด”

“ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าเมื่อท่านเริ่ม
เข้าใจแม้เพียงสักนิดเดียวว่าพระบิดาบน
สวรรค์ทรงมองท่านอย่างไรและพระองค์
ทรงพึงพาให้ท่านทำอะไรเพื่อพระองค์
ชีวิตท่านจะไม่มีวันเหมือนเดิมอีกเลย!”⁵
จงไปพระวิหารและฟัง! ฟังให้รู้ว่าคุณ
เป็นใครและท่านจะทำอะไร

3. สตรีที่ชีวิตเธอ มีงานมากจนไม่มี เวลาว่างจะยังคง รับพรของสมาคม สงเคราะห์ได้อย่างไร

ซิสเตอร์สเตย์เฟนส์:
นี่เป็นเรื่องของการลำดับ
ความสำคัญ เมื่อไม่นานมานี้
ฉันใช้เวลาในแอฟริกา
ตะวันตก และเห็นสตรีตัก
น้ำจากบ่อเทินบน
ศีรษะพวก
เธอทุกวันจาก
นั้นจึงไปทำงาน
ช่วยเหลือจนเจือ
ครอบครัว หลาย
ครั้งฉันนึกตลึง
กับความยากไร้
จากนั้นจึงใช้
เวลากับสมาชิก
ศาสนจักรที่
การประชุม
อบรมซึ่ง
มีทั้งผู้

สมาคมสงเคราะห์
จัดตั้งโรงพยาบาล
เคเซเรห์

“สมาคมสงเคราะห์... จัดตั้งครั้งแรกราวครึ่งศตวรรษก่อน โดยศาสตราจารย์โจเซฟ สมิท ตามแบบฉบับของฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ และภายใต้การกำกับดูแลของฐานะปุโรหิต เพื่อแจกจ่ายพรทางโลกให้คนยากไร้และคนขัดสน ให้กำลังใจคนอ่อนแอ ยับยั้งคนทำผิดพลาด และเพื่อพัฒนาการที่ดีขึ้น ใช้ความเห็นอกเห็นใจของสตรี และจิตกุศลเพื่อเธอจะมีโอกาสได้รับความเข้มแข็งทางวิญญาณ และพลังความสามารถในการทำดีมากยิ่งขึ้นในงานแห่งการไถ่ครอบครัวมนุษย์” — ไซนา ดี. เอช. ยังก์

1882

1887

สตรีสมาคมสงเคราะห์
จัดตั้งสาขาขององค์กร
สิทธิในการออกเสียง
เลือกตั้งของสตรีใน
ยูทาห์และไอดาโฮเมื่อ
ปี ค.ศ. 1889⁷

ไซนา ดี. เอช. ยังก์
1888

1889

ประธานไซ
นา ดี. เอช.
ยังก์จัดการ
ประชุม
ใหญ่สามัญ
ครั้งแรก
ของสมาคม
สงเคราะห์

1890

1891

สมาคมสงเคราะห์
เป็นสมาชิกกฎบัตร
ของสภาสตรีแห่ง
ชาติสหรัฐ

สวมเสื้อสีขาวสว่างและชุดหลากหลายสีที่พวกเธอ
ตัดเย็บเอง

ดิฉันเรียนรู้ว่าคนเหล่านี้ร่ำรวยในสิ่งที่เงิน
ซื้อไม่ได้ ดิฉันเรียนรู้ว่าพวกเธอให้สิ่งสำคัญ
ที่สุดมาก่อน พระกิตติคุณมีความหมายทุก
อย่างต่อพวกเธอ พวกเธอบอกดิฉันว่า “ดิฉันไม่
ต้องการอะไร ดิฉันมีทุกอย่างที่ต้องการแล้ว—ดิฉัน
มีพระกิตติคุณและครอบครัวของดิฉัน” เมื่อเราให้
สิ่งสำคัญที่สุดมาก่อน สิ่งอื่นจะสำคัญน้อยลง

4. สมาคมสงเคราะห์ต้องมอบอะไรให้เยาวชนหญิง

ซิสเตอร์เบอร์ตัน: เยาวชนหญิงมีโอกาส
ช่วยทำให้คำพยากรณ์เกิดสัมฤทธิ์ผลเมื่อ
พวกเธอก้าวหน้าสู่สมาคมสงเคราะห์ใน
ปี 1979 ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู.
คิมบัลล์ (1895–1985) พยากรณ์
ว่าสตรีที่ดีของโลก “จะได้รับการ
ชักนำเข้ามาสู่ศาสนจักรมากขึ้น...
จนถึงระดับที่มองเห็นว่าสตรีของ
ศาสนจักรโดดเด่นและแตกต่าง
—อย่างมีความสุข—จากสตรีของ
โลก”⁶ เราต้องการของประทาน
ทักษะ และพรสวรรค์พิเศษที่เยาวชน
หญิงนำมาช่วยทำให้คำพยากรณ์นี้เกิด
สัมฤทธิ์ผล

พี่น้องสตรีโศค
กลุ่มแรกได้รับการ
วางมือมอบหน้าที่
ให้รับใช้เป็นผู้
สอนศาสนา

นิตยสาร Relief Society Magazine
ประกอบด้วยโอวาท เรื่องแต่งและบท
กวีที่สร้างแรงบันดาลใจ ชีวิตประวัติ และ
บทความที่ให้ข้อมูลความรู้ รวมทั้งแผน
บทเรียนของแต่ละเดือน

1896

ยุทธาห์
ได้รับ
สถานะ
เป็นมลรัฐ

1898

1900

1902

หนังสือ
คู่มือสมาคม
สงเคราะห์เล่ม
แรกจัดพิมพ์
พร้อมประวัติ
สุนทรพจน์ และ
คำแนะนำ

บ็อบเบลา คับเบลยู.
สมิท
1901

บรรณาธิการ
คนแรกคือ
ซูซา ยังก์
เกทส์

เอ็มเมลิน บี.
เวลส์
1910

1914

เริ่มจัดพิมพ์
นิตยสาร
Relief Society
Magazine
ยุติการออก
หนังสือพิมพ์
Woman's
Exponent

แผนก

ตั้งคมสงเคราะห์ จัดตั้ง
โดยเอมิ บราวน์ โลแมน
ในปี 1918 ภายใต้การ
กำกับดูแลของประธาน
ศาสนจักรโจเซฟ เอฟ.
สมิท (1838–1918) ชิส-
เตอร์โลแมนยังได้จัดตั้ง
หลักสูตรเพื่ออบรมสมาชิก
สมาคมสงเคราะห์ในการ
ทำงานตั้งคมสงเคราะห์
แบบมืออาชีพด้วย ช่วงปี
แรกๆ ของภาวะเศรษฐกิจ
ตกต่ำครั้งใหญ่ แผนกได้
ทำงานเพื่อช่วยคนจำนวน
มากและประสานงานทั้ง
กับเจ้าหน้าที่รัฐบาลระดับ
ท้องถิ่นและรัฐบาลกลางเพื่อ
แจกจ่ายความช่วยเหลือให้
ผู้ที่ขัดสน

เกี่ยวกับคำพยากรณ์ของประธานคิม
บัลล์ ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันกล่าว
ในปี 2015 กับสตรีทุทวีย์—รวมทั้งเยาวชน
หญิงว่า “ท่านเป็นสตรีที่ [ประธานคิมบัลล์]
เห็นล่วงหน้า! . . .

“... เราต้องการสตรีผู้มีความเข้าใจอันมั่นคงในหลักคำสอนของพระคริสต์
เราต้องการสตรีผู้รู้วิธีเข้าถึงพลังที่พระผู้
เป็นเจ้าทรงมีให้ผู้รักษาพันธสัญญา . . .
เราต้องการสตรีผู้มีความกล้าหาญและวิสัย
ทัศน์ของท่านมารดาเอวาของเรา . . .

“... ข้าพเจ้าขอรับรองให้ท่านทำคำ
พยากรณ์ของประธานคิมบัลล์ให้เกิดสัม-
ฤทธิ์ผล . . . ขณะทำเช่นนั้น พระวิญญาณ
บริสุทธิ์จะขยายอิทธิพลของท่านอย่างไม่
เคยเกิดขึ้นมาก่อน!”

ชิสเตอร์วีฟส์: เราทุกคนเป็น “ธิดา
ของพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเราและ
เราก็รักพระองค์”¹⁰ ในสมาคมสงเคราะห์
ท่านจะพบว่าเราเหมือนกันมากกว่าต่าง
กัน ตัวอย่างเช่น เราทุกคนอยู่ในโลกที่
มีสื่อสังคม ธุรกิจโฆษณา และแบบอย่าง
ทางโลก โลกเป็นผู้กำหนดคุณค่าของ
สตรี การเปรียบเทียบตัวเรากับสิ่งที่เรา
เห็นและได้ยินในโลกจะทำให้เรารู้สึก

คล้ายกับว่าเราต้องเป็นแบบนี้ เราทุกคน
พึงจดจำเวลานี้มากกว่าแต่ก่อนว่าคุณค่า
ของเรามาจากการเป็นธิดาของพระผู้เป็น
เจ้า—ไม่ใช่จากสิ่งที่โลกแสดงให้เห็นว่าเรา
ควรเป็น ความเข้มแข็งของเรามาจากความ
สัมพันธ์ของเรากับพระบิดาในสวรรค์ กับ
พระผู้ช่วยให้รอด กับกันและกันในฐานะพี่
น้องสตรีในพระกิตติคุณ จงใช้ความเข้ม
แข็งนั้น

ชิสเตอร์สตีเฟนส์: เยาวชนหญิงทั้ง
หลาย พระผู้เป็นเจ้าทรงต้องการท่านและ
เราต้องการท่าน ท่านเป็นอนุชนรุ่นหลัง
ที่เกิดมาพร้อมพลังยิ่งใหญ่ต่อต้านความ
ทำลายในยุคสุดท้ายนี้ จงสมทบกับเรา
ขณะที่เราเป็นสตรีผู้เข้าใจพระเยซูคริสต์
และการชดใช้ของพระองค์ สตรีผู้จะทำ
และรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ สตรีผู้จะ
ทำงานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและกับ
ผู้นำฐานะปุโรหิต ปัจจุบันการเป็นสตรี
ในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่ง
วิสุทธิชนยุคสุดท้ายไม่ว่าวัยใดคือพร ขอ
ให้เราแบ่งปันประจักษ์พยานว่าเราเป็น
ใครและเราจะเป็นใคร ขอให้เราแบ่ง
ปันข่าวสารเกี่ยวกับปิตี การชื่นชม
ยินดีด้วยกัน!

แผนกบริการสังคมของศาสนจักร
เป็นจุดเริ่มต้นของศูนย์ให้คำ
ปรึกษาคอปกครัวแอลดีเอสและ
หน่วยงานด้านมนุษยธรรมแอลดี
เอสในปัจจุบัน

จัดตั้งโครงการ
สวัสดิการของ
ศาสนจักรในปี 1936

โดยส่งเครื่องนุ่งห่ม อาหาร ผ้าพันแผล
และผ้าอนามัยหลายพันผืนที่พี่น้องสตรีใน
อเมริกาเหนือและยุโรปตัดเย็บไปช่วย
วิสุทธิชนในยุโรปหลังสงคราม

1918

สมาคม
สงเคราะห์
ขายข้าว
สาลีให้
รัฐบาล
สหรัฐ

1921

สมาคม
สงเคราะห์ม้ง
ลดอัตราการ
เสียชีวิตของ
มารดาและ
ทารกแรกเกิด

เพื่อช่วยให้ยุทธาห์ได้
ประโยชน์จาก Sheppard-
Towner Act of 1921 เอมี บราวน์

ไลแมนจึงเข้าชิงตำแหน่งสภาผู้แทนราษฎรของรัฐและได้รับชัยชนะ
ในปี ค.ศ. 1923 เป้าหมายของ Sheppard-Towner Act คือลดอัตราการ
เสียชีวิตของมารดาและทารกแรกเกิด ชิสเตอร์ไลแมนประสานงาน
โปรแกรมของรัฐบาลกับสมาคมสงเคราะห์ ราว ค.ศ. 1928 ความ
พยายามเหล่านี้ทำให้อัตราการเสียชีวิตของทารกแรกเกิดลดลงราว 19
เปอร์เซ็นต์และอัตราการเสียชีวิตของมารดาลดลง 8 เปอร์เซ็นต์

1930

1936

1940

สมาชิกสมาคม
สงเคราะห์ช่วย
งานบรรเทา
ทุกข์ในภาวะ
สงคราม

คลาริสซา เอส.
วิลเลียมส์
1921

โลซี วาย. โรบินสัน
1928

เอมี บี. ไลแมน
1940

5. เหตุใดจึงสำคัญที่ผู้ดำรงฐานะ ปุโรหิตและพี่น้องสตรีสมาคม สงเคราะห์จะทำงานเป็นอัน หนึ่งอันเดียวกัน

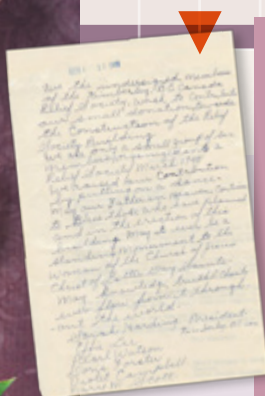
ชิสเตอร์เบอร์ตัน: ชายและหญิงมีบทบาทเสริมกัน
เราแต่ละคนนำของประทานและพรสวรรค์เฉพาะตัว
มากับเราเพื่อเอื้อประโยชน์ต่องานของอาณาจักรและ
เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กัน สตรีเป็นคลังครึ่ง
หนึ่งของพระเจ้า สำคัญต่องานของพระองค์ เรานำ
ทัศนคติและความปรารถนามาช่วยสร้างอาณาจักรที่
เริ่มจากเอวา ต่อด้วยซาร่าห์ เรเบคkah เอสเธอร์ มารีย์
เอลีซาเบธ เอ็มมา เอลิซา และสตรีที่กล้าหาญคน
อื่นๆ ของสมัชชาการประทานสุดท้ายนี้และสมัยโบราณ
ขณะที่เรานึกถึงพลังและอิทธิพล พลังมักจะ
เกี่ยวข้องกับอำนาจฐานะปุโรหิตเสมอ แต่อิทธิพล
ของสตรีที่ซอบรรรมมีพลังมหาศาลเช่นกัน
คุณธรรมเดียวกันกับที่กล่าวไว้ใน หลักคำสอน
และพันธสัญญา 121:41 ซึ่งเชื่อเชิญพลังฐานะ
ปุโรหิตเป็นคุณธรรมเดียวกันกับที่เชื่อเชิญพลัง
จากอิทธิพลของสตรี—“การชักชวน” “ความ
อดกลั้น” “ความสุภาพอ่อนน้อมและความ
อ่อนโยน” และ “ความรักที่ไม่เสแสร้ง” สิ่ง
เหล่านี้มีอยู่ในธรรมชาติอันสูงส่งของเรา
และในนั้นมีโอกาสให้เราเป็นอิทธิพลดี
อย่างมีพลัง

เมื่อเราทำงานเป็นอันหนึ่งอัน
เดียวกับพี่น้องฐานะปุโรหิต เราจะ
เป็นผู้คนเหมือนโซ่กันมากขึ้นที่ละน้อย
(ดู โมเสส 7:18)

สมาชิกสมาคมสงเคราะห์หกลคนในคิม-เบอรัลีย์ บริติช โคลัมเบีย จัดงานเดินร่ำเพื่อหาเงินทุนช่วยสร้างตึกสมาคมสงเคราะห์ในซอลท์เลคซิตี

ตึกสมาคมสงเคราะห์ได้รับการอุทิศในปี 1956 ทำให้สมาชิกคณะกรรมการและฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ บรรณาธิการของ Relief Society Magazine ตลอดจนช่างตัดเย็บผู้หญิงซึ่งกำลังตัดเย็บอาภรณ์พระวิหารมีพื้นที่สำหรับทำงานและประชุม

เบลล์ เอส. สเพฟฟอร์ด
1945

1949

จัดตั้ง
สมาคม
สงเคราะห์
ครั้งแรกใน
ญี่ปุ่น

ภาพถ่ายงานที่ระลึกของสมาคมสงเคราะห์ เอื้อเฟื้อโดยพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์จักร

1956

1960

งานโอเพ่นเฮาส์ตึกสมาคมสงเคราะห์

ในช่วง

การบริหารอันยาวนานของเบลล์ เอส. สเพฟฟอร์ดประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ สมาคมสงเคราะห์และองค์การช่วยอื่นๆ ของศาสนจักรเข้าร่วมกระบวนการประสานงานที่ใหญ่ขึ้นของศาสนจักร โดยมุ่งลดการทำงานซ้ำซ้อน ลดการสิ้นเปลือง และส่งเสริมเสถียรภาพในศาสนจักรที่กำลังเติบโตอย่างรวดเร็วทั่วโลก การเปลี่ยนแปลงได้แก่การจัดระบบนิตยสารศาสนจักรใหม่และการยุติบัญชีธนาคารอิสระขององค์การช่วย

ซิสเตอร์รีฟส์: เมื่อเราอ่าน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” เราเห็นว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงใช้ความเข้มแข็งของชายหญิงตามบทบาทและความรับผิดชอบที่จะนำบุตรธิดาของพระองค์กลับมาหาพระองค์มากที่สุด¹¹ จุดประสงค์ของสมาคมสงเคราะห์ช่วยให้เราทำเช่นนั้น

6. ฝ่ายประธานของท่านทำงานกับศาสตาดพยากรณ์อย่างไร

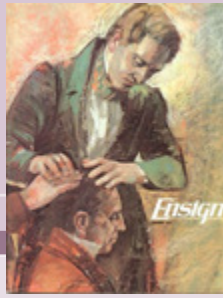
ซิสเตอร์เบอร์ตัน: เนกเช่นพระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้ปกป้องสตรีในสมัยของพระองค์ อัครสาวกของพระองค์เป็นผู้ปกป้องสตรีในสมัยของเราเช่นกัน ศาสตาดพยากรณ์ของเราละเอียดรอบคอบในการตัดสินใจของพวกท่าน โดยมักจะขอข้อมูลและทัศนจากพี่น้องสตรีในศาสนจักรเสมอ ดิฉันประสงค์จะให้สตรีทุกคนในศาสนจักรเห็น ได้ยิน และรู้สึกอย่างที่เราประสบขณะทำงานเป็นประจำกับศาสตาดพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย พวกท่านเป็นสาวุศิษย์ที่แท้จริง ถวายชีวิตของพวกท่านแต่พระเจ้าอย่างยินดีและไม่เห็นแก่ตัวขณะพวกท่านหมายมั่นทำตามพระประสงค์ของ

พระองค์และวางใจในจังหวะเวลาของพระองค์ พวกท่านปีนพยานบ่อยครั้งว่าศาสนจักรเป็นของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงนำและนำทางศาสนจักร

ซิสเตอร์รีฟส์: เมื่อเราปฏิสัมพันธ์กับผู้นำของเรา ซึ่งเราทำบ่อยครั้ง พวกท่านจะขอความเห็นของเราเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ พี่น้องชายในสภาเหล่านั้นฟังและเห็นค่าสิ่งที่เราพูด พวกท่านทำงานกับเราจนบรรลุเป้าหมายที่เรามีส่วนร่วม

ซิสเตอร์สตีเฟนส์: ฝ่ายประธานสูงสุดและโคออร์ดิเนตอรวาสถาสิบสองเป็นพยานพิเศษของพระเยซูคริสต์ พวกท่านรู้จักพระองค์ พวกท่านกำลังเป็นเหมือนพระองค์ ดังนั้นถ้าท่านต้องการเข้าใจความสัมพันธ์ที่ผู้นำสตรีมีกับพยานเหล่านั้นของพระเยซูคริสต์ให้ดูแบบอย่างของพระองค์ในพระคัมภีร์ พระเยซูคริสต์ทรงปกป้องสตรี ทรงรวมสตรีเข้ามาในกลุ่ม และทรงให้เกียรติสตรีในการประชุมสภากับพี่น้องชายเหล่านั้น ดิฉันมองดูพวกท่านบ่อยๆ และคิดว่า “อย่างน้อยนี่น่าจะเป็นความรู้สึกเหมือนอยู่เบื้องพระพักตร์พระผู้ช่วยให้รอด”

เบลล์ เอส. สแฟฟฟอร์ดได้รับ
แต่งตั้งเป็นประธานสภาสตรีแห่ง
ชาติสหรัฐอเมริกาใช้เป็นประธาน
สมาคมสงเคราะห์สามัญ

บาร์บารา บี. สมิธประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญมอบ
สมุดรายการข่าวสาธิตสมาคมสงเคราะห์ 226,291 ถึงรวม
มูลค่า 1,651,157 ดอลลาร์สหรัฐบวกเงินทรัพย์สินกองทุน
ประมาณเจ็ดแสนห้าหมื่นดอลลาร์ให้ฝ่ายประธานสูงสุด

1966

นิตยสาร
Relief
Society
Magazine
เริ่มตีพิมพ์
เป็นภาษา
สเปน

1968

1970

นิตยสาร
Relief
Society
Magazine
ฉบับ
สุดท้าย

นิตยสาร Ensign
เริ่มตีพิมพ์ในเดือน
มกราคมปี 1971

สมาชิกสตรีทุกคนของ
ศาสนจักรที่อายุ 18 ปี
ขึ้นไปเป็นสมาชิกใน
สมาคมสงเคราะห์โดย
อัตโนมัติ

1978

เมื่อบทบาทดั้งเดิมของสตรี
เป็นที่สงสัย ผู้นำสมาคม
สงเคราะห์สนับสนุนความ
สำคัญสตรีที่มีต่อครอบครัว
และสังคม

1980

1982

ครบรอบ
140 ปีของ
สมาคม
สงเคราะห์

สมาคมสงเคราะห์เยาวชน
หญิง และปฐมนิเทศร่วมกัน
จัดงานภายใต้สาระสำคัญ
“สรรเสริญสตรี”

บาร์บารา เอส. สมิธ
1974

บาร์บารา คับเบิลยู. วินเดอร์
1984

7. อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างพลังทางวิญญาณกับ พันธสัญญาของเรา

ซิสเตอร์สตีเฟนส์: พลังทางวิญญาณมาถึงเราผ่านศาสน-
พิธีที่เราได้รับและพันธสัญญาที่เราทำ มีพลังทางวิญญาณที่
เกิดจากการรักษาพันธสัญญาของเราเช่นกัน

พลังทางวิญญาณเกิดขึ้นเมื่อเราได้รับส่วนศีลระลึกในวันอาทิตย์อย่างมีค่าควร นั่นคือเวลาที่เราสามารถต่อ
พันธสัญญาทั้งหมดที่ทำไว้กับพระเจ้า เราได้รับพระนาม
ของพระองค์ “ระลึกถึงพระองค์” รักษาพระบัญญัติของ
พระองค์ และพยายามให้ “มีพระวิญญาณของพระองค์อยู่
กับ [เรา]” ตลอดเวลา (คพ. 20:77, 79)

ซิสเตอร์เบอร์ตัน: เกี่ยวกับพลังทางวิญญาณ นี่ไฟกล่าว
ว่า “ข้าพเจ้า, นี่ไฟ, เห็นเดชานุภาพของพระเมษโปดกของ
พระผู้เป็นเจ้า, ว่าลงมานับวิสุทธิชนของศาสนจักรของพระ
เมษโปดก” (1 นีไฟ 14:14) คำว่า วิสุทธิชน ไม่ครอบคลุม
หรือ

นี่ไฟกล่าวต่อไปในข้อเดิมว่าเดชานุภาพของพระเมษ
โปดกของพระผู้เป็นเจ้าลงมา “บนผู้คนแห่งพันธสัญญา
ของพระเจ้า, ซึ่งกระจัดกระจายอยู่บนทั่วพื้นพิภพ; และ
พวกเขามีอาวุธคือความชอบธรรมและเดชานุภาพของ
พระผู้เป็นเจ้าในรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่” เราในฐานะ “ผู้คน
แห่งพันธสัญญา”—ทั้งชายและหญิง—สามารถ “มีอาวุธคือ
ความชอบธรรมและเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าในรัศมี
ภาพอันยิ่งใหญ่” นี่เป็นจุดหมายอันสูงส่งสำหรับบุตรีดา

สมาคมสงเคราะห์ริเริ่มงาน Gospel Literacy Effort เพื่อสอนทักษะพื้นฐานของการอ่านออกเขียนได้แก่สมาชิกศาสนจักรที่อ่านไม่ออกหรือเขียนไม่ได้

สมาคมสงเคราะห์รวบรวมผ้าคลุม 350,000 ผืนเพื่อช่วยเหลือผู้ลี้ภัยชาวโคโซโวที่ต้องการผ้าคลุม 30,000 ผืน

ภาพถ่ายของแมรี่เอลเลน สุมท โดย สตีฟ ซอนนสัน, DESERET NEWS

	1992 วันครบรอบ 150 ปีของสมาคมสงเคราะห์	อีเลน แอล. แจ็คประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญขอให้สมาคมสงเคราะห์ทั่วโลกเฉลิมฉลองโดยการบำเพ็ญประโยชน์ให้ชุมชนและทำโครงการอื่นๆ ภาพถ่ายโดย เจสัน สเวนเซน, DESERET NEWS	1999 แมรี่เอลเลน คับเบิลยู. สุมทประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญพูดที่การประชุมสภาโลกครั้งที่สองว่าด้วยเรื่องครอบครัวในกรุงโรม อิตาลี	
อีเลน แอล. แจ็ค 1990		แมรี่เอลเลน คับเบิลยู. สุมท 1997		บอนนี่ ดี. พาร์กิน 2002

ทุกวันนี้

ต้องขอบคุณผู้นำของเหล่าพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ที่ซื่อสัตย์ตลอด 175 ปีที่ผ่านมาจึงช่วยเหลือคนขัดสนตัวอย่างเช่น ผู้นำสมาคมสงเคราะห์ในการากัส เวเนซุเอลาต้องการหาทางให้พี่น้องสตรีรับใช้ พวกเธอไปเยี่ยมบ้านพักคนชราและมีคนนำไปห้องหนึ่งที่มีหญิงชราหลายคนนอนคุ้ยอยู่บนพื้นและไม่สวมเสื้อผ้า พี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ร้องไห้เมื่อพวกเธออาบน้ำ แต่งตัว ป้อนอาหารหญิงชรานั้นและตัดผมให้พวกเธอ

ทุกคนของพระผู้เป็นเจ้าผู้รักษาพันธสัญญา
ซิสเตอร์สเตย์เฟนส์: ความเข้าใจเรื่องการบรรลุลดหมายอันสูงส่งของเราอยู่ในคำตอบของคำถามสองข้อนี้ (1) ท่านรู้หรือไม่ที่ท่านเป็นใคร (2) ท่านรู้หรือไม่ที่ท่านมีอะไร หากเราเข้าใจว่าเรามีอะไร เราจะเข้าใจว่าเรามีทั้งหมดที่เราต้องมีโดยผ่านศาสนพิธีและพันธสัญญาที่เราทำในพระวิหาร เรามีพร พลัง และสิทธิอำนาจของทุกสิ่งเกี่ยวกับฐานะปุโรหิต เราไม่ได้รับการวางมือแต่งตั้ง เราไม่รู้ว่าเพราะเหตุใด การแต่งตั้งฐานะปุโรหิตจากบิดาถึงบุตรเป็นระเบียบของพระผู้เป็นเจ้าตั้งแต่สมัยของอาดัมและเอวา

ซิสเตอร์รีฟส์: ดิฉันมีประสบการณ์ว่าสตรีที่รักษาพันธสัญญารับรู้ที่พระบิดาได้ประทานทั้งหมดที่เราต้องมีเพื่อกลับไปประทับของพระองค์ผ่านการทำและรักษาพันธสัญญา

8. สิ่งสำคัญที่สุดที่ท่านต้องการให้พี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์จดจำคืออะไร

ซิสเตอร์เบอร์ตัน: ใน หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:3 กล่าวว่า “จงฟังพระองค์ซึ่งทรงเป็นผู้วิงวอนพระบิดาแทนเจ้า, ผู้กำลังวิงวอนแก่ต่างให้เจ้าต่อพระพักตร์พระองค์”

“ดังนั้น, พระบิดา, ขอทรงละเว้นพี่น้องเหล่านี้ของข้าพระองค์ที่เชื่อในนามของข้าพระองค์, เพื่อพวกเขาจะมาหาข้าพระองค์ และมีชีวิตอันเป็นนิรันดร์” (ข้อ 5) ดิฉันรักความอ่อนโยนที่พระคริสต์ทรงมีต่อเรา พระองค์ทรงวิงวอนแก่ต่างให้เราเพราะทรงรักเรา พระองค์ทรงต้องการให้เราหาพระองค์! ขอให้เรารักและเพิ่มพูนศรัทธาของเราในพระเยซูคริสต์และในพระบิดาบนสวรรค์

ในฐานะธิดาแห่งพันธสัญญาของพระผู้เป็นเจ้าที่กระจัดกระจายอยู่ทั่วพื้นพิภพเวลานี้ เรามีอาวุธคือความชอบธรรมและเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าในรัศมีภาพอันยิ่งใหญ่ เมื่อเราจดจำจุดประสงค์ของเรา ชื่นชมยินดีและรักษาพันธสัญญาของเรา คนอื่นจะเห็นเรา “โดดเด่นและแตกต่าง—อย่างมีความสุข—จากสตรีของโลก” เราสามารถช่วยเตรียมโลกให้พร้อมรับการเสด็จกลับมาของพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ของเรา ■

สัมภาษณ์โดย ลารีน พอร์เตอร์ กอนท์ จากนิตยสารศาสนจักร ลำดับเหตุการณ์และข้อมูลที่แสดงไว้ด้านข้างโดย เคท ฮอลเบร็ค จากแผนกประวัติศาสตร์จักร

จูดี บี. เบค ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญประกาศ
ประวัติสมาคมสงเคราะห์ฉบับใหม่ในการ
ประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ค.ศ. 2010

ลินดา เค. เบอร์ตัน ประธานสมาคมสงเคราะห์
สามัญเชื้อเชิญสมาชิกทั่วโลกให้ความช่วย
เหลือแก่ผู้ลี้ภัย (ดู IWasAStranger.lds.org)

จูดี บี. เบค
2007

“การศึกษาและการประยุกต์ใช้ประวัติ
ของสมาคมสงเคราะห์ให้นิยามและคำ
อธิบายว่าเราเป็นใครในฐานะ...
ผู้ติดตามพระผู้ช่วยให้รอดของเรา
พระเยซูคริสต์”¹² —จูดี บี. เบค

2010

2011

ศาสนจักร
ออกหนังสือ
Daughters in
My Kingdom:
The History
and Work of
Relief Society

ลินดา เค. เบอร์ตัน
2012

2016

2017

วันครบ
รอบ 175 ปี
ของสมาคม
สงเคราะห์

ดูประวัติสมาคมสงเคราะห์
เพิ่มเติมที่ [history.lds.org/
women](http://history.lds.org/women)

2020

อ้างอิง

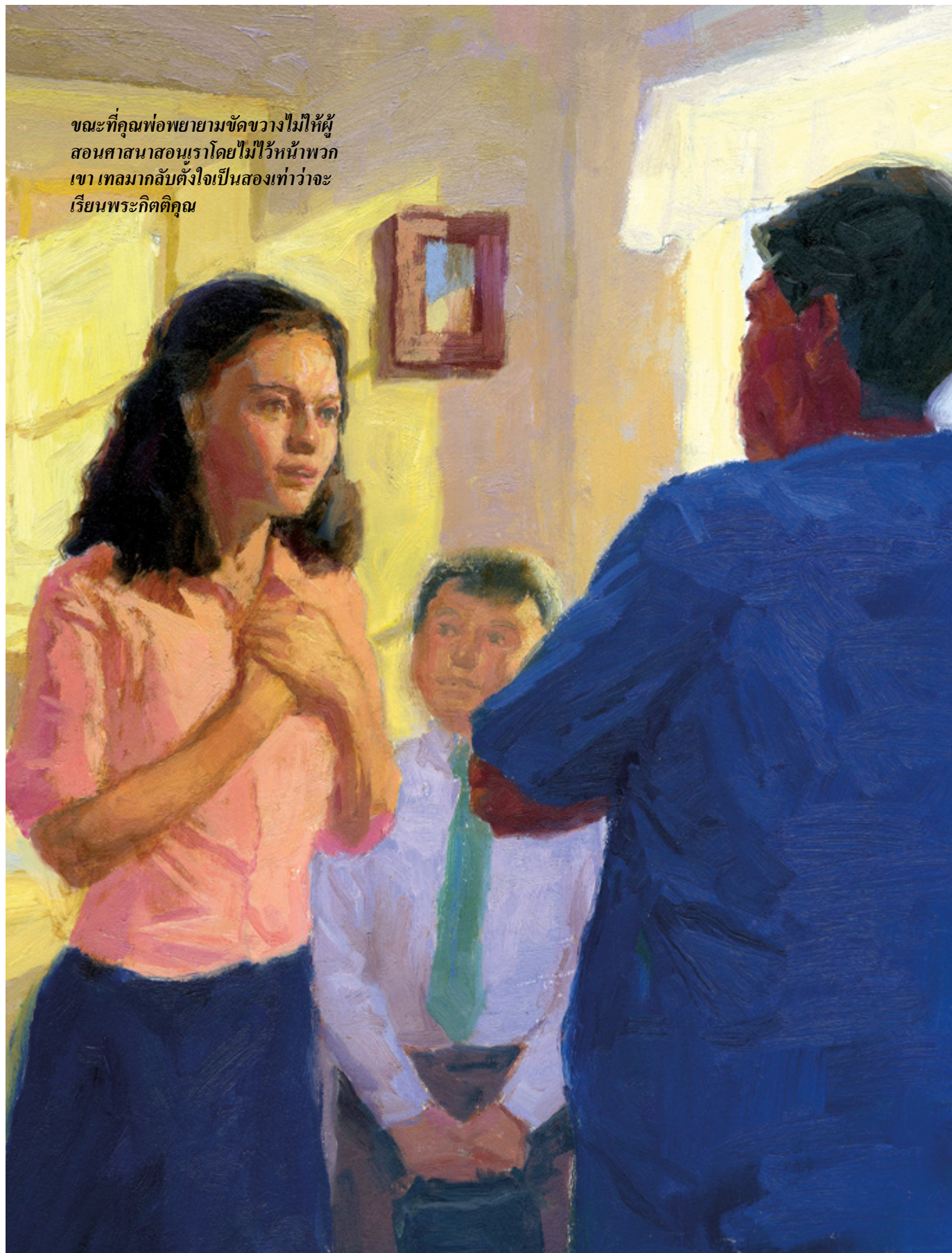
1. เอ็มมา สมิธ, ใน Relief Society Minute Book, Mar. 17, 1842, 13, Church History Library, Salt Lake City.
2. โจเซฟ สมิธ, ใน Relief Society Minute Book, June 9, 1842, 63.
3. ดู คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010), 9.1.1.
4. คำสอนของประธานศาสนจักร: สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ (2006), 239.
5. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “เป็นตัวแทนชาวมิลเลเนียมตัวจริง,” เลียโฮนา, ต.ค. 2016, 49.
6. คำสอนของประธาน: สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, 239.
7. ดู Jill Mulvay Derr, Janath Russell Cannon, Maureen Ursenbach Beecher, *Women of Covenant: The Story of Relief Society* (1992), 138.
8. Zina D. H. Young, “First General Conference of the Relief Society,” *Women's Exponent*, Apr. 15, 1889, 172.
9. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “คำวิงวอนต่อพี่น้องสตรีของข้าพเจ้า,” เลียโฮนา, พ.ย. 2015, 96, 97.
10. ความก้าวหน้าส่วนบุคคลของเยาวชนหญิง (จุลสาร, 2009), 3.
11. ดู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” เลียโฮนา, พ.ย. 2010, 165.
12. จูดี บี. เบค, “ชีวิตในอาณาจักรของเรา: ประวัติและงานของสมาคมสงเคราะห์,” เลียโฮนา, พ.ย. 2010, 145.

จุดประสงค์ของสมาคมสงเคราะห์

สมาคมสงเคราะห์ช่วยเตรียมสตรีให้พร้อมรับพรแห่งชีวิตนิรันดร์เมื่อพวกเธอ

- เพิ่มพูนศรัทธาในพระบิดาบนสวรรค์และในพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์
- เสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่แต่ละบุคคล ครอบครัว และบ้านผ่านศาสนพิธีและพันธสัญญา และ
- ทำงานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อช่วยคนตกทุกข์ได้ยาก

ขณะที่คุณพ่อพยายามขัดขวางไม่ให้ผู้
สอนศาสนาสอนเราโดยไม่ไว้หน้าพวก
เขา เกล็ดมากลับตั้งใจเป็นสองเท่าว่าจะ
เรียนพระกิตติคุณ

ได้รับพร

เพราะพี่สาวที่ซื่อสัตย์ของผม

ผมคงไม่เป็นอย่างทุกวันนี้หากไม่มีอิทธิพลที่
ชอบธรรมของพี่สาวผม

โดย ราฟาเอล แอนทิลัน

ผมโชคดีที่มีสตรีดีๆ หลายคนในชีวิต อาทิ คุณแม่ที่กล้าหาญและอบรมเลี้ยงดูผม พี่สาวที่ฉลาดและซื่อสัตย์ ภรรยาที่รักและสนับสนุนผม ผมประสงค์จะยกย่องสตรีหนึ่งในนั้นผู้มีอิทธิพลต่อชีวิตผมผ่านแบบอย่างที่ดีเสมอต้นเสมอปลายของเธอ เธอคือเทลม่าพี่สาวของผม

เมื่อผมยังเด็ก คุณพ่อสอนให้ผมทำตามการนำของเทลม่าเมื่อท่านกับคุณแม่ไม่อยู่ และผมสำนึกคุณชั่ววันจันทร์สำหรับคำแนะนำนี้

มีความมุ่งมั่นปรารถนาจะเรียนรู้

พี่น้องสามคนในแปดคนของผมเข้าร่วมศาสนจักรในเอลซัลวาดอร์พร้อมกับผม เทลม่าอายุ 14 ปีและเป็นพี่คนโตของผมเมื่อเราเริ่มบัพติศมา เวลานั้นผมอายุ 8 ขวบและเป็นคนเล็กสุดของครอบครัว เธอจึงเป็นผู้นำของเรา

เรารู้จักศาสนจักรเพราะเพื่อนบ้านร้องเพลงที่เราไม่รู้ภายหลังว่าเป็นเพลงสวด เพื่อนบ้านคนนั้นเล่าให้เราฟังเกี่ยวกับสถานที่วิเศษสุดแห่งหนึ่งเรียกว่าปลั้มวัย เด็กๆ ฝึกร้องเพลงที่นั่น ผู้สอนศาสนาติดต่อเรา และพวกเขาเริ่มมาเยี่ยมบ้านเพื่อสอนเรา

แต่คุณพ่อมีความรู้สึกต่อต้านศาสนจักรอย่างรุนแรง และในเรื่องที่ผู้สอนศาสนาสอนลูกๆ ของท่าน เพราะยัง

เด็กผมจึงไม่เข้าใจสิ่งที่เอ็ดเดอร์สองคนนั้นประสพเพื่อนำพระกิตติคุณเข้ามาในชีวิตผม คุณพ่อจะไล่พวกเขาถ้าท่านพบพวกเขาที่บ้านเรา และท่านจะปิดไฟทันทีถ้าเอ็ดเดอร์แวะมาตอนเย็น ขณะที่คุณพ่อพยายามขัดขวางไม่ให้ผู้สอนศาสนาสอนเราโดยไม่ไว้วางใจพวกเขา เทลม่ากลับตั้งใจเป็นสองเท่าว่าจะเรียนพระกิตติคุณและอ่านพระคัมภีร์มอรมอน เทลม่ากับเอ็ดเดอร์ไม่ยอมแพ้ และผมขอบคุณเพราะเหตุนี้

การไปโบสถ์เป็นปัญหาเพราะคุณพ่อพยายามขัดขวางโดยใช้สารพัดวิธี เช่น ขอให้เราทำงานบ้านก่อนจึงจะไปโบสถ์ได้

เช้าวันอาทิตย์วันหนึ่งยากเป็นพิเศษ ท่านไม่ต้องการให้เราไป แต่เราไม่ยอมให้ท่านขัดขวาง ท่านตะเถียงขยะทำให้ขยะในนั้นกระจายเกลื่อนพื้นที่เราเพิ่งทำความสะอาดเทมาเริ่มเก็บขยะอย่างเงี้ยวๆ โดยไม่บ่น หลังจากทำความสะอาดพื้นอีกรอบ เธอถามว่าเราจะไปโบสถ์ได้ไหม เราทำงานบ้านทุกอย่างเสร็จแล้ว แต่ท่านก็ยังไม่ต้องการอนุญาตให้เราไปในที่สุดท่านถามห้วนๆ ว่า “ทำไมถึงต้องจะไปโบสถ์นี้ให้ได้” เทลม่าแสดงประจักษ์พยานอันเปี่ยมด้วยพลังถึงความจริงของพระกิตติคุณและข่าวสารเรื่องการฟื้นฟูพระกิตติคุณ เมื่อเธอพูดจบ คุณพ่อโบกมือและอนุญาตให้เราไป

คุณพ่อไม่เคยห้ามเราอีกเลยหลังจากคราวนั้นและในที่สุด ถึงแม้ท่านไม่ชอบแต่ท่านก็ยอมให้เราเข้าร่วมศาสนจักร

รับใช้ตั้งแต่ต้น

ผมไม่มีปัญหาเรื่องไปโบสถ์วันอาทิตย์ แต่ผมไม่กระตือรือร้นกับการเข้าปฐมวัย เพราะสมัยนั้นจัดเข้าวันเสาร์ เมื่อผมอายุ 10 ขวบ วันเสาร์วันหนึ่งเทลมามากกลับบ้านและเล่าให้น้องคนอื่นๆ ฟังเรื่องการแข่งฟุตบอลนัดสำคัญระหว่างมัคทายกับลูกเสือวัย 11 ขวบ เธอพูดว่าน่าเสียดายที่ผมพลาดการแข่งขันเพราะผมไม่เข้าชั้นเรียนปฐมวัย คงไม่ต้องบอกว่าวันเสาร์ต่อมาผมไปปฐมวัย (โดยคิดเรื่องฟุตบอลเป็นหลัก) และไม่พลาดอีกเลย

เมื่อเทลมาอายุ 16 ปี เธอได้รับเรียกเป็นประธานปฐมวัย อธิการของเราพยายามหาคนมาจัดการปัญหามากมายที่องค์การปฐมวัยกำลังประสบ วอร์ดครอบคลุมพื้นที่กว้างใหญ่ และหลายครอบครัวที่มีลูกเล็กไม่ยอมเสียเงินนั่งรถประจำทางมาโบสถ์ทั้งวันเสาร์สำหรับปฐมวัยและวันอาทิตย์ เด็กหลายคนจึงไม่ได้เข้าปฐมวัย และไม่พบวิธีแก้ปัญหา อธิการได้รับการกระตุ้นเตือนให้เรียกเทลมาแต่เขาไม่สามารถทำได้เพราะเธออายุน้อยมาก การกระตุ้นเตือนมีมาตลอด และหลังจากได้รับอนุมัติจากประธานสแตค อธิการก็เรียกพี่สาวผม

นี่พิสูจน์ให้เห็นว่าการตัดสินใจนั้นได้รับการตลใจ และนั่นเป็นพรแก่เด็กจำนวนมาก—รวมทั้งตัวผม เทลมาขยายการเรียกของเธอโดยทำตามการตลใจใช้สามัญสำนึก และนำแนวคิดใหม่ๆ มาพัฒนาโปรแกรมการอบรมเพื่อนำพระกิตติคุณไปให้เด็กๆ เธอขอให้พี่ปรึกษาและครูจัดการประชุมปฐมวัยหลายแห่งใกล้บ้านของพวกเขา และเธอจัดอบรมครูเหล่านั้นอย่างต่อเนื่อง วิธีนี้ทำให้สมาชิกประหยัดเวลาและเงินและทำให้เด็กที่ไม่เคยเข้าร่วมปฐมวัยได้รับพรจากองค์การที่ยอดเยี่ยมนี่

เป็นแบบอย่างของศรัทธา

ผมกับพี่ๆ ยังคงทำตามการนำของเทลมาเรื่อยมา เราจัดสังสรรค์ในครอบครัวและเข้าร่วมทุกการประชุมของศาสนจักรไม่นานหลังจากผมได้รับแต่งตั้งเป็นมัคทายก เทลมาหันมามองผมระหว่างการสังสรรค์ในครอบครัวครั้งหนึ่งและยอมรับผมเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตในครอบครัว เหตุการณ์นั้นสอนบทเรียนที่มีค่าแก่ผมเกี่ยวกับการเคารพฐานะปุโรหิต

เธอทำให้แน่ใจด้วยว่าผมไม่ขาดการสนับสนุนที่เหมาะสมและไม่ขาดสิ่งจูงใจให้เข้าร่วมประชุมฐานะปุโรหิตหรือทำความรับผิดชอบของผมให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ตัวอย่างเช่น เทลมาใช้ทุกวิธีทั้งเสียงและแรงดึงผมขึ้นจากเตียงตอนเช้าวันอาทิตย์เพื่อผมจะได้ไปเข้าร่วมการประชุมฐานะปุโรหิต เธอสอนให้ผมเฝ้ารอการเล่นชั้นในฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนด้วย

ที่สหกิจกรรมและเซมินารีผมไม่รังเกียจที่คนรู้ว่าผมเป็น “น้องชายของเทลมา” เพื่อนบางคนของผมได้รับการสนับสนุนจากพ่อแม่ของพวกเขาในศาสนจักร แต่ผมได้จากอธิการ ผู้นำเยาวชนชาย และเทลมา

เทลมายังคงเป็นแบบอย่างสำหรับผมขณะที่เธอทำการเรียกหลายอย่างจนเธอไปเป็นผู้สอนศาสนา เธอรับใช้อย่าง

เมื่อผมยังเด็ก เทลมากระตุ้นให้ผมเข้าร่วมปฐมวัยและ
กิจกรรมอื่นๆ ของศาสนจักร หลายปีผ่านไป แบบอย่าง
และความกระตือรือร้นของเธอในพระกิตติคุณยังคงเป็น
บ่อเกิดของแรงบันดาลใจสำหรับผม

สมเกียรติในคณะเผยแผ่กัวเตมาลา เกตซัลเตนังโก และ
ผลจากการทำงานของเธอนับรวมถึงบัพติศมาของคุณ
แม่หลังจากเทลมากลับบ้านได้สองวันด้วย ปีติของเราเต็ม
เปี่ยมเมื่อผมประกอบศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์นี้ ตอนนั้นผมเป็น
ปุโรหิต ผมทำตามแบบอย่างของเทลมาโดยเริ่มเตรียมรับ
ใช้งานเผยแผ่อย่างจริงจัง

หลังจบงานเผยแผ่ เทลมาย้ายไปสหรัฐเพื่อเข้าเรียนมหา
วิทยาลัยบริคม ยังก์ ทั้งที่สภาพเศรษฐกิจของเราฝืดเคือง
เธอยังคงเป็นอิทธิพลแรงกล้าต่อผมแม้เราจะอยู่ไกลกัน

หลังกลับจากรับใช้ในคณะเผยแผ่กัวเตมาลา
กัวเตมาลาซิตี ผมเดินทางไปโปรโว ยูทาห์เพื่อเรียนบิวยาย-
ยูเซ่นกัน ผมซาบซึ้งใจกับความมีน้ำใจและการสนับสนุน
ช่วยเหลือของหลายคนที่นี่ แต่เงินก็ยังขาดมือเหมือน
เดิม

ไม่นานหลังจากมาถึงโปรโว เทลมากับผมตรวจสอบ
สถานะการเงินของเรา เราทั้งคู่สรุปได้ว่าทั้งที่ผมทำงาน
นอกเวลา เราก็ยังมีเงินไม่พอจ่ายค่าเช่าของผมและของเธอ
ตลอดปีการศึกษา เทลมาไม่สงสัยว่าเราจะผ่านการทดลอง
นี้ไปได้ เธอวางใจว่าพระเจ้าจะทรงเตรียมทางไม่ถึงหนึ่ง
สัปดาห์ต่อมา เทลมาได้รับจดหมายจากคณะภาษาสเปน
ของบิวยายยู เมื่อเปิดจดหมาย เธอหันมามองผมและร้อง
อุทานว่า “นี่ไง! เรามีวิธีจ่ายค่าเช่าแล้ว!” จดหมายแจ้งเธอ
ว่าทางคณะรับเธอเป็นผู้ช่วยครู ซึ่งจะเพิ่มรายได้ของเธอ

จัดการกับปัญหาสุขภาพ

ขณะที่เวลาผ่านไป เทลมายังคงเป็นบ่อเกิดของแรง
บันดาลใจ เธอจัดการกับความยากลำบากได้ดีกว่าทุกคนที่
ผมรู้จัก เธอดูแลลูกชายที่ยอดเยียมของเธอซึ่งเป็นดาวนั-
ชินโดรม คุณแม่วัยชราของเรา และสามีที่มีปัญหาสุขภาพ
ร้ายแรง เท่านั้นยังไม่พอ เธอเองก็มีปัญหาสุขภาพเช่นกัน

ไม่กี่ปีก่อน เทลมารับการผ่าตัดสมองเพื่อลดแรงดันจาก
ถุงน้ำในสมอง เพราะคนที่เธอรักต้องการเธอ โอกาสเกิด
ภาวะแทรกซ้อนจึงเป็นเรื่องน่ากลัว เธอสวดอ้อนวอนขอ
ความช่วยเหลือและการดลใจ และไปพระวิหาร ตลอดเวลา
ที่ผ่านมาศรัทธาของเธอไม่สั่นคลอน แต่เธอมีข้อกังวลกับ

การมอบชีวิตไว้ในมือแพทย์ผู้จะทำการผ่าตัดที่ละเอียด
อ่อน เทลมาพูดคุยกับเพื่อนรักคนหนึ่งระหว่างนี้และบอก
ข้อกังวลเรื่องการผ่าตัดกับเพื่อน เพื่อนของเทลมาขอชื่อ
แพทย์และพ่อบุญธรรมชื่อ เพื่อนบอกว่าแพทย์คนนั้นเป็น
สมาชิกของอัครทูต เธอบอกเทลมาว่าเธอเป็นสมาชิกที่
ซื่อสัตย์ของศาสนจักรและเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่มี
ค่าควร เธอเปิดเพลงสวดของศาสนจักรบ่อยๆ ขณะที่เธอ
ทำการผ่าตัด แม้จะเป็นข้อมูลธรรมดา แต่เป็นคำตอบการ
สวดอ้อนวอนที่ทำให้เทลมาสบายใจ ชีวิตและประสบการณ์
ทางวิญญาณของเทลมาเป็นแหล่งพลังและประจักษ์พยาน
ในชีวิตผมเสมอ

ผมนึกถึงเด็กหนุ่มที่อาจกำลังได้รับการเลี้ยงดูคล้าย
กับผม ผมนึกถึงคนที่ไม่มีผู้ชายเป็นต้นแบบในบ้าน ผู้หา
แหล่งพักพิงได้ที่ศาสนจักรเท่านั้น และผู้เติบโตในประเทศ
ที่วุ่นวาย ผมขอบอกพวกเขาว่า อย่ายอมแพ้ จงอยู่ใกล้ชีวิต
พระเจ้าและผู้รับใช้ของพระองค์ ผมสำนึกคุณที่พระเจ้า
ทรงให้การสนับสนุนที่ผมต้องการเพื่อกระตุ้นให้ผมบรรลุเป้า
หมายของผมและกลายเป็นคนแบบที่ผมเป็นทุกวันนี้ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

ศรัทธาและความรักที่ดีของสตรี

“ข้าพเจ้าแสดงความสำนึกคุณต่อ
สตรีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ซื่อสัตย์
ซึ่งเวลานี้มีจำนวนหลายล้านคนและ
พบอยู่ทั่วโลก พลังเพื่อความดีของ
ท่านยิ่งใหญ่ นักพรสวรรค์และความ

รักดีของท่านนำอัครราชทูต ศรัทธาและความรักที่
ท่านมีต่อพระเจ้า งานของพระองค์ และบุตรธิดาของ
พระองค์มากมายยิ่งนัก จงดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ
ต่อไป จงทำให้เพื่อนร่วมงานทุกคนของท่านเห็นเช่น
นั้น”

ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ (1910–2008), คำสอนของประธานศาสนจักร:
กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ (2016), 104

โดย เอ็ดเดอร์
เคเวนทีน แอล. คูก
แห่งโควรัมอัคร
สาวกสิบสอง

พระกิตติคุณและ ชีวิตที่ดี

ในสภาวะการณ์เลวร้ายที่สุด เมื่อทุกอย่างพังทลาย
ครอบครัวและพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์คือสิ่งจำเป็น

หลายคนพูดถึงความเครียดของการไล่ล่าความฝันและสิ่งที่พวกเขา
ปรารถนา ข้าพเจ้ายอมรับเป้าหมายเหล่านั้น แต่ปรารถนาจะให้ท่าน
ตรึงตรองจุดประสงค์ที่ใหญ่กว่านั้นในชีวิตท่าน

ความถึานักคุณต่อพร

ก่อนอื่น ข้าพเจ้าหวังว่าท่านจะสำนึกคุณต่อพรของท่าน—โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
มรดกของท่าน ความสำนึกคุณและความอ่อนน้อมถ่อมตนเกี่ยวข้องกันมาก
เราอยู่ในยุคที่ถือเอาตนเองเป็นศูนย์กลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราสามารถใช้สื่อ
สังคมส่งเสริมตนเองได้ง่าย ไม่มีสิ่งใดสำคัญกว่าการสำนึกคุณและอ่อนน้อมถ่อม
ตน ผู้ที่ครอบครองคุณลักษณะสองอย่างนี้แสดงถึงความซาบซึ้งใจต่อพรของ
พวกเขาขณะพวกเขาทำตามแบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

โรเจอร์ บี. พอร์เตอร์เพื่อนข้าพเจ้าเป็นศาสตราจารย์ที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด
และเป็นสมาชิกที่ซื่อสัตย์ของศาสนจักรกล่าวในพิธีรับปริญญาที่ฮาร์วาร์ดเมื่อ
เดือนพฤษภาคม ค.ศ. 2015 ว่าความสำนึกคุณ “เรียกร้องให้เรายอมรับว่าเราเป็น
หนี้ผู้อื่น” และ “มักเกี่ยวข้องเสมอกับการยอมรับของขวัญที่ได้มาโดยไม่ต้องซื้อ
หาหรือไม่พึงได้รับ” เขาทิ้งท้ายว่า “ถ้าคุณเลือกยอมให้ความสำคัญคุณเป็นองค์
ประกอบสำคัญของชีวิตคุณ นั่นจะเป็นประโยชน์ต่อคุณ จะช่วยให้คุณต่อต้านการ
ล่อลวงให้ยอมจำนนต่อความจองหองและถลำไปในความรู้สึกว่าตนมีสิทธิ์
จะช่วยให้คุณมองเห็นคนดีและยอมรับคนคิดบวก จะช่วยให้คุณเข้าใจความ
ขรุขระบนถนนและความยากลำบากที่คุณจะเผชิญครั้งแล้วครั้งเล่า จะช่วยให้
คุณใส่ใจคนที่โชคดียิ่งกว่าคุณผู้ที่คุณสามารถเป็นพรแก่ชีวิตพวกเขาได้”¹

ภานิตเก้แ่ก่ของจันกล่าว
ว่า “เมื่อท่านดื่มน้ำ อย่าลืม
บ่อที่ให้น้ำนั้น”

ข้าพเจ้าขอแนะนํ่าว่าเราต้องสำนึกคุณ
เป็นพิเศษต่อมรดกของเรา เมื่อเราได้รับพร
ให้มีบิดามารดาผู้ประเสริฐ เราควรสำนึกคุณ
ทั้งหมดนี้คือหน้าที่เราแต่ละคนมีต่อมรดก
ของเรา ภานิตเก้แ่ก่ของจันกล่าวว่า “เมื่อ
ท่านดื่มน้ำ อย่าลืมบ่อที่ให้น้ำนั้น”

พระคัมภีร์บอกชัดเจนว่าเราต้องให้เกียรติ
บิดามารดา สุภาษิตกล่าวว่า “ลูกเอ๋ย จงเฝ้า

รักษาบัญญัติของพ่อเจ้า และอย่าละทิ้งคำ
สอนของแม่เจ้า” (สุภาษิต 6:20) เอเฟซัส
สอนเราว่า “จงให้เกียรติบิดามารดาของเจ้า”
(ดู เอเฟซัส 6:2-3; ดู อพยพ 20:12 ด้วย)
เกอเธ่นักปรัชญาผู้ยิ่งใหญ่ชาวเยอรมันกล่าว
ทำนองนี้ “สิ่งที่ท่านยึดมาจากมรดกของ
บรรพบุรุษ จงหาใหม่เพื่อจะได้ครอบครอง
อย่างแท้จริง!”² เห็นชัดเจนว่าเราต้องสำนึก
คุณบิดามารดาและลงมือทำอย่างสร้างสรรค์
เพื่อให้ได้สิ่งที่พวกท่านหวังจะมอบให้เรา

หลักธรรมนิตร์ตรงข้ามกับปรัชญาทางโลก

นอกจากกระตุ้นให้ท่านมีความสำนึกคุณ
แล้ว ข้าพเจ้าประสงค์จะแบ่งปันคำแนะนำ
บางประการที่ปฏิบัติได้จริงซึ่งอาจจะช่วยให้
ท่านมีความสุขและประสบความสำเร็จในการ
บรรลุถึงชีวิตที่มีความหมาย ซึ่งมักจะเรียก
กันว่า “ชีวิตที่ดี”

ในบทความเมื่อเร็วๆ นี้ ลอร์ดโจนาธาน
แซคส์ อดีตหัวหน้าผู้นำศาสนาฮิวของ
United Hebrew Congregations of the British
Commonwealth พูดถึงข้อกังวลที่ข้าพเจ้ามี
เกี่ยวกับบทบาทที่ลดลงของศาสนา ค่านิยม
ทางศีลธรรม และความหมายในชีวิตปัจจุบัน
เขากล่าวว่า

“หากมีสิ่งหนึ่งที่สถาบันใหญ่ของโลก
ปัจจุบันไม่ทำ สิ่งนั้นคือการให้ความหมาย . . .

“วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลาดเสรี
และ . . . รัฐประชาธิปไตยเปิดทางให้เราบรรลุ
ผลสำเร็จอย่างคาดไม่ถึงในความรู้ เสรีภาพ
ความคาดหวังและความมั่งคั่งของชีวิต สิ่ง
เหล่านั้นรวมอยู่ในบรรดาสัมฤทธิ์ผลสูงสุด
ของอารยธรรมมนุษย์ที่ต้องปกป้องและ
หวงแหน

“แต่นั้นไม่ตอบคำถามสามข้อที่คนช่างคิด
ทุกคนจะถามบ้างเป็นบางครั้งในชีวิตเขาว่า
ฉันเป็นใคร ฉันอยู่ที่ไหนทำไม ต่อจากนั้นฉันจะมี
ชีวิตอย่างไร ผลคือศตวรรษที่ 21 ทั้งทางเลือก

ไว้ให้เรามากที่สุดและทิ้งความหมายไว้ให้น้อยที่สุด”³

ข้อความอ้างอิงข้างต้นแสดงสาระของข่าวสารข้าพเจ้าไว้อย่างสวยหรู ข้าพเจ้าเป็นห่วงอย่างยิ่งที่ชีวิตที่ดิบบนพื้นฐานพระชนม์ชีพและคำสอนของพระเยซูคริสต์บัดนี้เป็นร่องจากโลกทัศน์เกี่ยวกับชีวิตที่ดี

สำหรับพวกเราเหล่าสมาชิกของศาสนจักร พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ การฟื้นคืนพระชนม์ และการชดใช้ของพระองค์เป็นรากฐานสำหรับทั้งหมดที่จำเป็นอีกทั้งนำความหมายมาสู่ชีวิตนี้ด้วย พระผู้ช่วยให้รอดทรงดลใจให้เกิดความเชื่อและมาตรฐานความประพฤติที่กำหนดไว้ว่าอะไรถูกต้อง ชอปปรรณ พึงปรารถนา และส่งผลให้เกิดชีวิตที่ดี อย่างไรก็ตาม หลักธรรมและศีลธรรมพื้นฐานที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนกำลังถูกโจมตีอย่างรุนแรงในโลกปัจจุบัน คริสต์ศาสนาถูกโจมตีเช่นกัน

นี่ไม่ใช่เรื่องใหม่ เคล็ดลับสำหรับชีวิตที่ดีเป็นเรื่องถกเถียงกันมาหลายศตวรรษ เมื่ออัครสาวกเปาโลอยู่ในกรุงเอเธนส์ เขาเผชิญหน้า “ปรัชญาเมธีบางคนในพวกเอปิคูเรียนและในพวกสโตอิก” (กิจการของอัครทูต 17:18) พวกสโตอิกเชื่อว่าความดีสูงสุดคือคุณงามความดี ส่วนพวกเอปิคูเรียนเชื่อว่าความดีสูงสุดคือความพึงพอใจ พวกสโตอิกจำนวนมากกลายเป็นคนหยิ่งจองหองและใช้ปรัชญาของตนเป็น “วิธีส่งเสริม... ความมั่งคั่งใหญ่โตสูงและความชั่วช้าสามัญ” พวกเอปิคูเรียนจำนวนมากกลายเป็นคนเจ้าสำราญผู้ถือคติพจน์ที่ว่า “จงกินจนถึงอิ่ม เพราะพรุ่งนี้เราจักตาย”⁴ คนมากมายในโลกวิชาการชี้ให้เห็นมานานแล้วว่าการสนับสนุนแผนปัญหาของอริสโตเติลเป็นพิมพ์เขียวสำหรับชีวิตที่ดี น่าสนใจตรงที่ว่าปรัชญาทางโลกที่เหมือนกันซึ่งขัดแย้งกับคริสต์ศาสนายุคแรกยังมีอยู่มากมายในทุกวันนี้ในรูปแบบที่ต่างจากเดิมเล็กน้อย

นอกจากนี้ ปรัชญาใหม่ๆ มากมายขัดแย้งโดยตรงกับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ นี่เกิดขึ้นเร็วมาก ภาษาที่ใช้ในพระคัมภีร์มอรมอนคือ “ในเวลาเพียงไม่กี่ปี” (ฮิเลมัน 7:6) ขณะนี้ชาวโลกส่วนใหญ่เรียก “ความชั่ววอดี้ และความดีว้าช้า” (2 เนไฟ 15:20) อันที่จริง วลีในพระคัมภีร์สองวลีนี้สะท้อนสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในสมัยของเรา สิ่งที่ถือว่าถูกต้องศีลธรรมเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีการออกห่างอย่างไม่น่าเชื่อจากความประพฤติตามหลักศีลธรรมอันเป็นพื้นฐานของชีวิตที่ดี บางคนดูหมิ่นคริสต์ศาสนาโดยยอมรับคำ

ลวงโลกที่ว่าในคริสต์ศาสนา ความสุขไม่เกี่ยวกับชีวิตนี้แต่เกี่ยวกับสวรรค์เท่านั้น⁵ ข้าพเจ้ารับรองกับท่านว่าการทำตามพระผู้ช่วยให้รอดนำความสุขเข้ามาในชีวิตนี้ และในสวรรค์

คุณงามความดีที่น่าสรรเสริญตรงข้ามกับคุณงามความดีในประวัติศาสตร์ส่วนตัว

เรื่องทำทนายบางเรื่องไม่เพียงเกี่ยวกับความดีและความชั่วเท่านั้น บางอย่างเรียกร้องให้เราทำการเลือกโดยยึดหลักอะไรดีที่สุดใน ไม่ใช่แค่อะไรดี⁶

เดวิด บรูคส์ให้แนวคิดในบทความชื่อ “The Moral Bucket List” ว่ามี “คุณงามความดีสองแบบ คุณงามความดีในประวัติศาสตร์ส่วนตัวกับคุณงามความดีที่น่าสรรเสริญ คุณงามความดีในประวัติศาสตร์ส่วนตัวคือทักษะที่ท่านนำเข้าสู่อุตสาหกรรมคุณงามความดีที่น่าสรรเสริญคือคุณงามความดีที่คนกล่าวถึงในงานศพของท่าน”⁷ บรูคส์สรุปอย่างถูกต้องว่าคุณงามความดีที่น่าสรรเสริญสำคัญกว่ามาก นี่มีความหมายต่อ

ข้าพเจ้ามากเพราะข้าพเจ้าเคยมีประสบการณ์เมื่ออยู่ในวัย ยี่สิบห้าซึ่งมีผลลึกซึ้งต่อข้าพเจ้า ประสบการณ์นี้เกี่ยวข้องกับ งานศพของคนดีสองคนที่เกิดขึ้นห่างกันไม่กี่วัน นี่เป็น เรื่องจริง แต่ข้าพเจ้าเปลี่ยนชื่อและตั้งใจจะปิดบังข้อเท็จ จริงบางอย่าง

ข้าพเจ้าอายุ 25 ปี สำเร็จการศึกษาจากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด และเพิ่งเริ่มอาชีพทนาย ข้าพเจ้า ใช้โลกของวันทำงานไปกับคนมีการศึกษาสูงผู้สมบูรณ์แบบ สมบัติไว้มากมาย พวกเขาเป็นคนมีน้ำใจ และโดยทั่วไป เป็นคนมีเสน่ห์และมีมารยาท

สมาชิกศาสนจักรที่ข้าพเจ้าคบหาต่างจากพวกเขามาก สมาชิกส่วนใหญ่มีสมบัติทางโลกเล็กน้อย พวกเขาเป็นคน ดีมาก และส่วนใหญ่มีความหมายในชีวิต ตอนนั้นเองที่ชาย วัยเกษียณสองคนสิ้นชีวิต ข้าพเจ้ารู้จักพวกเขามานาน หลายปี งานศพของพวกเขাজัดห่างกันเพียงไม่กี่วัน และ ข้าพเจ้าเดินทางไปร่วมทั้งสองงาน ข้าพเจ้าขอเรียกคนหนึ่ง ว่าคุณมั่งคั่งและเรียกอีกคนหนึ่งว่าคุณซื่อสัตย์ ข้าพเจ้าจำ

งานศพของทั้งสองได้อย่างแม่นยำเพราะพวกเขาแสดงให้เห็น ความสำคัญของการเลือกที่ทุกคนมีอยู่ตรงหน้า โดย เฉพาะอย่างยิ่งคนที่อายุน้อย พวกเขาแสดงให้เห็นความ ชัยชนะของการแยกแยะระหว่างคุณงามความดีในประวัติ ส่วนตัวกับคุณงามความดีที่น่าสรรเสริญเช่นกัน

สมัยเป็นหนุ่ม ทั้งคุณมั่งคั่งและคุณซื่อสัตย์รับใช้งาน เผยแพร่ ตามคำบอกเล่า พวกเขาทั้งคู่เป็นผู้สอนศาสนาที่ หุ่่มเทมาก หลังจากเข้าเรียนมหาวิทยาลัย ชีวิตพวกเขาเริ่ม ผกผัน คุณมั่งคั่งแต่งงานกับสาวสวยที่ต่อมาแจ้งขั้้นน้อย ในศาสนจักร คุณซื่อสัตย์แต่งงานกับสาวสวยที่ดัดเทียมกัน แต่แจ้งขั้้นเต็มที่ในศาสนจักร การตัดสินใจครั้งนี้ดีกรอบ การตัดสินใจที่เหลือของชีวิตพวกเขามากกว่าปัจจัยอื่น ใน ประสบการณ์ของข้าพเจ้า เมื่อคู่สามีภรรยายังคงแน่วแน่ และซื่อสัตย์ต่อพระผู้ช่วยให้รอดและความสำคัญในันตร์ ของครอบครัว คุณงามความดีที่น่าสรรเสริญมักจะคงอยู่ เสมอ

ตอนนี้ข้าพเจ้าจะพูดเพิ่มเติมเกี่ยวกับคุณมั่งคั่ง เขามี ความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่นและห่วงใยผู้อื่นมาก เขาเริ่ม ทำงานกับบริษัทใหญ่ของสหรัฐและสุดท้ายได้เป็นประธาน บริษัทนั้น เขามีรายได้งามและอาศัยอยู่ในบ้านใหญ่หลัง งามบนเนื้อที่กว้างใหญ่ไพศาล นั่นคือสาเหตุที่ข้าพเจ้า ตัดสินใจเรียกเขาว่าคุณมั่งคั่ง พูดได้ว่าการเลือกอาชีพของ เขาไม่ใช่แค่ดีหรือดีกว่าแต่ดีที่สุด

แต่การเลือกด้านครอบครัวและศาสนจักรของเขาไม่ ดีเลย เขาเป็นคนดีและไม่ได้เลือกทำชั่วแต่อย่างใด แต่การ เลือกด้านครอบครัวและอิทธิพลต่อลูกๆ เกือบทั้งหมดเน้น ที่การศึกษาและงานอาชีพ หลักๆ คือเน้นคุณงามความดี ในประวัติส่วนตัวที่มีค่ามากในท้องตลาด บุตรชายของเขา เริ่มงานอาชีพที่ดีมาก แต่พวกเขาไม่แจ้งขั้้นในศาสนจักร พวกเขาแต่งงานกับหญิงสาวที่ไม่เป็นสมาชิก ข้าพเจ้า ไม่รู้ข้อเท็จจริงทั้งหมดเกี่ยวกับบุตรชายของเขา แต่การ แต่งงานของทุกคนลงเอยด้วยการหย่าร้าง

คุณมั่งคั่งกับภรรยากลายเป็นสมาชิกแจ้งขั้้นน้อย พวก เขามีประวัติดีในการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมและ กิจกรรมชุมชน เขาถือเสมอว่าตนเป็นแอลดีเอสและภูมิใจ กับงานเผยแผ่ของเขา แต่เขาไม่ไปโบสถ์ เขาจะบริจาค เงินให้โครงการก่อสร้างของศาสนจักรเป็นครั้งคราวและ ช่วยเหลือสมาชิกแอลดีเอสในอาชีพการงานของคนเหล่า

นั้น นอกจากนี้เขายังเป็นอิทธิพลเรื่องความซื่อสัตย์ ความสุจริต และไมตรีจิตในทุกตำแหน่งของเขาด้วย

งานศพของเขาจัดที่โบสถ์ไม่สังกัดนิกายที่สุสานแห่งหนึ่ง ผู้บริหารระดับสูงและบุคคลสำคัญจำนวนมากมาร่วมงานศพ รวมทั้งผู้ว่าการรัฐที่เขาอยู่ ทุกคนที่มาร่วมงานศพอายุเลย 50 ปียกเว้นลูกหลานของเขา และข้าพเจ้า โดยรวมแล้วถือว่าเป็นงานศพที่เศร้าหมอง ไม่มีการสอนหลักธรรมพื้นฐานของแผนแห่งความสุข และกล่าวถึงพระเยซูคริสต์เพียงเล็กน้อย ชีวิตของคุณมั่งคั่งอาศัยคุณงามความดีในประวัติศาสตร์ส่วนตัวแทบจะทั้งหมด

การตัดสินใจเรื่องอาชีพของคุณซื่อสัตย์ ประสบผลสำเร็จน้อยกว่ามาก ธุรกิจเล็กๆ ที่เขาทำเป็นงานแรกล้มเหลวเมื่อธุรกิจถูกไฟไหม้และเขาสูญเสียทุกอย่าง ต่อมาเขาตั้งธุรกิจเล็กๆ แต่แทบทำเงินไม่ได้เลย เขามีบ้านหลังเล็กแต่พอเหมาะ เขามีความสุขกับงานของเขาและการปฏิบัติสัมพันธ์กับผู้คน อาชีพของเขาดีและน่าพอใจแต่ไม่โดดเด่น

หรือไม่อาจเรียกว่าดีที่สุด อาชีพของเขาไม่ใช่คุณงามความดีในประวัติศาสตร์ส่วนตัว

ในทางกลับกัน การเลือกครอบครัวและศาสนจักรของเขาเป็นการเลือกที่ดีที่สุด เขากับภรรยาแข็งขันเต็มที่ในศาสนจักร เขาใช้ชีวิตตามที่ได้รับเรียก บ่อยครั้งเป็นครู เขาเข้าพระวิหารบ่อยๆ และเป็นผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่ซื่อสัตย์ เขามีความสัมพันธ์อันดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับครอบครัวใหญ่และหลายๆ หลายคนของเขา พวกเขาทุกคนมีการศึกษาดี แต่ที่เขาเน้นมากที่สุดคือการดำเนินชีวิตเหมือนพระคริสต์ในวัยเกษียณ เขากับภรรยารับใช้งานเผยแผ่ด้วยกัน แม้จะประสบการทดลองรวมทั้งการเสียชีวิตของบุตรชายคนหนึ่งในสงครามโลกครั้งที่ 2 แต่เขาได้รับความพึงพอใจและปีติตลอดชีวิตเพราะจุดประสงค์และความหมายที่ได้จากครอบครัวและพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

งานศพของเขาในอาคารประชุมวอร์ดใหญ่ โตและเปี่ยมด้วยปีติ คนทุกวัยเข้าร่วม รวมทั้งหลานกลุ่มใหญ่และคนหนุ่มสาวจำนวนมากที่เขาเรียกใช้ มีการสอนแผนแห่งความสุข

เมื่อเรายกเป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพให้อยู่เหนือครอบครัว ศาสนจักร และประจักษ์พยานในพระผู้ช่วยให้รอด ผลร้ายที่ไม่ตั้งใจของการเน้นคุณงามความดีในประวัติศาสตร์ส่วนตัวมากเกินไป จะเกิดขึ้นแน่นอน

**ทุกคนสามารถทำการเลือก
ที่สำคัญที่สุดได้โดยไม่
คำนึงถึงพรสวรรค์ ความ
สามารถ โอกาส หรือสภาพ
เศรษฐกิจของพวกเขา**

และพระเจ้าช่วยให้รอดทรงเป็นศูนย์รวมของ
พิธี นั่นเป็นงานศพที่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายพึง
ถือเป็นแบบอย่าง ผู้พูดกล่าวถึงอุปนิสัย ความ
มีน้ำใจ ความห่วงใยผู้อื่น ศรัทธาและความรัก
ที่เขามีต่อพระเจ้าพระเยซูคริสต์

การเลือกและชีวิตที่ดี

ข้าพเจ้าบอกไปแล้วว่างานศพของสองคน
นี้เกิดขึ้นตรงจังหวะพอดี ข้าพเจ้ารับใช้งาน
เผยแผ่มาแล้ว และข้าพเจ้ารักศาสนจักร
ข้าพเจ้าเพิ่งเริ่มอาชีพและประทับใจกับคนที่
มีความสำเร็จทางโลกและงานอาชีพ ข้าพเจ้า
ทราบดีว่าการเลือกที่ข้าพเจ้าทำจะกำหนด
ความสุขของข้าพเจ้าในชีวิตนี้และมรดกที่
ข้าพเจ้าจะทิ้งไว้ ข้าพเจ้าทราบดีเช่นกันถึง
ความสำคัญนิจนัยของการเลือกที่อยู่ตรง
หน้าข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเห็นชัดเจนว่าการเลือก
มีความสำคัญนิจนัย สิ่งที่มีความสำคัญ
ต่อข้าพเจ้ามากที่สุดเกี่ยวกับชีวิตที่เพิ่ง
พูดถึงคือข้าพเจ้าทราบดีว่าทุกคนสามารถ
ทำการเลือกที่สำคัญที่สุดได้โดยไม่คำนึงถึง
พรสวรรค์ ความสามารถ โอกาส หรือสภาพ

เศรษฐกิจของพวกเขา ข้าพเจ้าทราบดีว่า
สำหรับข้าพเจ้า ลูกๆ ในอนาคต และทุกคน
ที่ข้าพเจ้าจะมีโอกาสเป็นอิทธิพลต่อพวก
เขา การให้พระเจ้าช่วยให้รอด ครอบครัวของ
ข้าพเจ้า และศาสนจักรมาก่อนถือว่าจำเป็น
การทำเช่นนั้นจะส่งผลให้เกิดชีวิตที่ดี

ในสภาวารณ์เลวร้ายที่สุด เมื่อทุกอย่างพัง
ทลาย ครอบครัวและพระกิตติคุณของพระ
เยซูคริสต์คือสิ่งจำเป็น ลองนึกถึงท่านบิดา
ลีไฮในพระคัมภีร์มอรมอนที่บรรยายว่าท่าน
“ออกไปในแดนทुरกันดาร. และท่านทั้งบ้าน
ท่าน, และแผ่นดินแห่งมรดกของท่าน, และ
ทองของท่าน, และเงินของท่าน, และของมี
ค่าของท่าน, และมิได้เอาสิ่งใดไปกับท่านเลย,
นอกจากครอบครัวท่าน” (1 นีไฟ 2:4)

คนรุ่นนี้มีความท้าทายให้ปกป้องศรัทธา
และครอบครัว นักวิจัยคนหนึ่งก็ย้อนไปไกล
ถึงอินเดียและกรีซสมัยโบราณ เขาสรุปว่า
ประชากรที่ไม่มีศาสนาทุกที่ในประวัติศาสตร์
ล้วนประสบกับจำนวนประชากรลดน้อยถอย
ลง* เมื่อเร็วๆ นี้สื่อมวลชนเน้นเรื่องอัตรา
การเกิดที่ลดลงมากในโลกปัจจุบัน Wall Street

Journal ประกาศในบทความหน้าแรกชื่อ “The World’s New Population Time Bomb: Too Few People.” บทความบอกว่าในปี 2016 “เป็นครั้งแรกตั้งแต่ปี 1950 . . . ประชากรวัยทำงานลดลง”⁹

การขาดศรัทธาและการลดลงของประชากรเกี่ยวข้องกัน อย่างเห็นได้ชัด แผนนินรันตร์ของพระบิดาสำหรับบุตรธิดาของพระองค์ขึ้นอยู่กับศรัทธาและครอบครัว ในการสำรวจหลายต่อหลายครั้ง ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งใจที่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายจรรโลงศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์และยังคงแต่งงานและมีบุตร

บางคนอาจไม่มีโอกาสแต่งงานหรือมีบุตร แต่คนที่ทำตามพระผู้ช่วยให้รอดและพระบัญญัติอย่างชอบธรรม—ผู้ที่รับใช้บุตรธิดาของพระบิดาโดยไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย—“จะได้รับพรที่สัญญาไว้ในนินรันตร์”¹⁰

เมื่อเราประสบความสำเร็จและการทดลองของชีวิต เหตุการณ์มากมายที่เราควบคุมได้เล็กน้อยหรือไม่ได้เลย เกิดขึ้นเสมอ แต่ในเรื่องของหลักธรรม ความประพฤติ การถือปฏิบัติศาสนา และการดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมนั้น เราควบคุมได้ ศรัทธาของเราและการนมัสการพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์ เป็นการเลือกที่เราทำ

เอลเดอร์นีล เอ. แมกซ์เวลล์ (1926–2004) แห่งโครัม อัครสาวกสิบสองอัครทูตของวิลเลียม ลอร์บาทหลวง ชาวอังกฤษในศตวรรษที่ 18 โดยกล่าวไว้ชัดเจนที่สุดดังนี้ “หากท่านไม่เลือกอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าก่อน สุดท้ายสิ่งที่ท่านเลือกแทนจะไม่ส่งผลใดๆ เลย”¹¹

โปรดเข้าใจว่าในการเล่าเรื่องจริงของชายสองคนที่ข้าพเจ้าเรียกว่าคุณมั่งคั่งกับคุณซื่อสัตย์ ข้าพเจ้าไม่ได้สนับสนุนให้สนใจเป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษาหรืออาชีพน้อยลง แต่ตรงกันข้าม เราควรทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อส่งเสริมความสำเร็จในสองด้านนี้ สิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังบอกคือเมื่อเราเลือกเป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพให้อยู่เหนือครอบครัว ศาสนจักร และประจักษ์พยานในพระผู้ช่วยให้รอด ผลร้ายที่ไม่ตั้งใจของการเน้นคุณงามความดีในประวัติด่วนตัวมากเกินไปจะเกิดขึ้นแน่นอน

ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าท่านจะได้รับปีติและความสุขที่ท่านปรารถนาและที่พระผู้เป็นเจ้าทรงต้องการให้ท่านหากท่านปฏิบัติดังนี้

- สำนึกคุณต่อพรของท่าน—โดยเฉพาะอย่างยิ่งมรดกของท่าน
- ปฏิบัติหลักธรรมนินรันตร์ที่จะนำความหมายมาสู่ชีวิตท่าน
- ตั้งใจว่าจะให้คุณงามความดีที่น่าสรรเสริญอยู่เหนือคุณงามความดีในประวัติด่วนตัวของท่าน
- พร้อมจะรายงานพระผู้ช่วยให้รอดว่าท่านดำเนินชีวิตดีแล้ว

การพบกันครั้งสำคัญที่สุดที่เราแต่ละคนจะมีในอีกด้านหนึ่งของม่านคือการพบกับพระผู้ช่วยให้รอด “องค์ทวารบาล” (2 นิไฟ 9:41) ไม่ว่าบรรพชนของเราเป็นใครและเราร่ำรวยหรือยากจน เราจะต้องรายงานเรื่องการปฏิบัติตามพระบัญญัติที่เราได้รับ เราควรดำเนินชีวิตจนเราสามารถ “เข้าประตูของพระองค์ด้วยการขอบพระคุณและเข้าบริเวณพระนิเวศของพระองค์ด้วยการสรรเสริญ จงขอบพระคุณพระองค์ จงถวายสาธุการแด่พระนามของพระองค์” (สตุติ 100:4)

เราจะต้องการรายงานอย่างเบิกบานใจว่าเราดำเนินชีวิตดีแล้วจริงๆ ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณเรื่อง “ชีวิตที่ดี” ที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์-โอดาโฮ วันที่ 18 ธันวาคม ค.ศ. 2015 ดูบทความเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ web.byui.edu/devotionalsandspeeches

อ้างอิง

1. โรเจอร์ บี. พอร์เตอร์, คำปราศรัยในพิธีประสาทปริญญาบัตร, ดันสเตอร์เฮาส์, มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด, 28 พฤษภาคม 2015.
2. โจฮันน์ วูล์ฟแกงก์ ฟอน เกอเท่ *Faust*, trans. Bayard Taylor (1912), 1:28.
3. โจนาธาน แซคส์, “How to Defeat Religious Violence,” *Wall Street Journal*, Oct. 2, 2015, C2; ดู โจนาธาน แซคส์, *Not in God’s Name: Confronting Religious Violence* (2015), 13 ด้วย.
4. ดู เฟรเดอริก ดับเบิลยู. ฟาร์ราห์ *The Life and Work of St. Paul* (1895), 304.
5. ดู คาร์ล ซีเดอร์สตรอม, “The Dangers of Happiness,” *New York Times*, July 18, 2015, 8.
6. ดู ดัลลัน เอช. โอคส์, “ดี ดีกว่า ดีที่สุด,” *เสียงโชนา*, พ.ย. 2007, 133–137.
7. เดวิด บรูคส์, “Moral Bucket List,” *New York Times*, Apr. 11, 2015, SR1, nytimes.com; ดู เดวิด บรูคส์, *The Road to Character* (2015), xi ด้วย.
8. ดู ไมเคิล บลัม, ใน เดวิด บรูคส์, “Peace within the Texts,” *New York Times*, Nov. 17, 2015, A23, nytimes.com.
9. Greg Ip, “The World’s New Population Time Bomb: Too Few People,” *Wall Street Journal*, Nov. 24, 2015, 1.
10. คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010), 1.3.3.
11. นีล เอ. แมกซ์เวลล์, “Response to a Call,” *Ensign*, May 1974, 112; ดู วิลเลียม ลอร์, ใน *The Quotable Lewis*, ed. Wayne Martindale and Jerry Root (1989), 172 ด้วย.

ภาพแห่งศรัทธา

ในปี 1989 มาร์คัส คาร์เรน และลูกชายวัยสามขวบของพวกเขาได้รับอนุญาตให้จากบ้านในเยอรมนีตะวันออกเพื่อไปเที่ยววันหยุดที่ยังการี ขณะพวกเขาอยู่ที่นั่น ฮังการีเปิดพรมแดนสู่ออสเตรีย เปิดหนทางสู่เสรีภาพสำหรับผู้ลี้ภัยชาวเยอรมันตะวันออกหลายพันคน มาร์คัสกับคาร์เรนตระหนักถึงโอกาสพิเศษของพวกเขา พวกเขาสามารถไปจากประเทศได้เช่นกัน เลสลี เนลสัน, ช่างภาพ

มาร์คัส ทิลก์เนอร์

แซกโซนี อันฮัลต์ เยอรมนี

ผมบอกว่า “ออกไปอยู่ออสเตรียกัน”

“ไม่ได้ค่ะ ทำไม่ได้” คาเรนกล่าว

“พ่อแม่ของคุณกับพ่อแม่ของฉันถูกทิ้งไว้ในเยอรมนี”

“พวกเขาจะเข้าใจ” ผมตอบ

“เราได้เริ่มสร้างบ้านแล้ว” คาเรน

บอกผม “สร้างให้เสร็จเถิด”

“ไม่ สร้างใหม่ดีกว่า” ผมบอก

“ที่ไหนสักแห่งในเยอรมนีตะวันตก”

ผมบอกเธออีกครั้งว่าเราควรออกจากประเทศ เธอบอกว่า “ไม่ค่ะ

เพราะคุณเพิ่งได้รับเรียกเป็นอริการ และคุณบอกว่าตกลง คุณจะรับใช้”

นั่นคือเหตุผลที่เราไม่ออกจากเยอรมนี หลายสัปดาห์ต่อมากำแพงเบอร์ลินพังทลายลง เราโชคดีที่เราอยู่ นี่เป็นทางที่พระบิดาบนสวรรค์ประทานให้เรา

สำหรับรูปภาพและเรื่องราวเพิ่มเติมของครอบครัวทิลก์เนอร์ ไปที่ ids.org/go/31739

การเย็บสอน ประวัติครอบครัว และมารดา

ดิฉันเข้าร่วมศาสนจักรเมื่ออายุ 20 ปีไม่นานหลังจากนั้นดิฉันแต่งงานกับชายคนหนึ่งจากวอร์ด และเราย้ายเพราะงาน เมื่อดิฉันอายุ 22 ปี ลูกชายคนแรกของเราเกิด เวลานั้น ผู้เย็บสอนเริ่มมาเย็บดิฉันเป็นประจำ ถึงแม้เราจะอยู่สุดเขตวอร์ดก็ตาม

เนื่องจากดิฉันเป็นแม่มือใหม่ มโนธรรมของดิฉันบอกว่าดิฉันต้องติดต่อกับคุณแม่ของดิฉัน แต่ดิฉันเลิกติดต่อกับท่านแปดปีแล้วเมื่อพ่อแม่ของดิฉันหย่ากัน ทุกครั้งที่ผู้เย็บสอนมาหา เราคุยกันเรื่องนี้ และดิฉัน

รู้สึกว่พระวิญญาณทรงกระตุ้นให้ดิฉันทำเรื่องยากนี้

เราสนทนากันว่าดิฉันจะเริ่มสานสัมพันธ์ของเราอีกครั้งได้อย่างไร เนื่องจากคุณแม่ไม่ได้เป็นสมาชิกของศาสนจักร ชีวิตดิฉันเปลี่ยนไปมากในช่วงแปดปีที่ผ่านมาตั้งแต่เราทะเลาะกัน เพราะการกระตุ้นเตือนแรงกล้าของพระวิญญาณ ดิฉันจึงตัดสินใจติดต่อกุณยายเป็นครั้งแรก คุณยายตอบด ด้วยเหตุนี้จดหมายที่ดิฉันส่งไปจึงต้องให้คุณป้าอ่านให้ฟัง

ดิฉันได้รับจดหมายตอบกลับที่ดีมาก เราไปเย็บกุณยายกับคุณแม่ป้าของ

ดิฉัน คุณยายประหลาดใจระคนดีใจ และขอเพียงให้ดิฉันแวะไปหาลูกสาวของท่าน—ซึ่งคือคุณแม่ของดิฉัน—ก่อนกลับบ้าน ท่านมีความสุขมาก

คุณยายนับถือนิกายลูเธอรัน และท่านรักพระผู้ช่วยให้รอด ระหว่างที่พวกเราพักอยู่กับท่าน สามิ่ดิฉันจะอ่านพระคัมภีร์มอรมอนให้ท่านฟังทุกเช้า ท่านชอบมาก หลังจากอ่านได้ไม่กี่วัน สามิ่ดิฉันกับคุณยายรู้สึกถึงพระวิญญาณเต็มเย็บจนคุณยายไปที่โต๊ะของท่านและหยิบสมุดลำดับเชื้อสายของคุณตาดิฉันที่สิ้นชีวิตแล้วออกมาให้เขาดู มีคนแปดรุ่นเขียนไว้อย่างบรรจง รวมทั้งอาชีพของท่านเหล่านั้น คุณยายมีความสุขมากในช่วงที่เราพักอยู่กับท่าน และดิฉันสัญญาว่าดิฉันจะไปเย็บคุณแม่ก่อนกลับบ้าน ซึ่งดิฉันทำตามสัญญา

ห้าสัปดาห์หลังจากไปเย็บคุณยาย ท่านมีอาการเส้นเลือดในสมองแตก และจากพวกเราไป สองปีต่อมาดิฉันทำงานพระวิหารให้บรรพชนของเราจากข้อมูลของคุณยาย

เวลานี้ดิฉันมีความสัมพันธ์อันดีกับคุณแม่ เราอยู่ในเมืองเดียวกัน และบางครั้งท่านช่วยดิฉันดูแลลูกๆ

ถ้าผู้เย็บสอนไม่มาเย็บดิฉันเป็นประจำ ให้กำลังใจและสนับสนุนดิฉันผ่านช่วงเวลานี้ ดิฉันคงไม่กล้าแก้ไขความสัมพันธ์กับคุณแม่ไม่เพียงดิฉันเท่านั้นที่ได้รับพรแต่คนหลายรุ่นได้รับพรเช่นกัน ■

ไฮเล่ บาเค่, แฟรงก์เฟิร์ต เยอรมนี

ดิฉันรู้สึกว่พระวิญญาณทรงกระตุ้นให้ดิฉันทำเรื่องยากนี้

ผู้เยี่ยมสอนพบดิฉัน

เมื่อดิฉันเป็นคุณแม่ที่มีลูกชายวัยสองขวบ ดิฉันอาศัยอยู่ในซานตา-กาตาร์ในา บราซิลช่วงสั้นๆ และรู้จักสมาชิกที่นั่นเพียงไม่กี่คน ดิฉันอยู่ในละแวกที่กำลังเจริญแต่ห่างไกล ด้วยเหตุนี้จึงมีเพื่อนบ้านใกล้บ้านเราไม่มาก

วันหนึ่งดิฉันเริ่มรู้สึกไม่สบายและสูญเสียน้ำหนักอย่างรวดเร็วไม่นานนักดิฉันก็ลุกขึ้นมาดูแลลูกชายหรือเดินไปที่โทรศัพท์ใกล้สุดริมถนนเพื่อโทรหาสามีไม่ไหว ดิฉันเริ่มสวดอ้อนวอน แต่ทุกครั้งที่พยายามลูกดิฉันยังรู้สึกอ่อนแรง

แต่ไม่นานผู้เยี่ยมสอนก็มาเคาะประตูบ้าน พวกเธอรับรู้ทันทีว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงนำทางพวกเธอให้มาพบดิฉัน พวกเธอเตรียมแก้ไขปัญหาลูกดิฉัน ช่วยดิฉันดูแลลูกชายและล้างจาน จากนั้นพวกเธอบอกว่าพวกเธอเดินทางบ้านดิฉันได้พักใหญ่และคิดจะยอมแพ้ แต่พระวิญญาณบอกว่าย่ายอมแพ้

ตอนที่พวกเธอกลับไป ดิฉันรู้สึกดีขึ้นมากแล้ว ก่อนกลับ เรากล่าวคำสวดอ้อนวอนด้วยกัน

พวกเธออาจไม่รู้ว่าคุณช่วยดิฉันและบำรุงเลี้ยงดิฉันทางวิญญาณมากเพียงใดด้วยแบบอย่างความมีน้ำใจของพวกเธอและความนับไว้ใน การฟังและเอาใจใส่สูญเสียของพระวิญญาณ ■

เฮนิลเซ โด โรกิโอ เฟร์เรร่า คา ซิลวา, กูรีตีบา บราซิล

แต่ไม่นานผู้เยี่ยมสอนก็มาเคาะประตูบ้าน พวกเธอรับรู้ทันทีว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงนำทางพวกเธอให้มาพบดิฉัน

รอยยิ้มของชายแปลกหน้า

ปกติดิฉันจะเลี้ยงเขา—ชายแต่งตัว
ชอมช่อกำลังเล่นเกมการ์ดอยู่ที่
โต๊ะตัวหนึ่งบริเวณสนามเด็กเล่นของ
ร้านอาหารจานด่วนแห่งหนึ่ง เขามี
รอยยิ้มที่อ่อนโยนบนสีหน้าเศร้าสร้อย
ขณะมองดูเด็กๆ เล่น “เขาคงกำลัง
ทำให้ร่างกายอบอุ่นคลายหนาวแน่เลย”
ดิฉันคิดขณะเดินผ่านโต๊ะของเขา
มาทั้งอาหารที่ลูกสาวกินได้ครึ่งเดียว
ขณะสังเกตโต๊ะของเขา ไม่มีห่ออาหาร
หรือซามกระดาศ์ สรุเสียงสงบแผ่วเบา
กระซิบบอกดิฉันว่า “ซื้ออาหารให้เขา”

ดิฉันกลับมาที่โต๊ะ มีเงินสดใน
กระเป๋ายูบ้าง “ฉันจะทำให้เขาขาย
หน้านะซี” ดิฉันบอกตัวเอง จากนั้น
ดิฉันเกิดความรู้สึกสงบ และสรุเสียง
กระซิบอ่อนหวานของพระวิญญูณ
พร่ำบอกดิฉันว่า “ซื้ออาหารให้เขา”

ดิฉันไม่ได้บอกลูกว่าจะทำอะไร
ดิฉันแค่หยิบขยะไปทิ้งจะได้เข้าใกล้
โต๊ะของชายคนนั้นโดยไม่ทำให้เพื่อน
ที่กำลังกินอาหารกับดิฉันรู้

ดิฉันชะโงกหน้าไปถามว่า “ดิฉันจะ
ซื้ออาหารกลางวันให้คุณได้ไหมคะ”

เขาทำตาตกใจและตอบเบาๆ
ว่า “ได้ครับถ้าคุณอยากซื้อ”

ดิฉันหยิบเงินสดที่เหลือไม่มากออก
มา—แต่พอซื้ออาหารและน้ำดื่ม—
ให้ชายคนนั้น ดิฉันกลับมานั่งที่

บรรดาคุณแม่ที่กำลังวุ่นอยู่รอบตัว
ดิฉันไม่ทราบเรื่องนี้ และดิฉันเห็น
ชายคนนั้นลุกขึ้นไปซื้ออาหาร

ขณะดิฉันพาลูกขึ้นรถกลับบ้าน
ดิฉันมองผ่านกระจกและเห็นเขาถือ
ถาดอาหารกลับไปโต๊ะว่างเปล่าตัว
นั้น บนใบหน้าที่เคยเคร่งขรึมของเขา
มีรอยยิ้ม

ลมหนาวโชยมากระทบใบหน้าดิฉัน
แต่ดิฉันไม่รู้สึกละอายใจ ดิฉันเบิก
บานใจในพระวิญญูณที่อบอุ่นและ
ทำให้ดิฉันเปี่ยมปีติตั้งแต่รองเท้าบูท
ขึ้นมาถึงผมหางม้าที่เย็นเฉียบ
ดิฉันจำคำสอนของพระเจ้าช่วยให้รอดได้

“เพราะว่าเมื่อเราหิว พวกท่านก็
จัดหาให้เรากิน เรากระหายน้ำ ท่านก็
ให้เราดื่ม . . .

“เวลานั้นบรรดาคนชอบธรรมจะ
กราบทูลว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า ที่พวก
ข้าพระองค์เห็นพระองค์ทรงหิวและ
จัดให้เสวย หรือทรงกระหายน้ำและ
จัดมาถวายนั้นตั้งแต่เมื่อไร? . . .

“แล้วพระมหากษัตริย์จะตรัสกับ
เขาว่า เราบอกความจริงแก่ท่านทั้ง
หลายว่า ซึ่งท่านได้กระทำแก่คนใด
คนหนึ่งเ็นพวกพี่น้องของเราฉัน ถึง
แม้จะต่ำต้อยเพียงไร ก็เหมือนได้
กระทำแก่เราด้วย” (มัทธิว 25:35,
37, 40)

ดิฉันรู้สึกขอบคุณรอยยิ้มของชาย
แปลกหน้าที่ช่วยให้ดิฉันกล้าทำสิ่งถูกต้อง ■

เจนเนอรัล พอร์เตอร์,
รัฐเทกซัส สหรัฐอเมริกา

ช่วยให้มีร์ทากลับมา

ดิฉันได้รับเรียกให้รับใช้เป็นที่ปรึกษาสมาคมสงเคราะห์ในวอร์ดใหม่ของครอบครัวดิฉัน ระหว่างการประชุมฝ่ายประธานของเรา เราสำรวจรายชื่อพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ในวอร์ด และพิจารณาว่าจะช่วยพวกเธอและครอบครัวอย่างไร

ดิฉันได้รับการตลใจให้ช่วยพี่น้องสตรีคนหนึ่งในวอร์ดชื่อมีร์ทา เธอเป็นสมาชิกของศาสนจักรมานานหลายปี แต่ด้วยเหตุผลบางอย่างมีร์ทาไม่ได้มาโบสถ์หลายปีแล้ว

ดิฉันสังเกตว่าสามีเธอเป็นประธานโครัมเฮอร์เตอร์แต่ลูกๆ ที่เป็นสมาชิกไม่ได้มาโบสถ์ ทุกวันอาทิตย์ดิฉันจะเห็นสามีเธอมาโบสถ์คนเดียว

ดิฉันรู้สึกที่เราต้องช่วยให้

ครอบครัวนี้กลับมาโบสถ์พร้อมหน้า และได้รับพรที่พระเจ้าทรงประสงค์จะประทานแก่พวกเขา ระหว่างการประชุมฝ่ายประธานครั้งต่อๆ มา ดิฉันบอกว่าดิฉันหวังจะช่วยให้มีร์ทากลับมาโบสถ์ เราวางแผนกิจกรรมพิเศษที่สามารถให้เธอมีส่วนร่วมได้ และเราค้นพบงานมอบหมายบางอย่างที่เราจะให้เธอได้

เมื่อเราไปเยี่ยมเธอ เธอยอมรับงานมอบหมายแต่ละอย่างและทำเสร็จเรียบร้อยหลังจากนั้น เราสังเกตว่าเธอจะรอพวกเราค้นใครคนหนึ่งมารับไปร่วมกิจกรรมสมาคมสงเคราะห์อย่างใจจดใจจ่อ

เมื่อพวกเราฝ่ายประธานจัดคู่เยี่ยมสอน ดิฉันขอให้คนอื่นพิจารณาความ

เป็นไปได้ที่ดิฉันกับมีร์ทาจะเป็นคู่กัน แต่ละเดือนดิฉันกับมีร์ทาไปเยี่ยมสอนไม่เคยขาด ทุกครั้งที่เราไปเยี่ยมพี่น้องสตรีเป็นโอกาสให้เราได้พูดคุยและทำความรู้จักกันมากขึ้น

แต่ละครั้งที่ดิฉันชวนเธอไปโบสถ์ เธอจะตอบเพียงว่า “เมื่อดิฉันรู้สึกพร้อม ดิฉันจะไป” ดิฉันไม่เข้าใจ แต่เคารพการตัดสินใจของเธอ ในที่สุดเธอตอบว่า “ดิฉันอาจจะไปวันอาทิตย์ค่ะ”

ดิฉันจะรอเธอทุกวันอาทิตย์อย่างใจจดใจจ่อ เธอไม่มา แต่ดิฉันยังคงสวดอ้อนวอนให้เธอต่อไป ครอบครัวดิฉันต้องย้ายกะทันหันกลับไปที่เราเคยอยู่และดิฉันไม่มีโอกาสบอกลากับมีร์ทา เมื่อเราออกจากวอร์ดนั้น เธอยังไม่กลับไปโบสถ์

หลายเดือนต่อมามีคนบอกมีร์ทากลับไปโบสถ์แล้วและเป็นที่ปรึกษาในสมาคมสงเคราะห์

ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ (1910–2008) สอนว่า “ท่านอาจไม่รู้ที่ท่านทำประโยชน์มากเพียงใด ชีวิตของคนบางคนจะได้รับพรเพราะความพยายามของท่าน” (“ถึงสตรีของศาสนจักร,” เลียโฮนา, พ.ย. 2003, 139)

หลายครั้งผลลัพธ์ไม่ใช่อย่างที่เราคาดหวังและไม่เกิดตามที่เรามุ่งหวัง ขอเราอย่าหยุดทำงาน นี่คือนานของพระเจ้า และเราเป็นเครื่องมือที่พระองค์ทรงเลือกให้เปลี่ยนชีวิตคนมากมาย ■

ราเวล เอลิซาเบธ เปตราซาเคอโบรซิโอ, บัวโนสไอเรส อาร์เจนตินา

เสียงกระซิบที่
อ่อนหวานของ
พระวิญญาณพร่ำบอก
ดิฉันว่า “ซื้ออาหาร
ให้เขา”

โดย เอ็ดเดอร์
วอน จี. คิม
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

จงเป็นแบบอย่าง ของผู้เชื่อ

มีเรื่องเล่าว่าทหารหน่วยเล็กหน่วยหนึ่งได้รับมอบหมายพันธกิจที่ยากมากไกลถึงแดนศัตรู ขณะเข้าใกล้เป้าหมาย ทหารฝ่ายตรงข้ามรู้ว่าพวกเขาอยู่ที่นั่น กองกำลังที่เหนือกว่าตีโอบกองทหารอย่างรวดเร็วและเริ่มล้อมยิงพวกเขา เมื่อพวกเขาพบว่าตนเองถูกล้อมและเริ่มถูกยิงกราด ทหารกลุ่มเล็กนี้เงยหน้ามองผู้บังคับกองร้อยที่ยืนปลุกขวัญกำลังใจอยู่บนโขดหิน

ขณะมองดูทหารของเขา ผู้บังคับกองร้อยตะโกนว่า “ทหารทั้งหลาย พวกเขามาอยู่ตรงที่เราอยากให้อยู่แล้ว พวกคุณจะไปทางไหนก็ได้!”

ท่านและข้าพเจ้ามีพันธกิจที่ยากในโลกทุกวันนี้เช่นกัน พันธกิจนั้นคือสอนและปกป้องความจริงที่อยู่ในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ในโลกที่เราอาศัยอยู่ ข้าพเจ้ารู้ว่าเราเข้าใจได้ยากกว่าวิธีที่ดีที่สุดในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีเสียงท้าทายความจริงอยู่มากมายรอบตัวท่าน มักจะมีการโจมตีไม่หยุดจากมุม

ต่างๆ ที่ยากจะรู้วิธีตอบสนอง ข้าพเจ้าต้องการพูดเกี่ยวกับความหมายของสิ่งที่อัครสาวกเปาโลเรียกว่า “แบบอย่าง [ของผู้เชื่อ]” (1 ทิโมธี 4:12)—ความหมายของการสอนและปกป้องความจริงในวินัยที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงปรารภว่า ขณะเป็นแบบอย่างของความเคารพ ความเห็นใจ และความรักซึ่งที่พระคริสต์ทรงแสดงให้เห็นเป็นแบบอย่าง รวมถึงความหมายของการตั้งใจปกป้องสิ่งที่เรารู้ว่าถูกต้องโดยไม่เพียงยิงกราดใส่ศัตรูที่มองเห็น

โดยแท้แล้ว หลักธรรมสองข้อนั้นมักจะดูเหมือนขัดแย้งกัน ใช่หรือไม่ เราได้รับการสอนว่าเราต้องต่อสู้ “กับพวกวิญญาณชั่ว” (เอเฟซัส 6:12) ทุกรูปแบบ เราต้อง “ยืนเป็นพยานเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าทุกเวลาและในทุกสิ่ง และในทุกแห่ง” (โมไซยาห์ 18:9) และเราต้องไม่ “ละอายในเรื่องข่าวประเสริฐ” (โรม 1:16) เราได้รับการสอนเช่นกันว่าเราควรหลีกเลี่ยงความขัดแย้งและไม่ “ยั่วยุใจมนุษย์ให้

**ท่านจะสอนและ
ปกป้องหลักคำสอน
พระกิตติคุณของพระ
เยซูคริสต์ให้ดีที่สุด
ได้อย่างไรขณะแสดง
ความรัก ความอ่อนโยน
และความเข้าใจไปด้วย**

มีความโกรธกัน” (3 นิโอฟี 11:30) ว่าเราไม่ควร “อยู่อย่างสงบสุขกับทุกคน” เท่านั้น (โรม 12:18) แต่เราควร “มุ่งประพฤติในสิ่งซึ่งทำให้เกิดความสงบสุข” ด้วย (โรม 14:19)

แล้วเราจะทำหน้าที่ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงมอบให้เรายืนหยัดในพระกิตติคุณและสอนให้คนอื่นๆ รู้ความจริงโดยไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งและความโกรธได้อย่างไร ดูเหมือนว่าการ

พูดอะไรก็ตามสามารถทำให้เกิดการทะเลาะเบาะแว้งและความขัดแย้งได้อย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อจัดการกับประเด็นโต้แย้งของยุคสมัย เท่าที่ทันทราบดีโลกทุกวันนี้ดูเหมือนจะมีความอดทนน้อยกับคนที่ต้องการแสดงทัศนคติไม่สอดคล้องกับแนวโน้มที่พบใหม่

เมื่อความท้าทายเช่นนั้นเกิดกับเรา ท่านและข้าพเจ้ามักจะทำหนึ่งในสองสิ่งนี้ คือ เราปลีกตัวออกจากวงสนทนาอย่างรวดเร็ว โดยเลือกไม่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่อาจทำให้อึดอัดใจหรือไม่เป็นมิตร หรือเราตั้งรับในการถกประเด็นต่างๆ ที่ดูแล้วเพลินแต่ทำให้เกิดความร้อนมากกว่าความสว่าง

จะดีกว่าถ้าศึกษาไตรตรองในความคิดของเรา (ดู คพ. 9:8) และจากนั้นตั้งใจฟังการนำทางจากสวรรค์ จงรวบรวมความกล้าของท่านและใช้ความสว่างในตัวท่าน

ข้าพเจ้าขอชี้ให้เห็นบางอย่างที่พึงพิจารณาเสมอเมื่อเราสอนและปกป้องพระวาทะของพระเจ้าเป็นเจ้าสูงสุดความสามารถขณะเดียวกันก็แสดงความรักและความเห็นใจทุกคน

ปกป้องพระวาทะ

หนึ่ง เราจะมีความสำเร็จมากที่สุดเมื่อเราทำงานกับผู้อื่นเป็นรายตัว ในวัฒนธรรมสมัยใหม่ของการแบ่งแยกชัดเจนระหว่างการพูดคำคมประโยคเดียวกับการพยายามพูดไม่หยุดเพื่อแสดงตนเหนือกว่าผู้อื่น มักไม่มีใครประสบความสำเร็จในการถกเถียงที่ทุกคนแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี เรื่องดังกล่าวจริงเป็นพิเศษกับสื่อสังคมที่เราต้องระวังอย่าให้ความเห็นของเรา

เกี่ยวกับประเด็นที่ละเอียดอ่อนทางสังคมหันเหจากเจตนารมณ์ที่พระคริสต์ทรงประสงค์ให้เราถ่ายทอด

หากเรายอมให้ตัวเราถูกจำกัดอยู่กับออนไลน์ 140 ตัวอักษร เรามักจะถูกเข้าใจผิดโดยปกติ เราจะประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้นเป็นรายบุคคล ซึ่งๆ หน้าเมื่อแต่ละคนเข้าใจกัน นั่นตรงกับวิธีที่ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันสอนเราว่าเราควรยื่นมือช่วยเหลือ—ที่ละคน และมักเป็นวิธีที่พระเจ้าช่วยให้อวดทรงยื่นพระหัตถ์ไปสัมผัสชีวิตระหว่างปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลก

สอง ถึงแม้เราจะลืกลดอย่างไม่ต้องสงสัยหากคนอื่นเห็นแสงสว่างทันทีและยอมต้อนรับผู้สอนศาสนาในวันถัดไป แต่นั่นต้องไม่เป็นเป้าหมายแรกของเรา เป้าหมายแรกของเราคือการเข้าใจพื้นเพของผู้อื่น—เคารพพวกเขาและเข้าใจทัศนคติของพวกเขา

ต่อเมื่อเราสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่านั้นเราจึงจะรอดพ้นคำกล่าวหาและความเข้าใจผิดที่ครอบงำการสนทนาของเราบ่อยเกินไป

สาม ขอให้เรามองหาวิธีที่เราจะเคารพทัศนคติต่างกันและยังคงอยู่ด้วยกันในสังคม แทนที่จะเพียงดำเนินชีวิตตามทัศนคติของตนโดยไม่ลิตรอนเสรีภาพของผู้อื่น ขอให้เราพยายามทำบางสิ่งให้ดีขึ้นด้วย—บางสิ่งซึ่งเป็นรากฐานในสังคมที่มีหลายฝ่ายหากทุกคนต้องได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม เราต้องสนับสนุนสิทธิพลเมืองขั้นพื้นฐานของผู้อื่น โดยยอมรับสิทธิในการแสดงความคิดเห็นและพูดสิ่งที่พวกเขาเชื่อ หากเราคาดหวังให้ผู้อื่นสนับสนุนสิทธิพลเมืองขั้นพื้นฐานของเรา

สุดท้าย การเข้าใจกันมักไม่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ครั้งเดียว นี่เป็นขั้นตอน

—ขั้นตอนที่มักจะใช้เวลามาก คนอื่นอาจไม่ยอมรับทัศนคติของเรา แต่เราสามารถจัดคำอย่างเช่น *ทูลี* และ *เกลียดชัง* ออกไปได้ ขอให้เรามองกันและกันในฐานะคนดีและมีเหตุผลอยู่ในตัว ถึงแม้เราจะมีทัศนคติพื้นฐานที่คนอื่นอาจไม่ยอมรับ

กระตาดังที่พระเจ้าช่วยให้รอดจะทรงกระทำ

เมื่อท่านประสบสถานการณ์ยุ่งยากซึ่งท่านกำลังปกป้องพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าหวังว่าท่านจะจดจำไว้เสมอว่าท่านต้องกระทำดังที่พระองค์จะทรงกระทำ ดังที่อัครสาวกเปาโลสอน การเป็น “แบบอย่าง [ของผู้เชื่อ]” เป็นยิ่งกว่าการดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณให้ผู้อื่นเห็นเท่านั้น เปาโลบอกเราชัดเจนว่าหลักธรรมพระกิตติคุณเดียวกันนั้นต้องเป็นส่วนหนึ่งของการสนทนาของเรา ส่วนหนึ่งของความรักที่เรามีต่อผู้อื่น ส่วนหนึ่งของเจตนารมณ์ที่เราถ่ายทอด และส่วนหนึ่งของศาสนาที่บ่งบอกว่าเราเป็นใคร (ดู 1 ทิโมธี 4:12)

สุดท้ายแล้วเมื่อเราเข้าใจถูกต้องย่อมไม่มีความขัดแย้งใดๆ ระหว่างหลักธรรมพระกิตติคุณสองข้อใหญ่นี้ของการสนับสนุนความจริงขณะเคารพและรักผู้อื่นไปด้วย ความเชื่อมั่นแรงกล้าของเราต่อความจริงไม่ควรทำให้เรากระทำในลักษณะที่ไม่เคารพหรือไม่พอใจผู้อื่น แต่ขณะเดียวกัน ความปรารถนาจะแสดงความอ่อนโยนและความรักต่อทุกคนไม่ควรบ่อนทำลายหน้าที่สนับสนุนความจริงของเรา

เมื่อท่านปกป้องพระกิตติคุณ:

- จงพูดคุยกับผู้อื่นเป็นรายตัว ชี้แจง หน้าที่
- จงพยายามเข้าใจทัศนคติของผู้อื่น
- จงสนับสนุนสิทธิพลเมืองของทุกคน
- จงมองผู้อื่นเป็นคนดีและมีเหตุผล
- จงแสดงความรัก ความอ่อนโยน และความเข้าใจ

หลักธรรมสองข้อนี้จริงๆ แล้วเป็นเพียงสองด้านของเหรียญเดียวกัน ด้านหนึ่งของเหรียญคือหน้าที่ของเราในการอธิบายและปกป้องหลักคำสอนของพระคริสต์ อีกด้านหนึ่งของเหรียญเดียวกันคือหน้าที่ของเราในการกระทำเหมือนพระคริสต์โดยแสดงความเคารพและความรักเสมอ

เอิลเดอร์ดัลลีน เอช. โอ๊คส์แห่งโคเวนทร้อครสาวกสิบสองกล่าวดังนี้ “ขันติธรรมและความเคารพที่เรามีต่อผู้อื่นและความเชื่อของพวกเขา มิได้ทำให้เราเลิกล้มมั่นสัจธรรมที่เราเข้าใจและพันธสัญญาที่เราทำ . . . เราต้องยืนหยัดสนับสนุนความจริง แม้ขณะที่เราใช้ขันติธรรมและเคารพความเชื่อตลอดจนความคิดที่แตกต่างจากเรา รวมไปถึงเคารพคนที่ยึดถือสิ่งเหล่านั้นด้วย . . .

“คำเตือนที่ได้รับการดลใจนี้เตือนให้เราระลึกว่าสำหรับผู้ที่ยึดมั่นในสัจธรรมสมบูรณ์ ขันติธรรมต่อพฤติกรรมเป็นเหมือนเหรียญสอง

ด้าน ขันติธรรมหรือความเคารพอยู่ด้านหนึ่งของเหรียญ แต่สัจธรรมมักจะอยู่อีกด้านหนึ่งเสมอ”¹

ในโลกที่แยกกันเป็นสองขั้วมากขึ้นและขัดแย้งกันมากขึ้นอย่างรวดเร็ว—ที่ซึ่งดูเหมือนจะสาตกกระสุนใส่กันจากทั่วสารทิศ—ข้าพเจ้าขอท้าทายท่านให้สำรวจเหรียญทั้งสองด้านของท่าน ในแต่ละสภาวะการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตท่าน จงถามตัวท่านว่าท่านจะสอนและปกป้องหลักคำสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ให้ดีที่สุดได้อย่างไร ขณะแสดงความรัก ความอ่อนโยน และความเข้าใจต่อคนที่อาจไม่ยอมรับหลักคำสอนนั้นไปด้วย

เมื่อท่านทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าท่านจะได้รับความช่วยเหลือและการนำทางจากพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ท่านจะรู้สึกว่าการองค์ทรงกำลังนำท่าน ใส่ความคิดในจิตท่าน ใส่ความรู้สึกในใจท่าน และใส่คำพูดในปากท่านตรงจังหวะที่ท่านต้องการพอดี พระวิญญานของพระองค์จะนำและนำทางท่านโดยเปลี่ยนท่านให้เป็น “แบบอย่าง [แท้จริงของผู้เชื่อ]”—ไม่เพียงเป็น คนดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เท่านั้นแต่เป็นคนปกป้องและอธิบายหลักคำสอนอย่างหนักแน่นด้วยความรักและความเอาใจใส่ด้วย ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณเรื่อง “แบบอย่างของผู้เชื่อ” ที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์-ไอดาโฮเมื่อวันที่ 14 มิถุนายน ค.ศ. 2016
ดูบทความเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ web.byui.edu/devotionalsandspeeches

อ้างอิง

1. ดัลลีน เอช. โอ๊คส์, “สร้างสมดุลสัจธรรมและขันติธรรม,” *เลียวไฮนา*, ก.พ. 2013, 32.

ลิ้มรสโลก ในแอฟริกาใต้

โดย แมคเคนนา จอห์นสัน

วนั้นตรงกับเช้าวันเสาร์อันแสนอบอุ่นที่ Neighborgoods Market คุณเดินอยู่ใต้ร่มหลากสีหลายคัน ห้อยแขวนอยู่ด้านนอกประตูเข้าออก และฟังดนตรีบรรเลงสดขณะสรรหาอาหารรสเลิศของวันนี้ ที่นั่นเสิร์ฟอาหารประจำชาติของชาวแอฟริกาใต้จากหม้อเหล็กสามขา —เพสโต หอยนางรม ผักนานาชนิด ถูงเครื่องเทศเทอร์รีน—คุณอยากชิมทุกอย่าง ยินดีต้อนรับสู่โจฮันเนสเบิร์ก

“ที่นี้อบอุ่นและน่าไปมาก” รอสมาปาเย วัย 28 ปีกล่าว บางครั้งความมีชีวิตชีวาของ “โจเบิร์ก” ทำให้นักท่องเที่ยวผู้ไม่คาดจะได้เห็นตึกระฟ้าประหลาดใจ “คุณจะไม่พบสิ่งใดเดินไปมาตามท้องถนน” รอสกล่าว

รอสเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เรียนเรื่องการสื่อสาร เป็นคุณแม่ที่หย่าขาดจากสามีและมีลูกชายวัยห้าขวบชื่อเนท เธอทำงานเป็นนักวิเคราะห์ที่ช่วยฝ่ายผลิตด้านเอกสาร เธอชอบผจญภัย ความเป็นมิตร และข้อสัตย์ในชีวิตประจำวันของเธอตั้งแต่การชิมอาหารไปจนถึงการรับใช้ผู้อื่น

วิสุทธิชนในโจฮันเนสเบิร์กยื่นมือช่วยเหลือกันและช่วยคนรอบข้าง ตัวอย่างเช่น เมื่อบ้านของทมิเพื่อนของรอสน้ำท่วม เพื่อนหลายคนจาก

ศาสนจักรไปช่วยทำความสะอาดและให้กำลังใจครอบครัวนี้ “นี่เป็นจุดพลิกผันสำหรับคุณแม่ของทมิผู้ไม่ใช่นักสมาธิ” รอสอธิบาย “เธอเริ่มพบผู้สอนศาสนา เวลานี้เธอเป็นสมาธิ และครูสมาคมสงเคราะห์” การดูแลด้วยความรักเช่นนั้นเป็นแบบอย่างที่ยังคงงามเมื่อสมาธิชาวแอฟริกาใต้มองกันและกันนั้นพี่น้อง “เรานำตัวเข้าไปเกี่ยวข้องด้วยประหนึ่งเป็นปัญหาของเรา” รอสกล่าว

เท่าที่รอสทราบ พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างของความเห็นใจเช่นนี้ “นี่คือความรักในแบบที่พระบิดาบนสวรรค์ประทานแก่เรา พระองค์เข้าพระทัยและทรงทราบสุขทุกข์ของเราเหมือนกับคนหนุ่มสาวทุกวันนี่กำลังประสบความสำเร็จที่พระองค์ทรงทำให้มั่นใจว่าดิฉันเอาชนะได้” เธอกล่าว

ความสัมพันธ์ของรอสกับพระเจ้าช่วยให้เธอมีผลต่อชีวิตเธอในหลายๆ ด้าน ตั้งแต่การปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนที่ทำงานไปจนถึงการศึกษาส่วนตัวของเธอ “สภาพแวดล้อมที่ทำงานทำให้เป็นศัตรูกันได้” เธอกล่าว “บางคนสับสนและบางคนตัดสินใจทำเรื่องไม่ข้อสัตย์โดยคิดว่านั่นไม่สำคัญ ดิฉันได้รับพรที่มีหลักธรรมพระกิตติคุณ

พื้นเพและ
วัฒนธรรมที่ต่าง
กันไม่หยุดวิสุทธิชน
แอฟริกาใต้ให้
ดูแลกัน

และคำสอนของศาสดาพยากรณ์ใน ชีวิตดิฉัน เมื่อดิฉันเริ่มต้นวันด้วยการศึกษาพระคัมภีร์และสวดอ้อนวอน นั้นช่วยให้ดิฉันมีพระวิญญาณอยู่ด้วยตลอดเวลา เมื่อดิฉันประสบการทดลอง สู้เสี่ยงสงบแผ้วเบาเตือนดิฉันว่าดิฉันเป็นใครและดิฉันยึดมั่นสิ่งใด นี่ช่วยให้ดิฉันข้อสัตย์ต่อมาตรฐานของตน”

Neighborgoods Market แสดงให้เห็นบรรยากาศที่พบได้ทั่วไปในโจฮันเนสเบิร์ก สำหรับรอสแล้ว ความจริงของพระกิตติคุณเป็นสิ่งลึกซึ้งกว่านั้นมาก—เป็นคำสัญญาถึงชีวิตนิรันดร์ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เพิ่มเติมเกี่ยวกับ
วัฒนธรรมด้านใดที่คุณโปรดปราน
เป็นพิเศษ

ชาวแอฟริกันจะไม่ลืมบรรพชน
ของคุณ และชาวอเมริกันก็เช่นกัน
เราทำบ้านที่ปิดล้อมรอบครัวและ
บัณฑิตมาแทนบรรพชน ซึ่งสอดคล้อง
กับชาวแอฟริกัน

อาหารแอฟริกาใต้ที่เป็นงานโปรด
ของคุณคืออะไร

มาซาลากุ้ง ดินเนอร์อาหารจาน
ร้อนรสจัด มันเป็นกุ้งอยู่ในซอสกะทิ
ที่เสิร์ฟพร้อมข้าวบาสมาดีสีขาว—
อร่อยมาก

ศาสนจักรในแอฟริกาใต้

วิสุทธิชนยุคสุดท้าย – 62,600

กลุ่มนิกาย – 168

ศูนย์ประวัติครอบครัว – 71

คณะเผยแผ่ – 3

พระวิหาร – 1 (ประกาศสร้างอีก
1 แห่ง)

ข้อเท็จจริง

ชื่อทางการ: สาธารณรัฐแอฟริกาใต้

เมืองหลวง: ปริทอเรีย เคปทาวน์

และบลูมฟอนเทน

เชิงตัวเลข

ประชากร – 51.8 ล้านคน

แนวชายฝั่ง – 1,553 ไมล์
(2,500 กิโลเมตร)

ภาษาราชการ – 11

7 สิ่งที่เรากลัว เกี่ยวกับการ กลับใจ

และสาเหตุที่
เราไม่ควรกลัว

บ่อยครั้งที่เราไม่กล้ากลับใจ แต่ความจริงทำให้เราเกิดความกล้า

โดย เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์
นิตยสารศาสนจักร

เราต่างก็รู้ว่าทุกคนต้องกลับใจ (ดู โรม 3:23) เรารู้ว่าเราต้องกลับใจจึงจะพบปิติแท้จริงผ่านอำนาจการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ (ดู แอลมา 36:24) เรารู้เช่นกันว่าการผัดวันแห่งการกลับใจเป็นความคิดที่ไม่ดี (ดู แอลมา 34:32–34) ทว่าพวกเราจำนวนมากทำ

เช่นนั้น ทำไมหรือ เราทราบดีใช่ไหม คำตอบหนึ่งที่เป็นไปได้คือความกลัว ไม่ว่าเราทำบาปร้ายแรงที่ต้องสารภาพต่ออธิการหรือเรามีนิสัยเจตคติ หรือพฤติกรรมเล็กๆ น้อยๆ ที่หยุดยั้งเราไม่ให้ทำตามพระกิตติคุณของพระเจ้าและคำสอนในนั้นอย่างเต็มที่ แต่ความกลัวสามารถหยุดยั้ง

เราไม่ให้เราทำสิ่งที่ต้องทำเพื่อเปลี่ยนชีวิตเรา

ความกลัวเจ็ดอย่างต่อไปนี้สามารถทำให้เราผัดวันแห่งการกลับใจ และแนวคิดตลอดจนคำสอนบางอย่างต่อไปนี้สามารถช่วยให้เราเกิดความกล้าและทำสิ่งที่รู้ว่าจะนำสันติและความสุขมาให้เรา

1. กลัวขายหน้า

ถ้าฉันบอกอธิการว่าทำอะไรลงไป เขาจะผิดหวังแน่นอน—และฉันจะขายหน้า จะเป็นอย่างไรถ้าฉันบอกพ่อแม่ จะเป็นอย่างไรถ้าคนอื่นรู้

มีสภาพเลวร้ายยิ่งกว่าความขายหน้า เช่น ภาระทางวิญญาณของบาปที่ไม่ได้แก้ไข และการสูญเสียความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความรู้สึกขายหน้าที่ท่านมีขณะสารภาพต่ออธิการจะอยู่เพียงชั่วครู่เท่านั้น และจากนั้นคลื่นของความปลดปล่อยโล่งใจและปีติจะพัดพาความรู้สึกนั้นให้หายไปสิ้นทุกคนที่สารภาพต่ออธิการของพวกเขาสามารถยืนยันเรื่องนี้ได้

“ข้าพเจ้าสัญญากับท่าน [ว่าอธิการ] จะไม่ประณามท่าน ในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้า เขาจะเมตตาและเข้าใจขณะฟังท่าน จากนั้นเขาจะช่วยท่านผ่านกระบวนการกลับใจ เขาเป็นผู้ส่งสารแห่งความเมตตาที่พระเจ้าทรงส่งมาช่วยท่านให้สะอาดผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์”

เอ็ดเดอร์ซี. สก็อตต์ โกรว์, “เหตุใดฉันจึงต้องสารภาพต่ออธิการและฉันต้องสารภาพอะไร”
เลียวโนนา ค.ศ. 2013, 59

2. กลัวผลที่ตามมา

ถ้าฉันบอกอธิการเกี่ยวกับบาปของฉัน นั้นอาจจะมียผล—ไม่ได้รับศีลระลึก ไม่ได้ให้พรหรือส่งผ่านศีลระลึก ไม่ได้เป็นผู้สอนศาสนาเมื่อฉันอยากไป นั้นจะทำให้ชีวิตฉันวุ่นวายมาก

จำไว้ว่าผลดีของการกลับใจสำคัญยิ่งกว่าสิ่งที่ดูเหมือนจะเป็นผลในทางลบ จงจดจ่อกับเรื่องดีๆ ที่พระเจ้าทรงสัญญากับคนที่สารภาพและกลับใจ

“ข้อเท็จจริงที่ว่าเราสามารถกลับใจเป็นข่าวประเสริฐของพระกิตติคุณ ความผิดถูกลบล้างไป เราจะเปี่ยมด้วยปีติ รับการปลอบบาปของเรา และมีความสงบในมโนธรรม เราสามารถเป็นอิสระจากความรู้สึกสิ้นหวังและพันธนาการของบาป”

เอ็ดเดอร์ซี. เบนสัน แห่งไคโรมอัครสาวกสิบสอง, “การกลับใจ: การเลือกอันน่าปีติยินดี,”
เลียวโนนา, พ.ย. 2016, 124

“ถ้าท่านทำบาป ยิ่งท่านกลับใจเร็วเท่าใด ท่านย่อมกลับเนื้อกลับตัวพบสันติสุขและปีติที่มากกับการให้อภัยได้เร็วเท่านั้น”

เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน (จูลสาร 2011) หน้า 28

3. กลัวว่าต้องพยายาม

การเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ฉันต้องทำดูเหมือนจะท้าทาย อาจต้องใช้เวลานานด้วย

สิ่งคุ้มค่าใดก็ตามต้องใช้ความพยายาม การให้อภัย สันติสุข และการเติบโตทางวิญญาณอยู่ในบรรดาสิ่งคุ้มค่าที่สุดที่พอนี้จะได้ออก

“การกลับใจหมายถึงการพยายามเปลี่ยนแปลง คงเป็นการล้อเลียนความทุกข์ทรมานที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงทนรับเพื่อเราในเกษมสันติและบนกางเขนหากเราคิดว่าพระองค์จะทรงเปลี่ยนเราให้เป็นคนดีโดยที่เราไม่ได้พยายามอย่างจริงจัง ตรงกันข้าม เราแสวงหาพระคุณของพระองค์มาเติมเต็มและปุนบำเหน็จความพยายามสุดความขยันหมั่นเพียรของเรา (ดู 2 นิโอฟ 25:23) บางทีเราควรทูลขอเวลาและโอกาสในการเพียรพยายามและเอาชนะ พอๆ กับที่เราสวดอ้อนวอนทูลขอความเมตตา”

เอ็ดเดอร์ซี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน,
 “ของประทานอันสูงส่งแห่งการกลับใจ,”
เลียวโนนา, พ.ย. 2011, 49.

5. กลัวสูญเสียความเป็นส่วนตัว

ถ้าฉันยอมทำตามมาตรฐานของศาสนจักร ฉันจะต้องทิ้งหลายอย่างที่ทำให้ฉัน เป็นฉัน เช่นภาพยนตร์ เรื่องโปรด รายการทีวี และวิธีแสดงความคิดหรือความรู้สึกออกมา ฉันจะเป็นแค่มอรมอนแบบคนอื่น แต่ฉันชอบเป็นฉันมากกว่า

โดยผ่านการกลับใจ ท่านสามารถมีพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ในชีวิตท่านได้ และโดยผ่านพระวิญญาณ ท่านสามารถค้นพบตัวตนที่ดีกว่าจริงกว่า และลึกซึ้งกว่า ซึ่งจะขึ้นอยู่กับว่าท่านจะเป็นใครในสายพระเนตรของพระเจ้าไม่ใช่สิ่ง ที่สร้างขึ้นบนฐานทรายของรสนิยม ความชอบ นิสสัย และพฤติกรรมประหลาด

“ชาตานอยากให้ท่านนิยามตนเอง ด้วยบาปแทนที่จะนิยามด้วย ศักยภาพอันสูงส่งของท่าน ... จงอย่าฟังเขา”

ประธานเดวิด เอ. โอทเตอร์ฟ, “สถานภาพที่ ประการ,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2013, 58

“คนที่บริสุทธิ์กว่าย่อมมีความเป็น ตัวของตัวเองมากกว่า

“บาปก็เหมือนกัน บาปทำให้เรา หดเข้าไปอยู่ในความอยากเสพและ แรงผลักดันให้กระด้างกระเดื่อง”

เอ็ดเดอร์เนล เอ. แมกซ์เวลล์ (1926–2004) แห่ง โครรัมอาร์สาวกสิบสอง, “Repentance,” *Ensign*, Nov. 1991, 30

4. กลัวเสียภาพลักษณ์

ฉันเป็น “เด็กดี” คนหนึ่ง ถ้าฉัน ยอมรับว่าฉันทำผิด นั่นแสดงว่า— ฉันไม่ได้เป็น “เด็กดี” อีกต่อไป ฉัน จะเป็นอะไร ฉันจะเป็นใคร ฉันน่าจะ พยายามลืมและเดินต่อไปข้างหน้า เหมือนกับว่าทุกอย่างยังเหมือนเดิม

เราต้องยอมรับบาปของเราอย่าง นอบน้อมต่อพระพักตร์พระเจ้า เพื่อให้พระองค์จะทรงสามารถ “ทำให้ สิ่งที่ย่ำแย่กลับเข้มแข็ง” สำหรับเรา (อีเธอร์ 12:27) และภาพลักษณ์ของ ตัวท่านที่ท่านควรพยายามให้ได้มา คือภาพลักษณ์ที่พระบิดาบนสวรรค์ และพระเยซูคริสต์มีต่อท่าน ลูกของ พระเจ้าเป็นผู้มีศักยภาพอันสูงส่ง ไร้ขีดจำกัดผ่านความช่วยเหลือของ พระองค์แม้จะไม่ได้พร้อมก็ตาม

“พระเจ้าเป็นเจ้าทรงเห็นเราดังที่เรา เป็นจริงๆ—และพระองค์ทรงเห็นว่า เราสมควรแก่ความช่วยเหลือ ...

“... ในแต่ละย่างก้าวของ ศรัทธาที่เราเดินบนเส้นทางแห่ง การเป็นศาสนิกย์ เราเติบโตไปสู่ สัตถภาวะที่มีรัศมีภาวนิรันดร์และ ปีติอันไม่สิ้นสุดซึ่งพระองค์ทรง กำหนดให้เราเป็น”

ประธานเดวิด เอ. โอทเตอร์ฟ, ที่ปรึกษา ที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด, “พระองค์ จะทรงแบกท่านไว้และพาท่านกลับบ้าน,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2016, 104

6. กลัวล้มเหลว

ฉันพยายามเปลี่ยนมาหลายครั้งแล้วแต่ก็ยังทำผิดเหมือนเดิม บางทีฉันอาจจะหมดโอกาสแล้ว บางทีฉันอาจจะเปลี่ยนไม่ได้ ถ้าฉันลองอีกครั้งและล้มเหลว แสดงว่าฉันเปลี่ยนไม่ได้

การกลับใจไม่ง่าย และไม่ได้มุ่งหมายให้เป็นเช่นนั้น แต่นั่นเป็นเส้นทางสู่ปีติของท่าน จงอยู่บนเส้นทางนั้น ไม่มีขีดจำกัดของการกลับใจที่จริงใจ (ดู โโมไซยาห์ 26:30) พระบุตรของพระเจ้าทรงสละพระชนม์ชีพเป็นเครื่องพลีบูชาอันไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์เพื่อชดใช้บาปของเราทั้งนี้เพื่อเราจะได้รับการให้อภัยหาก

เรามีศรัทธาและกลับใจ (ดู แอลมา 34:9-16) ท่านสังเกตคำนั้นหรือไม่ ไม่มีข้อบกพร่อง และ เป็นนิรันดร์ ท่านไม่ได้อยู่นอกเหนือขอบเขตการชดใช้ของพระองค์ เพราะการชดใช้ไม่มีขอบเขต จงพยายามต่อไป

“บางครั้งการที่เรากลับใจโดยพยายามเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้นทุกวัน เราพบว่าตนเองประสบปัญหาเดิมๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ประหนึ่งเรากำลังปีนเขาที่มีต้นไม้อัปมงคล บางครั้งเรามองไม่เห็นความก้าวหน้าจนกว่าจะใกล้ถึงยอดเขาและมองลงมาจากสันเขาอย่าท้อแท้ ถ้าท่านพากเพียรและ

พยายามกลับใจ ท่านกำลังอยู่ระหว่างการกลับใจ”

เอดเดอร์เนล แอล. แอนเดอร์เซ็น แห่งโบรัมมอส์ สากลสิบสอง, “จงกลับใจ... เพื่อเราจะรักษาเจ้า,” *เลียวโซนา*, พ.ย. 2009, 51

“ด้วยของประทานแห่งการชดใช้ของพระเยซูคริสต์และพลังแห่งสวรรค์ที่จะช่วยเหลือเรา เรา สามารถ พัฒนาได้ และสิ่งที่ดียิ่งเกี่ยวกับพระกิตติคุณคือ เราได้รับรางวัลสำหรับ ความพยายาม แม้เราจะไม่ประสบผลสำเร็จเสมอไป”

เอดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. สอลแลนด์แห่งโบรัมมอส์ สากลสิบสอง “พรุ่งนี้พระยาห์เวห์จะทรงทำการอัศจรรย์ท่ามกลางพวกท่าน” *เลียวโซนา* พ.ค. 2016, 126

7. กลัวประสบความสำเร็จ

จะเป็นอย่างไรถ้าฉัน สามารถ เปลี่ยนชีวิตได้จริง อาจจะมีคนคาดหวังจากฉันยิ่งกว่าเดิม บางทีอาจจะดีกว่าถ้ามีข้อบกพร่องและเป็นคนธรรมดาๆ จะได้ไม่มีคนคาดหวังให้ฉันรับผิดชอบมากกว่านี้

การที่เรากลัวความคาดหวังที่สูงขึ้นหรือความรับผิดชอบมากขึ้นอาจมาจากความเกียจคร้านหรือความไม่มั่นใจ แต่แผนของพระบิดาบนสวรรค์เป็นแผนของการปรับปรุงและความก้าวหน้า ท่านยอมรับแผนนั้นก่อนชีวิตนี้ จงน้อมรับตอนนี้โดยขยันหมั่นเพียรและมีศรัทธา พยายามมองคนในแบบที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้ท่านเป็นและมองชีวิตในแบบที่พระองค์ทรงต้องการให้ท่านมี หากท่านมองคนในแบบที่ท่านมีศักยภาพจะเป็นได้จริง ท่านคงไม่อยากจะเชื่อ แต่ด้วยความช่วยเหลือของพระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ท่านทำได้

“ความรับผิดชอบของเราคือลูกขึ้นจากการเป็นคนพินๆ ธรรมดากลายเป็นคนมีความสามารถ จากความล้มเหลวกลายเป็นความสำเร็จ งานของเราคือเป็นตัวเราให้ดีที่สุด”

ประธานโรมัส เอส. มอนตัน, “The Will Within,” *Ensign*, May 1987, 68

แค่ทำตามที แพทย์สั่ง

โดย ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล

นิตยสารศาสนาจักร

ดิฉันเกลียดการไปพบแพทย์ ดิฉันมักจะหวั่นกลัวความวุ่นวาย การรอ การฉีดยา คำสั่งให้ “ทำตัวสบายๆ” สมัยที่ยังเด็กมาก ดิฉันคิดว่าแพทย์และพยาบาลเป็นแค่คนใจร้ายที่คิดว่าดิฉันเป็นหมอนปักเข็ม แต่พอโตขึ้นดิฉันถึงรู้ว่าพวกเขาไม่ใช่คนชั่วแต่พวกเขากำลังช่วยเรา ดิฉันรู้สึกดีขึ้นแทบทุกครั้งหลังจากพบพวกเขาไม่นาน ไม่ว่าห้องรอจะน่าเบื่อแค่ไหน ไม่ว่าดิฉันจะร้องดังเท่าใดขณะถูกฉีดยา หรือผัดหัวงเพียงใดเมื่อแพทย์บอกว่าดิฉันต้องพักผ่อนมากๆ แต่สุดท้ายแล้ว นั่นคุ้มค่าเสมอ

บางครั้งการกลับใจอาจรู้สึกคล้ายกันบ้างกับการเดินทางไปพบแพทย์

ปีติหรือเจ็บปวด

แทนที่จะหวาดหวั่นเมื่อคุณนึกถึงยารักษาโรคเพื่อน ๆ หรือเข็มแหลมๆ คุณน่าจะกลัวเมื่อคุณได้ยินวลี “ถูกทรมานด้วยความทรมานนิรันดร์” “ถูกทรมานด้วยความเจ็บปวดแห่งนรก” และ “ดีแห่งความขมขื่น” (ดู แอลมา 36:12–18) นั่นคือคำบรรยายของแอลมาขณะที่ท่านเริ่มกลับใจ ใช่หรือไม่

หลังจากเทพปรากฏต่อแอลมาและ

พวกบุตรของโมไซยาห์ แอลมาจำบาปทั้งหมดของท่านได้และเห็นว่าท่านกบฏต่อพระผู้เป็นเจ้า ท่านเป็นทุกข์จนท่านประสงค์จะ “สาบสูญไปทั้งจิตวิญญาณและร่างกาย” (แอลมา 36:15) โอ้อัย นั่นทำให้การนินทาของแพทย์แทบจะเหมือนกับบรอยจูบจากนกตัวน้อย แล้วเหตุใดแอลมาจึงทำงานต่อไป “โดยไม่หยุด, เพื่อ [เขา] จะได้นำจิตวิญญาณมาสู่การกลับใจ” (แอลมา 36:24) เหตุใดท่านจึงต้องการให้คนอื่น ๆ ประสพสิ่งที่ทำให้ท่านเคยเจ็บปวดมาแล้ว

บางทีอาจเป็นเพราะสิ่งที่เกิดขึ้นต่อจากนั้นก็เป็นที่

ท่านนึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ของท่าน

“พ่อร้องอยู่ในใจพ่อ: ข้าแต่พระเยซู, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, ขอพระองค์ทรงเมตตาข้าพระองค์ . . .

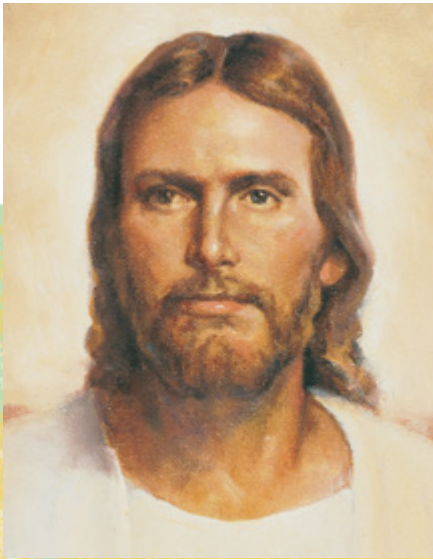
“และบัดนี้, ดูเถิด, เมื่อพ่อคิดดังนี้, พ่อจำความเจ็บปวดของพ่อไม่ได้อีก; แท้จริงแล้ว, พ่อไม่ปวดร้าวด้วยความทรงจำถึงบาปของพ่ออีก.

“และโอ้, พ่อได้เห็นปีติ, และความสว่างอัศจรรย์อะไรเช่นนั้น; แท้จริงแล้ว, จิตวิญญาณพ่อเปี่ยมด้วยปีติยิ่ง *เท่ากับ ความเจ็บปวดของพ่อ!*” (แอลมา 36:18–20; เน้นตัวเอน) แอลมาเรียนรู้

ว่าการเผชิญกับบาปของเราอาจจะยากและเจ็บปวดมาก แต่ปีติที่เราประสบหลังจากนั้นถือว่าคุ้มค่า ปีติที่แอลมารู้สึกเป็นที่สุดและหอมหวานกว่าสิ่งใดที่เขาเคยรู้สึก (ดู แอลมา 36:21)

ไม่มีอะไรต้องกลัว

ถ้าผู้คนหวาดหวั่นเมื่อคิดเรื่องการกลับใจ นั่นอาจเป็นเพราะพวกเขาเน้นตรงส่วนที่เจ็บปวด บ่อยครั้งการกลับใจเรียกร้องเวลา บางครั้งการแก้ไขต้องใช้ความอ่อนน้อม ถ่อมตนมากและการทำงานหนัก แต่ดังที่เอลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ (1928–2015) แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองสอนว่า “การกลับใจไม่ใช่การลงโทษ แต่เป็นเส้นทางอันเปี่ยมด้วยความหวังสู่อนาคตที่โชติช่วงกว่า”¹ ประธานรัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน ประธานโครัมอัครสาวกสิบสองเรียกสิ่งนี้ว่า “ปีติและการอยู่รอดทางวิญญาณ พร อันหอมหวานของการกลับใจ”² กล่าวอีกนัยหนึ่ง ไม่มีเหตุต้องกลัวหรือหลีกเลี่ยงการกลับใจทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการเผชิญกับบาปและการชดเชยจะยากเพียงใด เดชาานุภาพการเยียวยาของพระผู้ช่วยให้รอดผ่านการชดใช้ของพระองค์จะอยู่ที่นั่นเสมอเพื่อช่วยให้เราผ่านพ้นอุปสรรค

และปิตที่เรารู้สึกจะเอาชนะและข่มความรู้สึกเจ็บปวด ความอับอาย หรือความเศร้าเสียใจที่เราเคยประสบมาก่อน

เพื่อประโยชน์ของเราเอง

ท่านรู้หรือไม่ว่าวลี *Primum non nocere* หมายถึงอะไร ถ้าท่านเป็นแพทย์ ท่านอาจจะทำได้ *Primum non nocere* เป็นภาษาละติน หมายถึง “ก่อนอื่นต้องไม่ทำให้เกิดอันตราย” นี่เป็นหลักชี้นำผู้ประกอบวิชาชีพแพทย์ทุกคน เป็นคำสัญญาที่พวกเขาทำ นั่นไม่ได้หมายความว่าพวกเขาสัญญาจะไม่ทำให้เจ็บปวดเลย แต่ทุกอย่างที่พวกเขาทำจะเป็นไปเพื่อสวัสดิภาพของผู้ป่วยเสมอ

ท่านคิดหรือไม่ว่าพระผู้เป็นเจ้า และพระเยซูคริสต์ทรงทำสัญญาเช่นนั้น ท่านเชื่อดีกว่า! ขอให้ดูที่อิสยาห์ 1:18; อิสยาห์ 41:13; โรม 8:28;

และ 3 นิไฟ 13:14 (ขอให้ค้นหาข้อเหล่านี้อย่างจริงจัง และนี่มีเพียงไม่กี่ข้อ!) ความต่างคือบางครั้งมนุษย์ทำผิดพลาดได้ แต่พระเยซูคริสต์และพระบิดาบนสวรรค์ทรงดีพร้อม ด้วยเหตุนี้ท่านจึงมั่นใจได้อย่างแน่นอนว่าทุกอย่างที่พระองค์ทรงขอให้ท่านทำจะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของท่านเสมอ ฉะนั้นเมื่อพระผู้เป็นเจ้าทรงสั่ง ยาชื้อการกลับใจ นั่นเพราะพระองค์ทรงรู้ว่าการกลับใจจะเป็นพรแก่ชีวิตท่าน การกลับใจไม่เกี่ยวกับการลงโทษ แต่เกี่ยวกับการรักษา ชัยชนะเหนือความอ่อนแอ การทิ้งความเป็นมนุษย์ปู้ชุน และการละทิ้งบาปเพื่อกลับไปหาพระผู้เป็นเจ้า

“การน้อมรับการชดใช้ของพระเยซูคริสต์และการกลับใจเป็นสิ่งที่สามารถปฏิบัติและนำไปใช้ได้ทุกวันตามคำสั่งขององค์อัครแพทย์ผู้รักษา” เอ็ดเดอร์ ยอร์ก เคลบิงกอตแห่งสาวกเจ็ดสิบ

กล่าว “จงสร้างเจตคติของการกลับใจอย่างต่อเนื่อง มีความสุข ชื่นบานโดยทำให้สิ่งนี้เป็นวิถีชีวิตที่ท่านเลือก”³

เมื่อพระเยซูคริสต์ องค์อัครแพทย์ผู้รักษาทรงเขียนใบสั่งยาซื้อการกลับใจให้ท่าน อย่าปล่อยให้ความกลัวเจ็บปวดหรือความกลัวขายหน้าขัดขวางท่าน จงวางใจคำสัญญาของพระองค์ที่แม้จะทำให้เจ็บชั่วคราว แต่ด้วยพระเมตตาอันยิ่งใหญ่พระองค์จะทรงรวมท่าน (ดู 3 นิไฟ 22:7) และเช่นเดียวกับแอลมา ท่านจะเปี่ยมด้วยปิติยิ่งเท่ากับความเจ็บปวดของท่าน (ดู แอลมา 36:19–20) ■

อ้างอิง

1. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “ความเข้มแข็งส่วนบุคคลผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2013, 84.
2. รัสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน “การกลับใจและการเปลี่ยนใจเลื่อมใส,” *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2007, 130; เน้นตัวเอน.
3. ยอร์ก เคลบิงกอต, “การเข้าสู่พระที่นั่งของพระผู้เป็นเจ้าด้วยความมั่นใจ,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2014, 36.

เจาะประเด็น

เหตุใดเราจึงรู้เรื่อง พระมารดาบน สวรรค์ของเรา ไม่มาก

1 เรารู้ว่าเรามีทั้งพระบิดาบนสวรรค์ และพระมารดาบนสวรรค์ ความรู้ที่ดูเหมือนจะมาจากโจเซฟ สมิท และคำสอนที่ได้รับการดลใจของผู้นำศาสนจักรเน้นย้ำเรื่องนี้มาตลอดหลายปี อย่างไรก็ตาม นอกเหนือจากการดำรงอยู่ของพระมารดาบนสวรรค์และบทบาทของพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์ในการทำงานด้วยกันเพื่อความรอดและความสูงส่งของบุตรธิดาของพระองค์แล้ว ไม่มีการเปิดเผยรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับพระมารดาบนสวรรค์ สำหรับตอนนี้ เราารู้มากพอจะเข้าใจว่าเราเป็นบุตรธิดาของพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์ ผู้ทรงต้องการให้เราเป็นเหมือนพระองค์ ความเข้าใจนี้ช่วยให้เราเห็นว่าเราเป็นใครและเราสามารถเป็นอะไร อีกทั้งแสดงให้เห็นว่าเพศเป็นส่วนหนึ่งของอัตลักษณ์นิรันดร์ของเรา และชายหญิงจะรับความสูงส่งไม่ได้หากไม่มีกันและกัน และนั่นเป็นความจริงอันล้ำค่าและเลอค่าในตัวเอง ■

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้จาก “Mother in Heaven” at topics.lds.org

อะไรคือจุดยืนของศาสนจักรเกี่ยวกับ เพศศึกษา

ผู้นำศาสนจักรกล่าวไว้ว่าบิดามารดาควรเป็นคนแรกที่สอนท่านเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศในความรับผิดชอบนี้ ศาสนจักรขอให้บิดามารดาสอนเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศในบ้านอย่างชัดเจนตรงไปตรงมาเพื่อช่วยให้บุตรธิดาหลีกเลี่ยงการล่อลวงละเมิดร้ายแรง แม้แต่ศาสนจักรก็มีเนื้อหาข้อมูลที่จะช่วยสอนเรื่องนี้

เมื่อพูดถึงสิ่งที่โรงเรียนสอนท่านเรื่องเพศ ผู้นำศาสนจักรขอให้บิดามารดาเรียนรู้ว่าโรงเรียนสอนอะไรและทำเท่าที่ทำได้เพื่อให้แน่ใจว่าสิ่งที่โรงเรียนสอนสอดคล้องกับศีลธรรมอันดีและคุณค่าทางจริยธรรม ■

ข้อสัตย์อย่างล่งเล

เมื่อครั้งเป็นผู้สอนศาสนาในเม็กซิโก ผมมีประสบการณ์ที่ช่วยให้ผมเห็น “ผลดี” ที่เกิดขึ้นได้เมื่อเรานำศรัทธาไปสู่การปฏิบัติ

โดย อีไอธ วาร์กัส ขาวาร์เรีย

เราวางแผนทำกิจกรรมเผยแผ่ศาสนาในสเตตที่ผมกำลังรับใช้ ผมกับคู่ต้องอธิบายหลักธรรมพระกิตติคุณให้กับผู้สนใจที่จะเข้าร่วม แต่เมื่อเรามาถึงอาคารประชุม เราพบว่าแทบไม่มีผู้สนใจมา แทนที่จะสอนหลักธรรมตามที่เราวางแผนไว้แต่แรก ผู้นำกลับขอให้เราออกไปตามถนนและเชิญคนที่ผ่านไปมาให้เข้าร่วมกิจกรรม

พูดตามตรงคือผมอดคิดไม่ได้ว่า “ไม่น่าจะได้ผล” ผมรู้สึกว่าการพยายามของเราจะไม่เกิดผล—จะไม่มีใครยอมรับคำเชิญให้มาร่วมกิจกรรมแน่นอน ยิ่งบอกลูกะหูกแบบนี้ยังไม่มา

แต่เราเข้าใจความสำคัญของการเชื้อฟ่งด้วยเหตุนี้ผมกับคู่จึงพยายามชวนคนเข้ามาไม่นานนัก ผู้หญิงคนหนึ่งกับลูกสาวและแฟนของลูกสาวเดินผ่านเรา เราชวนพวกเขาเข้ามา ตอนแรกพวกเขาลังเล แต่ในที่สุดก็ยอมรับคำเชิญและมาสมทบกับกลุ่มด้านใดผมประหลาดใจแต่มีความสุขมาก

กิจกรรมเริ่มด้วยการนำเสนอบทเพลงเกี่ยวกับพระกิตติคุณ กิจกรรมใช้เวลาชั่วโมงกว่า ผมกลัวว่าคนที่เราเชิญมาจะโกรธเพราะกิจกรรมใช้เวลานาน แต่ผมสวดอ้อนวอนในใจทูลขอให้ทุกอย่างราบรื่น

เมื่อกิจกรรมเสร็จสิ้น ผมเดินเข้าไปหา

ได้รับพรมากมาย

พวกเขาเพื่อขอโทษที่ใช้เวลานานขนาดนั้น ก่อนจะทันได้พูดกับพวกเขา ผู้หญิงคนนั้นบอกว่า “ขอบคุณ ขอบคุณมากค่ะ เพลง เพราะมากค่ะ ขอบคุณ”

ผมประหลาดใจ พวกเขาขอบคุณเราสำหรับประสบการณ์นั้น และพวกเขาไม่สนใจเรื่องเวลา น่าอัศจรรย์ใจ และผมมีปิติในใจ (ผมพูดมาตลอดว่าการเชื่อเชื่อผู้คนบนท้องถนนไม่น่าจะได้ผล!) ผู้หญิงคนนั้นต้องการรู้มากขึ้นเกี่ยวกับศาสนจักรและเข้าร่วมการประชุมวันอาทิตย์กับเรา

ผมเรียนรู้เรื่องสำคัญบางอย่างจากประสบการณ์นี้ว่า การใช้ศรัทธาเพียงน้อยนิด

แม้ไม่มากกว่าความปรารถนาจะเชื่อ ก็ทำให้เกิดผลมากได้ (ดู แอลมา 32:27-28)

ประสบการณ์นี้เปลี่ยนเจตคติของผมตลอดงานเผยแผ่ที่เหลือ นับจากนั้นเป็นต้นมา ที่กิจกรรมเผยแผ่ศาสนาแต่ละครั้ง ผมจะเห็นผลการทำงานของผมเมื่อผมออกไปด้วยความหวังและดวงตาแห่งศรัทธา

ถ้าเราใช้ศรัทธา แม้เมื่อเราคิดว่าจะเกิดขึ้นไม่ได้ตามสัญญา แต่เราจะได้ผลดี สิ่งที่เราเห็นว่าเป็นไปไม่ได้ใช้ว่าจะเป็นไปได้สำหรับพระผู้เป็นเจ้า ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเกร์เรโร เม็กซิโก

หาคนเหล่านั้นที่ยอมรับเจ้า

“ท่านควรเสริมสร้างศาสนจักรโดยหา ‘คนเหล่านั้นที่จะยอมรับ [ท่าน]’ (คพ. 42:8) ... หลายคนในพวกนี้ ‘ถูกกันไว้จากความจริง [เพียง] เพราะพวกเขาหาว่าไม่อาจจะพบได้จากที่ใด’ (คพ. 123:12)

“โดยปกติแล้วท่านไม่รู้ว่าคนเหล่านี้เป็นใคร เขาอาจไม่ตระหนักในทันทีว่าท่านเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า เขาอาจไม่เข้าใจว่าสันติสุขที่มากกว่าแนวทาง และจุดประสงค์ในชีวิตจะผ่านมาทางพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูมากกว่าสิ่งอื่น พวกเขา มักไม่รู้ว่าพวกเขากำลังมองหาพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูจนกว่าจะหาพบ ตัวอย่างเช่น ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสคนหนึ่งพูดว่า ‘เมื่อผมได้ยินพระกิตติคุณพระกิตติคุณอุดช่องโหว่ในใจผมที่ผมไม่รู้ว่ามี’ อีกคนหนึ่งพูดว่า ‘ผมได้สิ้นสุดการค้นหาที่ผมไม่รู้ตัวว่าทำอยู่’”

สั่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา (2004), 156

ห้องสนทนา

พื้นที่การทดลองใน ครอบครัว

โดย ชิลเวีย ซี., อุมเบรีย อิตาลี

หลังจากพ่อแม่ของดิฉันหย่ากัน
นั่นเป็นเวลาที่ยากในชีวิตดิฉัน
โดยปกติการไปโบสถ์ทำให้ดิฉันรู้สึก

ดีขึ้น แต่กลับทำให้ดิฉัน
เจ็บปวดเมื่อได้ยินคน
พูดเรื่องครอบครัวเพราะ
ดิฉันไม่เชื่อว่าดิฉันมี
ครอบครัว

คุณแม่แข็งขันน้อย
และแต่งงานใหม่ ส่วน
คุณพ่อเป็นคนไม่เชื่อ
พระเจ้าและอยู่กับผู้หญิง
อีกคน ท่านทั้งสองมีลูกกับคู่
คนใหม่ และดิฉันรู้สึกเหมือน
เป็นภาระ—เป็นความผิดพลาด
—ราวกับว่าดิฉันไม่มีความสำคัญ
อะไรเลย

ด้วยเหตุนี้ดิฉันจึงเริ่มสวดอ้อนวอน
อ่านพระคัมภีร์ ตรีกตรอง และ
พยายามไปโบสถ์ แต่ดิฉันอดสงสัยไม่
ได้ว่า ดิฉันจะทำอะไรในชีวิตหน้าหาก
ไม่ได้ฝึกกับครอบครัวในพระวิหาร

คำตอบไม่ได้มาเดี๋ยวนั้น แต่มา
ดิฉันค้นหานิยามของ *ครอบครัว* และ
อ่านพระคัมภีร์เรื่องนี้หลายข้อ และ
เริ่มมองสิ่งต่างๆ ในแง่ดี แทนที่จะ
คิดว่าดิฉันไม่มีครอบครัว ดิฉันเรียน
รู้ว่าดิฉันสามารถช่วยนำบุตรธิดาของ

พระเจ้าเป็นเจ้าของเข้ามาในศาสนจักร
ได้ในฐานะผู้สอนศาสนา ดิฉันฝึก
ความอดทนและเป็นแสงสว่าง ดิฉัน
พยายามทำตัวให้ดีขึ้น ดิฉันตระหนัก
เช่นกันว่าหากไม่มีครอบครัวเหมือน
ครอบครัวดิฉัน ดิฉันอาจไม่ได้พัฒนา
ศรัทธาที่มี ดิฉันคงไม่เห็นค่าของกฎ
แห่งความบริสุทธิ์ทางเพศและแผน
แห่งความรอดเช่นที่ดิฉันเห็นเวลานี้

ดิฉันเข้าใจแล้วว่า ดิฉัน มี
ครอบครัว และดิฉันขอบพระทัย
สำหรับครอบครัวใหม่ที่ใหญ่กว่าเดิม
นั่นเป็นเรื่องยาก แต่ดิฉันไม่หวังว่าจะ
เกิดอะไรขึ้นกับครอบครัวของดิฉัน
หลังจากความตาย ดิฉันวางใจพระเจ้า
ผู้เป็นเจ้าของ และพระองค์ทรงทราบ
ว่าทำไมเราไม่ได้รับการฝึก พระองค์
ทรงทราบว่าดิฉันรักพวกเขาเพียงใด
และอะไรดีที่สุดสำหรับดิฉัน เราไม่
สามารถเข้าใจทุกอย่างได้ ด้วยเหตุนี้
จึงสำคัญที่ต้องให้ศรัทธาในพระเจ้าเป็น
เจ้าคำจุนเราและช่วยให้เรารู้ว่าทุก
อย่างจะออกมาดี ■

คำสวดอ้อนวอนให้คุณพ่อในวันเกิด

โดย กูเปอร์ บี., แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

คุณพ่อของผมไม่เคยนับถือศาสนาใด และครอบครัวของคุณแม่ผมแข็งแกร่งน้อยสมัยคุณแม่ยังเด็ก แต่วันหนึ่งคุณแม่รู้สึกเหมือนท่านขาดบางอย่าง ท่านจึงตัดสินใจกลับไปโบสถ์ที่ท่านเติบโตมา โบสถ์นั้นคือศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ผมกับน้องสาวไปกับท่าน แต่คุณพ่อไม่ชอบให้เราไปโบสถ์ และนั่นทดสอบความสัมพันธ์ของคุณแม่อย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน

ผมรับบัพติศมาเมื่ออายุแปดขวบ และเรียนรู้ว่าครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกันชั่วนินทรีย์ ทุกปีในวันเกิดของผมผมเป่าเทียนอวยพรในใจขอให้คุณพ่อรับบัพติศมา ผมสวดอ้อนวอนขอให้ใจคุณพ่ออ่อนลง หลายปีหลังจากนั้น ในที่สุดผู้สอนศาสนาก็สามารถมารับประทานอาหารเย็นกับเราได้ แต่ไม่เคยพูดถึงพระกิตติคุณ

จากนั้นฤดูร้อนปีหนึ่งคุณพ่อมา

ค่ายเยาวชนชายกับผม แม้ไม่ได้เป็นสมาชิกแต่คุณพ่อได้รับหน้าที่ดูแลเรื่องไฟร์ไซด์! ผมหัวเราะเฝ้ามอง แต่ทุกคนช่วยโดยเข้าร่วมไฟร์ไซด์ จากนั้นเพื่อนของผมแสดงประจักษ์พยานเรื่องการสวดอ้อนวอน เขาบอกว่าคุณพ่อผมช่วยน้องชายของเขาและเป็นการตอบการสวดอ้อนวอนของเขา เป็นครั้งแรกที่ผมเห็นคุณพ่อร้องไห้ ท่านรู้สึกถึงพระวิญญาณ

หลังจากค่ายคราวนั้น คุณพ่อต้องการเรียนรู้พระกิตติคุณมากขึ้น ด้วยความกระตือรือร้นใหม่ และเช้าวันหนึ่งท่านประกาศว่าท่านต้องการรับบัพติศมา เราไม่อยากจะเชื่อ!

บัพติศมาของคุณพ่อเป็นวันที่ดีที่สุดวันหนึ่งของชีวิตผม ห้องนมัสการแน่นไปด้วยคนที่มาให้กำลังใจคุณพ่อ และผมฝึกคำสวดอ้อนวอน บัพติศมาหลายร้อยครั้งเพราะผมตื่นเต้นมาก ผมสามารถให้บัพติศมาคุณพ่อ และไม่สามารถอธิบายความรู้สึกตื่นเต้นได้ขณะที่ผมโอบกอดคุณพ่อในอ่างบัพติศมา ปีต่อมาผมกับครอบครัวได้รับ

ถึงคราวของท่าน

แบ่งปันประสบการณ์ที่สร้างศรัทธาของท่าน กรุณาจำกัดบทความของท่านไม่เกิน 400 คำ เขียนกำกับว่า “ห้องสนทนา” และส่งมาที่ liahona.lds.org หรืออีเมลมาที่ liahona@ldschurch.org ก่อนวันที่ 10 เมษายน

การผจญในพระวิหาร หลังจากผจญเราเป็นวงกลม—เหมือนครอบครัวนินทรีย์—สวมกอดกันขณะน้ำตาแห่งปีติไหลอาบแก้มพวกเรา

จากประสบการณ์นี้ผมเรียนรู้ว่าทุกสิ่งเป็นไปได้ อย่ายอมแพ้ ผมจะพยายามสุดความสามารถเพื่อให้มีค่าควรรับการผจญในพระวิหารกับครอบครัวในอนาคตของผม ■

เลือก ความหวัง

ไม่ว่าท่านจะพันฝ่าอุปสรรคอะไรก็ตาม ท่านจะพบ
“ความเจิดจ้าอันบริบูรณ์แห่งความหวัง”
ผ่านพระกิตติคุณ

(ดู 2 โครินธ์ 31:20)

โดย เอ็ลเดอร์
นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น
แห่งโครัมอัครสาวก
สิบสอง

วิธี เฝ้าระวังการทดลองศรัทธา

ความทุกข์ยากแสนสาหัสกำหนดไว้เพื่อให้ท่านเข้มแข็งขึ้น แต่ก็สามารถลดหรือแม้แต่ทำลายความหวังของท่านในพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าและทำให้ความแน่วแน่ของท่านในการรักษาสัญญากับพระองค์อ่อนแอลง การทดลองเหล่านี้มักจะพรางตัวทำให้มองออกยาก อีกทั้งยังรักในความอ่อนแอ ความเปราะบาง ความอ่อนไหวของเรา หรือในสิ่งเหล่านั้นที่สำคัญต่อเรามากที่สุด การทดลองที่คนหนึ่งรับมือได้จะเป็นความทุกข์ยากแสนสาหัสสำหรับอีกคน

“แน่วแน่และไม่หวั่นไหว”

(แอลมา 1:25) ระหว่างการทดลองศรัทธาหมายความว่าอย่างไร ท่านต้องจดจ่อในทุกสิ่งที่จะช่วยสร้างแก่นแท้ของศรัทธาท่าน นั่นคือท่านต้องใช้ศรัทธาในพระคริสต์ ท่านต้องสวดอ้อนวอน ท่านต้อง ไตร่ตรอง

พระคัมภีร์ ท่านต้อง กลับใจ ท่านต้อง ไปโบสถ์ ท่านต้อง รับส่วนศีลระลึก ท่านต้อง รักษาพระบัญญัติ และท่านต้อง รับใช้ ผู้อื่น

เมื่อเผชิญกับการทดลองศรัทธา—ไม่ว่าท่านทำอะไร ท่านจะไม่ห่างจากศาสนจักร! การแยกตนเองออกจากอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าในระหว่างการทดลองศรัทธาเป็นเหมือนการออกจากหลุมหลบภัยที่คุ้มกันเรา เมื่อทอร์นาโดเข้ามาใกล้

อัครสาวกเปาโลกล่าวว่า “พวกท่านจึงไม่ใช่คนนอกและคนต่างด้าวอีกต่อไป แต่เป็นพลเมืองเดียวกับบรรดาธรรมิกชน และเป็นครอบครัวของพระเจ้า” (เอเฟซัส 2:19) ภายในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของศาสนจักรนั่นเองที่เราปกป้องศรัทธาของเรา เมื่อประชุมร่วมกันกับผู้เชื่อเรา สวดอ้อนวอน และพบคำตอบ เรา นมัสการ ผ่านบทเพลง แบ่งปัน ประจักษ์พยาน

ถึงพระผู้ช่วยให้รอด รับใช้ กันและกัน และ รู้สึกถึงพระวิญญูญาณ ของพระเจ้า เรา รับส่วน ศีลระลึก รับพรของฐานะปุโรหิตและ เข้า พระวิหาร พระเจ้าทรงประกาศว่า “ในศาสนพิธี . . . พลังอำนาจของความ เป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าจึงแสดง ให้ประจักษ์” (คพ. 84:20) เมื่อท่านเผชิญกับการทดสอบศรัทธา จงอยู่ในความปลอดภัยและความมั่นคงของครอบครัวพระผู้เป็นเจ้า มีที่ให้ท่านที่นี้เสมอ ไม่มีการทดลองใดใหญ่หลวงเกินกว่าเราจะเอาชนะด้วยกันไม่ได้ (ดู โยนาห์ 18:8–10) ■

จากคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2012

ปาฏิหาริย์

นาที่สุดท้าย

โดย ชีชาร์ เอช. โบนิตอ ดูอาร์เต

เมื่ออายุ 16 ปี ผมเรียนมัธยมปลายที่โรงเรียนเทคนิคเพื่อให้ได้อนุปริญญาสาขาอิเล็กทรอนิกส์ ตามข้อกำหนดอนุปริญญาของผม ผมต้องฝึกงานครบ 30 วันกับบริษัทในท้องที่เพื่อแสดงให้เห็นทักษะวิชาชีพของผม ผมฝึกงานกับบริษัทสินค้ากระดาษแห่งหนึ่ง ความปรารถนาจะรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาเริ่มมีมากขึ้น และงานนี้จะช่วยให้ผมมีเงินมากพอ แต่มีนักศึกษาฝึกงานสามคน และบริษัทจะเลือกเพียงคนเดียวให้ทำเต็มเวลา เครื่องจักรที่บริษัทเครื่องหนึ่งเสีย เมื่อเครื่องจักรเครื่องนั้นทำงานปกติ มันจะทำงานได้มากเท่ากับเครื่องจักรคล้ายกันสามเครื่อง แต่อุปกรณ์ชิ้นนี้

ใช้การไม่ได้มาระยะหนึ่งแล้ว บริษัทได้สั่งอะไหล่จากต่างประเทศมาแทนอะไหล่ที่เสีย—แต่ก็ยังใช้การไม่ได้ ผมยอมรับค่าทำให้ลองซ่อมเครื่องนี้ ผมใช้เวลาหลายวันหลายชั่วโมง ศึกษาเครื่องจักรเครื่องนี้ แต่มันซับซ้อน และไม่ง่ายเลยที่ต้องคิดให้ได้ในเวลาเพียง 30 วันว่าทำไมเครื่องจึงเสีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับคนที่ขาดประสบการณ์อย่างผม แต่ผมรู้สึกว่าผมจะทำได้ ทุกเช้าก่อนไปทำงาน ผมจะอ่านบทความจากนิตยสาร เลียโฮนา และสวดอ้อนวอนพระบิดาในสวรรค์ของผม ผมกลายเป็นเพื่อนกับเจ้านายซึ่งเป็นวิศวกรไฟฟ้าที่มีประสบการณ์ เขาอนุญาตให้ผมนำสำเนาพิมพ์เขียวกลับบ้านไปศึกษาช่วงวันหยุดเสาร์

อาทิตย์ ผมศึกษาอย่างตั้งใจ เมื่อฝึกงานใกล้จบ เพื่อนร่วมงานสองคนของผมทำโครงการที่ได้รับมอบหมายเสร็จพอดีและผมรู้สึกกดดันมากขึ้นเรื่อยๆ แต่ทั้งที่มีความเห็นในทางลบอยู่รอบข้าง (และคำพูดดูแคลน) แต่ผมไม่สงสัย วันศุกร์ซึ่งเป็นวันฝึกงานวันสุดท้ายมาถึงเร็วมาก ถึงแม้ผมแก้ไขปัญหามองอย่างไรไปแล้ว แต่เครื่องจักรเครื่องนั้นยังใช้การไม่ได้ อยู่ดี ผมรู้สึกมั่นใจว่าผมเกือบจะซ่อมได้แล้ว ผมจึงบอกเจ้านายว่าผมขออนุญาตทำงานวันเสาร์ได้ไหม วันจันทร์เครื่องจะดีแน่นอน คำพูดของผมทำให้เจ้านายประหลาดใจมากจนเขาขออนุญาตประธานบริษัทให้ผม เจ้านายบอกผม

ภาพประกอบ โดย เดวิด เกอร์ริส

ผมอายุยังน้อย ขาดประสบการณ์ และมีเวลาไม่มาก คำสวด อ้อนวอนที่เรียบง่ายจะทำให้เกิดปาฏิหาริย์ได้จริงหรือ

หลังจากนั้นว่าวันถัดไป เราทั้งสาม
คน—ประธานบริษัท เจ้านาย และผม
—จะทำงานจนถึงเที่ยง “สามคนหรือ
ครับ” ผมถาม เขาอธิบายว่าประธาน
บริษัทซึ่งเป็นวิศวกรไฟฟ้าสนใจข้อ
เสนอของผมเพราะเคยมีคนพยายาม
ซ่อมเครื่องนั้นหลายครั้งแล้วจนเขา
ถอดใจไม่คิดจะซ่อมอีก

วันรุ่งขึ้น ผมกลัวมากที่ต้องทำงาน
เคียงข้างวิศวกรผู้ใหญ่สองคน ผมอายุ
ยังน้อยและขาดความชำนาญ แต่พวก
เขาเสนอตัวเป็นผู้ช่วยผม ผมรู้สึก
อึดอัด และขณะเดียวกันก็รู้สึกเป็น
เกียรติมาก

เพียงไม่กี่นาทีก่อนเที่ยง ประธาน
กับเจ้านายผมรู้แล้วว่าความพยายาม
ของเราสูญเปล่า ผมขอตัวและเข้าไป

ในห้องน้ำ ผมคุกเข่าสวดอ้อนวอนพระ
บิดาด้วยศรัทธาแรงกล้ามาก ผมรู้สึก
ถึงพลังอันน่าอัศจรรย์ที่ไม่อาจอธิบาย
ได้ ผมทูลขอให้พระองค์ทรงช่วยให้
ผมได้งานนี้เพราะผมต้องได้เงินมา
จ่ายค่างานเผยแผ่ของผม

ผมออกจากห้องน้ำด้วยความตื่น
เต้น แต่ตอนนั้นผู้ช่วยปิดตู้วงจรไฟฟ้า
และเก็บเครื่องมือแล้ว ผมเปิดด้าน
หลังเครื่องจักรเครื่องนั้นขึ้นและดู
แผงวงจร 15 แผงข้างในอย่างละเอียด
ผมสังเกตว่าหัวเสียบตัวหนึ่งในจำนวน
4,000 กว่าตัวในระบบไม่เชื่อมต่อกับ
แผง ผมจึงเชื่อมต่อให้เข้าที่และเปิด
เครื่อง มันได้ผล! นั่นคือปาฏิหาริย์

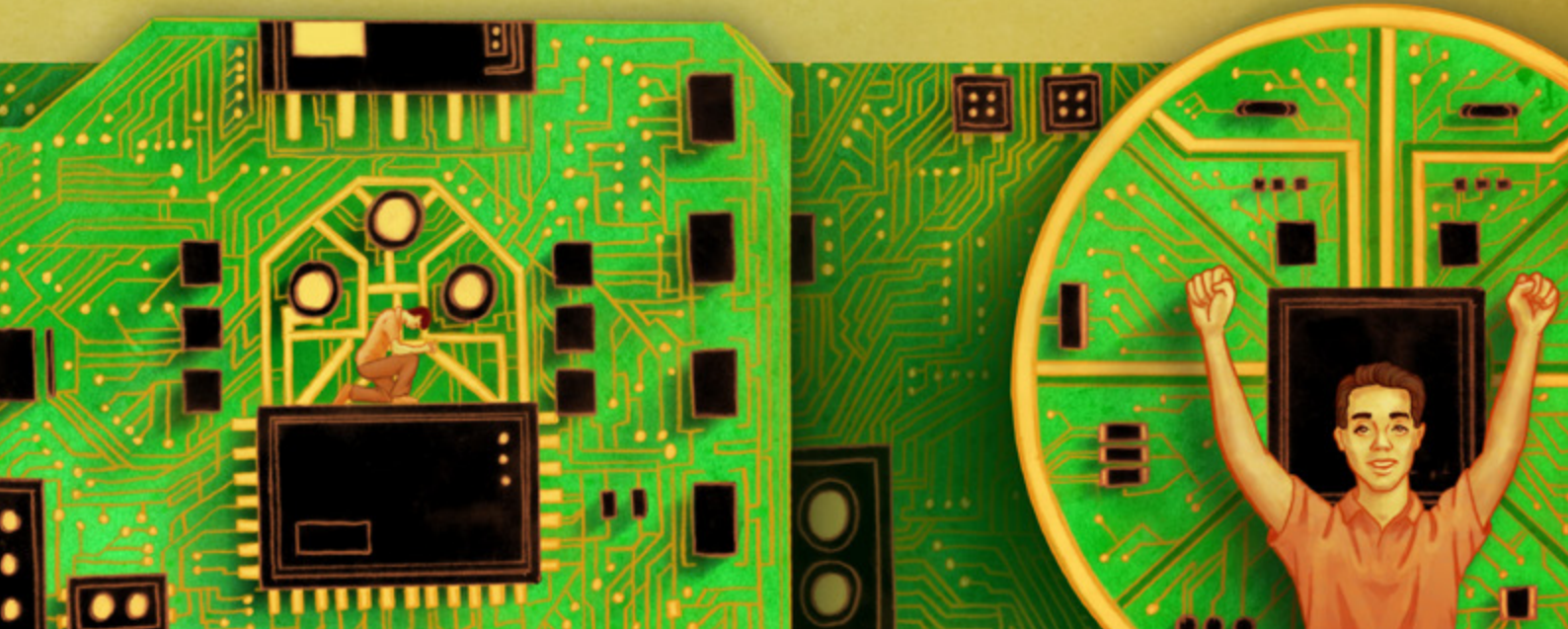
นั่นเป็นช่วงเวลาที่ผมตื่นตันใจและ
ลืมนั่งลง เจ้านายกอดผม และประธาน

บริษัทจับมือแสดงความยินดีกับผม
อย่างแรง

ผมได้ทำงานให้บริษัทนั้นราวสอง
ปี เก็บเงินได้เท่าที่ผมต้องการ และ
ไปทำงานเผยแผ่ที่ผมรอมานาน เมื่อ
ผมอธิบายเหตุผลที่ต้องออกจากงาน
ประธานบริษัทกล่าวลาและพูดว่า
“คุณรู้แล้วนะว่าคุณกลับมาทำงานที่นี่
ได้หลังจากจบงานเผยแผ่แล้ว ผมขอ
ให้คุณประสบความสำเร็จมากๆ”

ประสบการณ์นี้แสดงให้เห็นว่า
ไม่มีสิ่งใดสุดวิสัยสำหรับพระเจ้าเป็น
เจ้า ถ้าเราไม่สงสัย ปาฏิหาริย์จะสำแดง
ให้ประจักษ์ แต่หลังจากการทดลอง
ศรัทธาของเราเท่านั้น—แม้ในนาที
สุดท้าย ใช่ครับ ปาฏิหาริย์เกิดขึ้น ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในอารากัว เวเนซุเอลา

คุ้มกับการรอคอย

ทำไมหนูจะรับ
บัปติสมาตอนนี้ไม่ได้

โดย เจสซิกา ลาร์เซ็น
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“บัปติสมาตั้งพระเยซูเจ้าของเรา”
(หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 55)
“วันนี้เราจะฝึกเพลงใหม่ นะคะ”
ซิสเตอร์รีดประกาศ “เพลงนี้ชื่อว่า
‘บัปติสมา’ ทุกคนหลับตาและฟัง
เพลง นะคะ”

ฉันหลับตาและนั่งสบายๆ ในเก้าอี้
นักเปียโนเริ่มเล่นทำนองที่ฟังนุ่ม
นวลอ่อนช้อยเหมือนน้ำไหล จากนั้น
ซิสเตอร์รีดจึงเริ่มร้อง “พระเยซู
เสด็จมาหายอห์นในเขตแคว้นยู
เดีย นานมา รับบัปติสมาโดยจุ่ม
ลงไป ในน้ำแห่งแม่น้ำจอร์แดน”

ฉันรู้สึกน้ำตาไหลอาบแก้ม
ฉันพยายามเช็ดน้ำตาก่อนแม่เห็น
แต่สายเสียแล้ว คุณแม่เป็นประธาน
ปฐมนิเทศ และท่านเห็นทุกอย่างตลอด
ฉันเห็นคุณแม่มองฉันและยิ้ม
เศร้าๆ ท่านรู้ว่าทำไมฉันร้องไห้
หลังเลิกโบสถ์ จูลีน้องสาวของ
ฉันฮัมเพลงตลอดทางที่นั่งรถ
กลับบ้าน ฉันนั่งเงียบ

“พ่อยากระบายสีกับหนูใหม่”
จูลีถามเมื่อเรากลับถึงบ้าน

ฉันส่ายหน้า “คราวหน้าแล้ว
กันนะ พี่ต้องทำบางอย่างก่อน”

ฉันพบคุณพ่อในห้องนั่งเล่น
ท่านนั่งเก้าอี้ตัวโปรดมีหนังสือ
กางอยู่บนตัก ท่านชอบอ่าน
หนังสือขณะจูลี คุณแม่
และฉันไปโบสถ์

นั่นสุดลมหายใจเล็กๆ “พ่อคะ” นั่นถาม “หนูจะรับ
บัพติศมาได้ไหมคะ”

คุณพ่อปิดหนังสือและขอให้ฉันไปนั่งข้างๆ ท่าน
“โอ ซาดี เราคุยกันเรื่องนี้แล้วนะ คำตอบของพ่อก็ยัง
เหมือนเดิมคือไม่ได้” ท่านตอบ

“แต่หนูอยากรับบัพติศมาจริงๆ นะคะ!” นั่นถาม
“หนูครบแปดขวบได้สองสามเดือนแล้ว และหนูนึกถึง
เรื่องนี้มาก หนูรู้ว่าศาสนจักรแท้จริง และยิ่งรอนาน หนูยิ่ง
อยากรับบัพติศมา”

พ่อสายหน้า “พ่อคิดว่าหนูยังเด็กเกินกว่าจะตัดสินใจ
เรื่องใหญ่ขนาดนั้น แต่หนูรู้ว่าพ่อรักหนู”

“หนูรู้ค่ะ” ฉันบอก ฉันรู้ว่าคุณพ่อต้องการให้สิ่งที่
ดีที่สุดกับฉัน ท่านเพียงแต่ไม่คิดว่าฉันพร้อมทำการ
เลือกนี้

ฉันวิ่งเข้าไปในห้องนอนและก้มศีรษะ ฉันสวด
อ้อนวอนแรงกล้ากว่าเคย “พระบิดาบนสวรรค์ ลูกต้องการ
รับบัพติศมาจริงๆ ได้โปรดช่วยให้คุณพ่อเข้าใจด้วยเถิด”

ตอนแรกไม่มีอะไรเกิดขึ้น แต่ฉันยังคุกเข่าอยู่
ทำนองเพลง “บัพติศมา” เข้ามาในความคิด ครู่หนึ่งหลัง
จากนั้น ฉันไม่รู้สึกละอายใจอีกเลย แต่รู้สึกสงบในใจแทน
ฉันเริ่มนึกถึงทุกอย่างที่ฉันทำได้ แม้จะยังรับบัพติศมา
ไม่ได้

ฉันยังสวดอ้อนวอนได้และไปปลุมน้าได้ ฉันสามารถ
เป็นแบบอย่างให้ลูกได้ และอาจจะขอให้คุณแม่อดอาหารให้
ฉันสัปดาห์หน้า

ความรู้สึกสงบยังอยู่กับฉันขณะเดินคอตไปรับ
ประทานอาหารเย็น ฉันไม่รู้ว่ามีเมื่อไร แต่สักวันฉันจะรับบัพ
ติศมา และนั่นจะคุ้มกับการรอคอย

หกเดือนต่อมา สองวันก่อนวันเกิดปีที่เก้า คุณพ่อของ
ชาติอนุญาติให้เธอรับบัพติศมา ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐเท็กซัส สหรัฐอเมริกา

ถ้าท่านต้องรอ

- จงเรียนพระกิตติคุณให้มากเท่าที่จะมากได้
- ไปพิธีบัพติศมาและตั้งตารอเวลาที่ท่านจะ
รับบัพติศมาได้
- ขอพรฐานะปุโรหิตเมื่อท่านต้องการ
- จำไว้ว่า พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซู
ทรงรักท่านและทรงฟังคำสวดอ้อนวอน
ของท่าน

โดย เอ็ดเดอร์
เจฟฟรีย์ อาร์.
ฮอลแลนด์
แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง

จะเป็นอย่างไรถ้าฉันรู้สึก เหมือนไม่ดีเท่าที่ควร

อย่ายอมแพ้
ด้วยการขีดใช้ของ
พระเยซูคริสต์ เรา
สามารถ ปรับปรุง
ให้ดีขึ้นได้

พระเยซูคริสต์
ประทานพรคนที่ ต้องการ
ปรับปรุงและคนที่ พยายาม
รักษาพระบัญญัติ เราได้
ความเชื่อใจเสมอเมื่อ
เราพยายาม

ทุกคนสะดุดล้ม
แต่พระเจ้าช่วยให้รอดจะ
ทรงช่วยให้ท่านลุกขึ้นมาใหม่
พระองค์จะทรงช่วยให้ท่าน
กลับใจ แก้ไขสิ่งที่ทำ
ผิดต้องแก้ไข และดำ
เนินต่อไป

ด้วยเหตุนี้จึง
รักต่อไป พยายามต่อไป
วางใจต่อไป เชื่อต่อไป เติบ
โตต่อไป สวรรค์ให้กำลัง
ใจท่านวันนี้ พรุ่งนี้
และตลอดกาล

จาก “พรุ่งนี้พระยาห์เวห์
จะทรงทำการอัศจรรย์
ท่ามกลางพวกท่าน,”
เลียวโนนา, พ.ศ. 2016,
124-127

บางครั้งฉันรู้สึกรำคาญ ครอบครัวของฉัน ฉันจะทำอะไรได้บ้าง

สวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์และ
ทูลขอพระองค์ทรงช่วยให้คุณทำดี
กับครอบครัว กอดพวกเขา

โนอาห์ เอฟ. อายุ 10 ขวบ,
ควีนส์แลนด์ ออสเตรเลีย

กิอุเลีย: พยายามนึกถึงช่วงเวลาดีๆ
ทั้งหมดที่เคยมีกับพวกเขา คิดถึงช่วง
เวลาดีๆ เหล่านั้นและคิดว่าไม่มีใคร
ดีพร้อม

บรูนา: ถึงแม้พวกเขาไม่พูด “ขอโทษ”
แต่ฉันจะให้อภัยพวกเขา

กิอุเลียกับบรูนา อาร์. อายุ 13 ปีและ 8
ขวบ, เซาเปาลู บราซิล

ถ้าน้องสาวของฉันทำให้ฉันรำคาญ
ฉันจะเก็บที่นอนหรือทำขนมให้เธอกิน
ฉันชอบทำการบ้าน ทำงานบ้าน และสวด
อ้อนวอนด้วย ฉันรู้สึกพระวิญญูญาณ
กำลังบอกว่าฉันทำสิ่งที่ถูกต้อง
อดิเลียน บี., อายุ 9 ขวบ, รัฐเทนเนสซี
สหรัฐอเมริกา

ฉันจะสวดอ้อนวอน จัดสิ่งสรรค์ใน
ครอบครัว และพูดคุยกับพวกเขา

ลุยซา อาร์., อายุ 9 ขวบ,
บาฮากาลิฟอร์เนีย เม็กซิโก

จูเลีย: ฉันจะอ่อนโยนกับครอบครัว
และเมื่อนั้นรำคาญ ฉันจะบอกพวก
เขาว่าฉันรักพวกเขาแล้วก็ทำดีต่อพวก
เขา ฉันสามารถทำตามพระผู้ช่วยให้
รอดและแสดงความรักต่อพวกเขา

ดาร์ริน: แค่มีสมาธิ แบ่งปันและ
รับใช้พวกเขา

จูเลียกับดาร์ริน เอส., อายุ 8 ขวบและ 6
ขวบ, นิวเม็กซิโก สหรัฐอเมริกา

คำถามข้อใหม่

“ฉันมีน้องชายที่เลือกทำไม่ดี
ฉันควรทำอะไร”

ส่งคำตอบและภาพถ่ายของท่านก่อนวันที่ 15
เมษายน ค.ศ. 2017 ส่งออนไลน์มาที่ liahona.lds.org
หรืออีเมลมาที่ liahona@ldschurch.org (เขียนคำว่า
“มุมคำถาม” ไว้ตรงบรรทัดชื่อเรื่อง) อย่าลืมส่งคำ
อนุญาตของผู้ปกครองมาด้วย!

คำตอบมีเจตนาจะช่วยสะท้อนมุมมอง ไม่ถือ
เป็นการประกาศหลักคำสอนของศาสนจักร

วาดภาพ ความรัก

โดย จิล แฮ็คกิง, รัฐนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

แข็งแรงขึ้น

ลูซี่เกิดมาพร้อมกับกลุ่มอาการของโรคที่ทำให้กล้ามเนื้อของเธอทำงานไม่ประสานกัน เธอจึงกลืนและพูดลำบาก เธอขี่จักรยานที่ทำขึ้นเป็นพิเศษและไปเดินป่ากับครอบครัวเพื่อช่วยให้เธอแข็งแรงขึ้น

วาดภาพ

คุณแม่ของลูซี่เป็นศิลปิน เมื่อลูซี่เป็นเด็กทารก เธอชอบดูคุณแม่วาดภาพ ปัจจุบันคุณแม่สอนเธอวาดภาพด้วย ลูซี่ชอบใช้สีสรรพ์ที่กลมกลืนกันสวยงาม และเธอบรรจงวาด บางวันเธออยากมีห้องแสดงงานศิลปะกับคุณแม่

หัวใจของลูซี่

ลูซี่กับพี่สาวร่วมประภคงานศิลปะที่โรงเรียนเกี่ยวกับการทำให้โลกน่าอยู่ขึ้น ลูซี่รู้ว่าเธอต้องการวาดรูปหัวใจ เธอบอกว่า “โลกจะน่าอยู่ขึ้นถ้าเรามีความรักในหัวใจ”

สวัสดีค่ะ! หนูชื่อลูซี่!

หนูอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกากับครอบครัว หนูชอบวาดภาพ และชอบแบ่งปันความรักกับผู้อื่น

พี่สาวที่น่ารัก

เมื่อลูซี่ทราบว่าภาพวาดของเธอชนะการประกวด เธอบอกกับพี่สาวว่า “ภาพของพี่สวยมากนะ หนูอยากให้พี่ชนะแทนหนู” ลูซี่ไม่อยากที่จะเชื่อเมื่อเธอทราบว่าภาพวาดของเธอชนะการประกวดทั่วสหรัฐอเมริกาด้วย!

วิธีพิเศษในการสื่อสาร

ลูซี่บอกคนอื่นได้ยากกว่าเธอรู้สึกร้อยอย่างใด แต่เธอต้องการช่วยให้ผู้คนรู้สึกถึงความรักและมีความสุข และภาพวาดของเธอทำเช่นนั้น!

แนวคิดของลูซี่คือ แสดงความรัก

จงมีความรักในหัวใจท่าน
ความรักช่วยให้ท่านรู้สึกมีความสุข
จงทำดีและมีน้ำใจต่อผู้อื่น

ส่งหัวใจมาให้เรา

ท่านทำตามพระเยซูโดยแสดงความรักอย่างไร ส่งหัวใจพร้อมเรื่องเล่าและภาพถ่ายของท่าน พร้อมคำอนุญาตของผู้ปกครองมาให้เราทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org (คลิก “Submit an Article”) หรืออีเมลมาที่ liahona@ldschurch.org

ความรู้สึกที่ดี

โดย เจน แม็คไบรต์
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

เปาโลทำพลาด
เขาควรทำอย่างไร

หลังจากเปาโลขึ้นมาจากน้ำ เขากับพ่อเปลี่ยนมาสวมเสื้อผ้าแห้ง จากนั้นคุณพ่อ คุณแม่ และอธิการวางมือบนศีรษะและยืนยันเขา เวลานี้เขาเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายแล้ว

“ผมรู้สึกดีมาก” เปาโลบอก เขาตื่นเต้นใจ “ในนี้”

คุณแม่กอดเขาแน่น “นั่นเพราะลูกได้รับของขวัญจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อลูกรับการยืนยัน

เปาโลพยักหน้า เขาไม่อยากทำอะไรก็ตามที่จะทำให้ความรู้สึกดีๆ นั้นหายไป

แต่วันต่อมา คาร์โลน้องชายตัวน้อยของเปาโลทำเครื่องบินของเล่นของเขาหัก เปาโลเก็บเงินมาทั้งเดือนเพื่อซื้อของเล่นชิ้นนั้น

“ดูเธอทำ!” เปาโลตะคอก “ไปอยู่กับมันทำไม”

“ผมขอโทษ” คาร์โลบอก น้ำตาเขาไหลอาบแก้ม “เราน่าจะซ่อมได้นะพี่”

“มันจะไม่เหมือนเดิมล่ะสิ!”

คาร์โลวิ่งร้องไห้ออกจากห้อง

เปาโลรู้สึกแย่ เขารู้ว่าพระเยซูจะไม่ตะคอกหรือโกรธ เขาจะรู้สึกแบบนั้นหลังจากบัปติสมาอีกหรือ

“ผมสัญญาว่าจะพยายามเป็นเหมือนพระเยซูครับ” เขายกมือสาบาน “แต่ผมทำพลาดไปแล้ว”

“ลูกทำผิด” คุณแม่พูดอย่างนุ่มนวล “แต่พระเยซูประทานวิธีให้เราทำพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่กับเราอีกครั้งหลังจากเราทำเสีย”

เปาโลรู้ว่าคุณแม่จะพูดอะไร “ผมรู้ครับ การกลับใจผมต้องขอการให้อภัย”

คุณแม่พยักหน้า “เมื่อลูกกลับศีลระลึก ลูกจะต่อสัญญาที่ทำไว้ว่าจะทำตามพระเยซู และลูกจะสะอาดเท่ากับเวลาที่ลูกรับบัปติสมาและการยืนยันแล้ว”

เปาโลไปหาคาร์โล “พี่ขอโทษที่ตะคอกใส่เธอ” เขายกมือ “เรามาซ่อมเครื่องบินกันเถอะ”

คาร์โลยิ้ม และเปาโลรู้สึกเหมือนเขาได้ทำสิ่งที่พระเยซูจะทำ เมื่อเขากล่าวคำสวดอ้อนวอนคืนนั้น เขาทูลขอให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงให้อภัยและช่วยให้เขาทำดีกับคาร์โลมากขึ้น สันติสุขอยู่ในใจเขา

วันอาทิตย์นั้นที่โบสถ์ เปาโลเอาใจใส่คำสวดอ้อนวอน ศีลระลึกมากเป็นพิเศษ เขาตั้งใจฟังทุกคำ ขณะรับขนมปังและน้ำ เขาารู้สึกว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเขา คุณแม่พูดถูก ความรู้สึกดีกลับมา! ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐโคโลราโด สหรัฐอเมริกา

- เมื่อเครื่องบินยังใหม่ปีกของมันจะแวววาวสดใส อากาศที่หมุนเวียนอยู่เหนือปีกทำให้เครื่องบินลอยอยู่ในอากาศ
- เมื่อน้ำแข็งและหิมะเกาะที่ปีก อากาศจะหมุนเวียนได้ไม่ดี เครื่องบินจะบินได้ไม่ปลอดภัย
- ก่อนเครื่องจะบิน เจ้าหน้าที่จะใช้สายยางฉีดพ่นปีก ทำให้ปีกแวววาวสดใสอีกครั้ง
- จากนั้นเครื่องบินก็จะบินได้ดีเหมือนเครื่องใหม่!

ทำให้ปีกของท่าน แวววาวอยู่เสมอ!

- เมื่อเรารับบัพติศมา เราไม่มีบาปและเราได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ช่วยให้เรารู้และเติบโต
- เมื่อเราเลือกผิด เราจะรู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ยากขึ้น
- เมื่อเรากลับใจและสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือ พระบิดาบนสวรรค์จะทรงให้อภัยเรา บาปของเราหมดไป พระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถอยู่กับเราได้
- เพราะการช่วยให้รอด พระผู้ช่วยให้รอด เราสามารถกลับใจได้ทุกวัน! ในวันนี้ อาทิตย์ ศีลระลึกช่วยให้เราสะอาด ระลึกถึงพระเยซู และเริ่มต้นใหม่อย่างมีความสุข

โดยเอ็ดเดอร์
คิม บี. คลาร์ก
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

เห็นศาสดาพยากรณ์ ของพระผู้เป็นเจ้า

เมื่ออายุ 11 ขวบ ข้าพเจ้าช่วยวอร์ดสร้างอาคารหลังใหม่ของศาสนจักร สมัยนั้นสมาชิกช่วยสร้าง—ตอกตะปู ทาสีผนัง และทำงานสารพัดอย่าง

เมื่อข้าพเจ้าได้ยินว่าประธานเดวิด โอ. แมคเคย์ (1873–1970) จะอุทิศอาคาร ข้าพเจ้าต้องการอยู่ที่นั่นมาก พ่อแม่บอกว่าข้าพเจ้าไปไม่ได้ ข้าพเจ้าไปแต่เช้าและนั่งอยู่แถวหน้า

จำได้ว่าเห็นประธานแมคเคย์ใกล้มาก ข้าพเจ้าเห็นทำนุของท่าน ทำที่ที่ท่านพูดคุยและปฏิบัติต่อผู้คน ท่านมีดวงตาสีฟ้าและผมสีขาว ท่าน ดู เหมือนศาสดาพยากรณ์ เมื่อข้าพเจ้าได้ยินท่านพูดและกล่าวคำสวดอ้อนวอนอุทิศ

ข้าพเจ้ารู้ในใจว่านี่คือศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้ามีความรู้สึกแรงกล้าทางวิญญาณจากพระบิดาบนสวรรค์ว่า “นี่คือศาสดาพยากรณ์ของเรา” พระบิดาบนสวรรค์กำลังตรัสกับข้าพเจ้าผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าประธานแมคเคย์เป็นศาสดาพยากรณ์ ของพระองค์

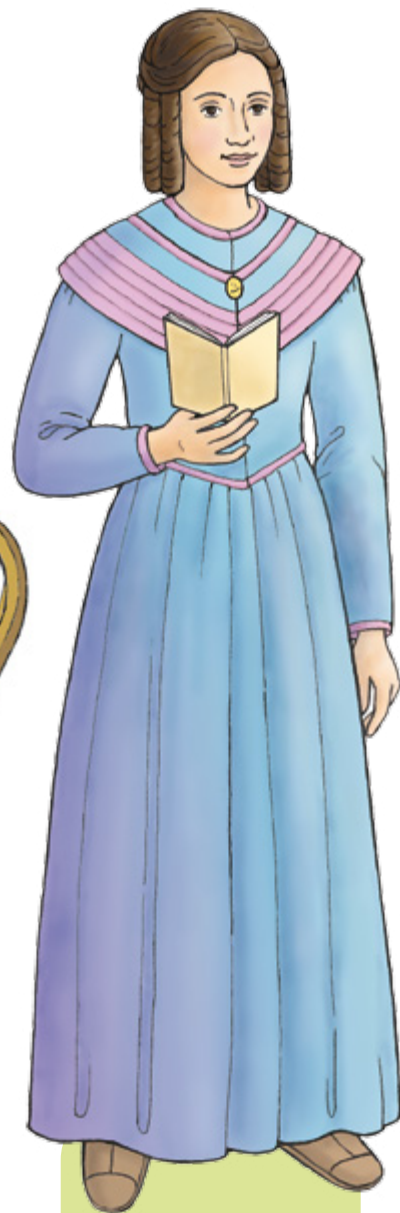
ประธานเดวิด โอ. แมคเคย์
เป็นประธานศาสนจักรคนที่
เก้าและรับใช้ตั้งแต่ ค.ศ. 1951
จนถึง ค.ศ. 1970

ทันทีที่รู้ว่าประธานแมคเคย์เป็นศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้ารู้ว่าศาสนจักรนี้แท้จริงและโจเซฟ สมิทเป็นศาสดาพยากรณ์ ข้าพเจ้ารู้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนและการฟื้นฟูพระกิตติคุณเป็นความจริง ข้าพเจ้ารู้เช่นกันว่าศาสดาพยากรณ์ทุกท่าน ตั้งแต่โจเซฟ สมิทจนถึงเดวิด โอ. แมคเคย์เป็นศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าด้วย

เดี๋ยวนี้ทุกครั้งที่มีการเรียกศาสดาพยากรณ์คนใหม่ ข้าพเจ้าได้รับการยืนยันจากพระผู้เป็นเจ้าเช่นเดิมว่า “นี่คือศาสดาพยากรณ์ของเรา” ทั้งหมดนี้เริ่มเมื่อข้าพเจ้าเป็นเด็ก ■

การจัดตั้งศาสนจักร

ใช้บุคคลสำคัญเหล่านี้แบ่งปันเรื่องราวประวัติศาสตร์!

เอ็มมา สมิธ

หลังจากแปลพระคัมภีร์มอรมอนเสร็จแล้ว ศาสนจักรจึงจัดพิมพ์เป็นพระคัมภีร์เล่มหนึ่ง หนึ่งเดือนต่อมา ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจัดการประชุมอย่างเป็นทางการครั้งแรกในบ้านไร่แห่งหนึ่ง มีคนมาประมาณ 60 คน โจเซฟ สมิธและออลิวอร์ คาวเดอร์รี่ให้พรและส่งผ่านศีลระลึก ในที่สุดศาสนจักรของพระเยซูคริสต์จึงได้จัดตั้งอีกครั้งบนแผ่นดินโลก! สองสามเดือนต่อมา พระเจ้าทรงขอให้เอ็มมา สมิธภรรยาของโจเซฟรวบรวมเพลงสวดคำวิสุทธิชนร้องระหว่างการประชุมของพวกเขา

พระเยซูทรงรับบัพติศมา

โดย คิม เว็บบ์ ริด, รัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ยอห์นผู้ถวายเป็นบัพติศมาเป็น
ศาสดาพยากรณ์ผู้ยิ่งใหญ่
ท่านหนึ่ง ท่านสอนให้ผู้คน
กลับใจ จากนั้นท่านให้
บัพติศมาพวกเขา

วันหนึ่งยอห์นกำลังให้บัพติศ-
มาผู้คนในแม่น้ำจอร์แดน
พระเยซูเสด็จมาขอให้
ยอห์นบัพติศมาพระองค์
ยอห์นรู้ว่าพระเยซูไม่มี
บาปใดๆ ทั้งสิ้น เหตุใด
พระเยซูจึงทรงต้องการ
รับบัพติศมา

พระเยซูตรัสว่าพระองค์
ต้องการเชื่อฟังพระ
บัญญัติทุกข้อ การรับ
บัพติศมาเป็นพระบัญญัติ

หลังจากยอห์นถวายบัพติศมาพระเยซู นักพิราบมาแสดงให้เห็นว่าพระ
วิญญาณบริสุทธิ์อยู่ที่นั่น สรุเสียงของพระบิดาบนสวรรค์ตรัสจากฟ้าสวรรค์
ว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก” (มัทธิว 3:17)

เราสามารถเชื่อฟังพระบัญญัติและเลือกรับบัพติศมาเหมือนพระเยซู จากนั้น
เราจะได้รับการยืนยันและมีของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย ■

ฉันขอบพระทัยสำหรับ ร่างกายของฉัน

โดย ประธาน
เดวิด โอ. แมกเคย์
(1873–1970)
ประธานศาสนจักร
คนที่เก้า

บทเรียนจาก แดนดี

เหมือนเยาวชนบางคน ม้าแดนดี
ของข้าพเจ้าไม่ชอบถูกกักขัง

ข้าพเจ้าเคยเป็นเจ้าของและพอใจ
มากที่ได้ฝึก [ลูกม้าพันธุ์ดีชื่อแดนดี]
แดนดีนิสัยดี ดวงตากลมสะอาด
สมส่วน และโดยรวมถือว่าเป็น [สัตว์]
ชั้นเยี่ยม เมื่อใส่鞍ให้มัน มันจะเป็น
ม้าที่เต็มใจตอบสนองและให้ความ
ร่วมมือเป็นอย่างดี แดนดีกับสก็อตต์
สุนัขของข้าพเจ้าเป็นคู่หูกัน ข้าพเจ้า
ชอบเวลามันเจอสิ่งที่มันกลัว มันมี
ความเชื่อมั่นว่าถ้ามันจะทำตามที่
ข้าพเจ้าสั่งให้ทำ มันจะไม่บาดเจ็บ
แต่แดนดีไม่ชอบให้กักขัง มันจะ
ไม่พอใจเมื่อผูกมันไว้และจะกัดเชือก
จนกว่าจะเป็นอิสระ มันจะไม่วิ่งหนี
แค่อยากเป็นอิสระ ความที่คิดว่าม้า
ตัวอื่นรู้สึกเหมือนกัน มันจึงไปแก้
เชือกให้ม้าเหล่านั้น มันเกลียดการถูก
จำกัดให้อยู่แต่ในทุ่งเลี้ยงสัตว์ และ
ถ้ามันเจอหนึ่งในรั้วที่มีเพียงลวด
เรียบๆ มันจะใช้เท้าเตะกุยลวดอย่าง
ระมัดระวังจนกว่าจะข้ามออกไปสู่
อิสระภาพได้ มากกว่าหนึ่งครั้งที่เพื่อน
บ้านใจดีพอจะพามันกลับเข้ามาในทุ่ง

มันเรียนรู้แม้กระทั่งผลักประตูออก
เอง ถึงแม้ [แดนดีจะทำลายสิ่งที่]
ย้ายอารมณ์บ่อยครั้งและบางครั้งทำให้
เสียเงินมาก แต่ข้าพเจ้าชื่นชมความ
เพียรพยายามและความเฉลียวฉลาด
ของมัน

แต่ความอยากรู้อยากเห็นของมัน
และความปรารถนาจะสำรวจจะแวก
ไกลเคียงทำให้มันและข้าพเจ้าเดือด
ร้อน ครั้งหนึ่งบนทางหลวงมันถูก
รถยนต์ชน ส่งผลให้เครื่องยนต์เสีย
หาย ม้าบาดเจ็บ และคนขับบาดเจ็บ
เล็กน้อย ดีที่ไม่สาหัส

หลังจากหายดีแล้ว และยังรู้สึก
อยากท่องเที่ยว มันจึงสำรวจรั้วทั่ว
อาณาเขตทั้งหมด มันพบแม้กระทั่ง
ประตูที่มดลวดไว้ ด้วยเหตุนี้เราจึงคิด

อยู่ครู่หนึ่งว่าเราทำให้แดนดีปลอดภัย
ในทุ่งหญ้า

อยู่มาวันหนึ่งมีคนปิดประตูแล้ว
ไม่ยอมมดลวดไว้เหมือนเดิม แดนดี
สังเกตเห็น มันดึงกลอนประตูและพา
[ม้าอีกตัวหนึ่ง] ไปด้วย พวกมันพากัน
เข้าไปในทุ่งของเพื่อนบ้าน พวกมัน
เข้าไปในบ้านหลังเก่าที่ใช้เป็นโกดัง
ความอยากรู้อยากเห็นของแดนดีทำให้
มันผลักประตูเปิดเข้าไป มีรั้วพีช
กระสอบหนึ่งอยู่ในนั้นตามที่มีนาคาด
สิ่งที่มันพบ! ไซ้ และนาสลดใจยิ่งนัก!
รั้วพีชกระสอบนั้นเป็นเหยื่อที่ใช้ตก
หนู! ในเวลาไม่กี่นาทีแดนดีกับเพื่อน
ของมันเกิดอาการเจ็บปวดจนชัก
กระตุก และไม่ทานทั้งคู่อีก

เยาวชนของเราจำนวนมากเป็น
เหมือนแดนดี! พวกเขาไม่ใช่คนเลว
พวกเขาไม่มีเจตนาจะทำผิด แต่พวกเข
หาหนทางพละเลง เต็มไปด้วยพลัง
ชีวิต เต็มไปด้วยความอยากรู้อยาก
เห็น และพวกเขาอยากทำบางสิ่งบาง
อย่าง พวกเขา [กระสับกระส่าย] ด้วย
หากถูกควบคุม แต่ถ้าเราทำให้พวกเข
ามุ่งงานยุ่งตลอดเวลา นำทางพวกเข
าอย่างระมัดระวังและถูกต้อง พวก
เขาจะพิสูจน์ให้เห็นว่าพวกเขาตอบ
รับและสามารถทำได้ ถ้าปล่อยให้เตลิด
เตรโดยไม่นำทาง บ่อยครั้งที่ทุกคนจะ
ฝ่าฝืนหลักธรรมชาติของความถูกต้องด้วย
ซึ่งมักจะทำให้พวกเขาติดบ่วงของ
ความชั่ว หายนะ และแม้ความตาย ■

จาก Conference Report, Oct. 1968, 87;
ปรับเครื่องหมายวรรคตอนตามมาตรฐาน
ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

การฟื้นจากความตายของบุตรสาวของไยรัส,
โดยเยเรมีย์ วินบอร์ก

“พระองค์ทรงจับมือของเด็กแล้วตรัสว่า ลูกเอ๋ย ลูกขึ้นเถิด” (ลูกา 8:54).

อื่นๆ ในฉบับนี้

สำหรับคนหนุ่มสาว

จงเป็นแบบอย่าง ของผู้เชื่อ

เราจะยืนหยัดในพระกิตติคุณและสอนความจริงโดยไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งและความโกรธได้อย่างไร

น. 4

สำหรับเยาวชน

น. 50

7 สิ่งที่เราควรเกี่ยวกับการ กลับใจ—และสาเหตุที่เรา ไม่ควรกลับ

อย่าปล่อยให้ความกลัวหยุดยั้งท่าน
ไม่ให้ประสบสันติสุขและปิติของ
การกลับใจและการให้อภัย

สำหรับเด็ก

ความรู้สึกที่ดี

เกิดอะไรขึ้นเมื่อท่านทำผิดบางอย่างหลังจากรับ
บาปติสมา ท่านจะรู้สึกดีเหมือนเดิมได้อย่างไร

น. 72